

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 157

Ediția în limba română

Legislație

Anul 57

27 mai 2014

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii** 1

DECIZII

- ★ **Decizia nr. 565/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE** 23

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

2014/300/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 15 iulie 2013 privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Guvernul Republicii Democratice Socialiste Sri Lanka referitor la anumite aspecte ale serviciilor aeriene** 31

2014/301/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 19 mai 2014 privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind participarea acestuia la Biroul European de Sprijin pentru Azil** 33

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 566/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 617/2007 în ceea ce privește punerea în aplicare a perioadei de tranziție între cel de al 10-lea FED și cel de al 11-lea FED până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea FED** 35
 - ★ **Regulamentul (UE) nr. 567/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 215/2008 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 10-lea Fond european de dezvoltare în ceea ce privește aplicarea perioadei de tranziție dintre cel de al 10-lea Fond european de dezvoltare și cel de al 11-lea Fond european de dezvoltare până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea Fond european de dezvoltare** 52
 - ★ **Regulamentul delegat (UE) nr. 568/2014 al Comisiei din 18 februarie 2014 de modificare a anexei V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește evaluarea și verificarea constanței performanței produselor de construcții** 76
 - ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 569/2014 al Comisiei din 23 mai 2014 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tricloroizocianuric originar din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări în ceea ce privește un nou exportator în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului** 80
 - ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 570/2014 al Comisiei din 26 mai 2014 de încheiere a redeschiderii parțiale a anchetei antidumping privind importurile de anumiți alcoolii grași și amestecurile lor originare din India, Indonezia și Malaysia** 85
 - ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 571/2014 al Comisiei din 26 mai 2014 de autorizare a substanței active ipconazol, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽¹⁾** 96
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 572/2014 al Comisiei din 26 mai 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 101
-

Rectificări

- ★ **Rectificare la Regulamentul delegat (UE) nr. 240/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 privind Codul european de conduită referitor la parteneriat, în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene (JO L 74, 14.3.2014)** 103

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/66/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 15 mai 2014

privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Pentru stabilirea treptată a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede adoptarea de măsuri în domeniul migrației, care sunt echitabile față de resortisanții țărilor terțe.
- (2) TFUE prevede că Uniunea urmează să dezvolte o politică comună în domeniul migrației care vizează să asigure, în toate etapele, gestionarea eficientă a fluxurilor de migrație și un tratament echitabil față de resortisanții țărilor terțe cu ședere legală în statele membre. În acest scop, Parlamentul European și Consiliul urmează să adopte măsuri privind condițiile de intrare și de ședere, precum și norme privind eliberarea de către statele membre a vizelor pe termen lung și a permiselor de ședere, precum și definirea drepturilor resortisanților țărilor terțe cu ședere legală într-un stat membru, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în alte state membre.
- (3) Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: O strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” stabilește obiectivul Uniunii de a deveni o economie întemeiată pe cunoaștere și inovare, de a reduce sarcina administrativă a companiilor și de a corela mai bine oferta cu cererea de forță de muncă. Măsurile menite să faciliteze intrarea în Uniune a cadrelor de conducere, a specialiștilor și a angajaților stagiați din țările terțe în cadrul unui transfer în cadrul aceleiași companii trebuie considerate în acest context mai amplu.

⁽¹⁾ JO C 218, 23.7.2011, p. 101.

⁽²⁾ JO C 166, 7.6.2011, p. 59.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 mai 2014.

- (4) Programul de la Stockholm, adoptat de Consiliul European la 11 decembrie 2009, recunoaște că migrația forței de muncă poate contribui la creșterea competitivității și a vitalității economice și că, în contextul provocărilor demografice importante cu care se va confrunta Uniunea în viitor și, prin urmare, în contextul unei cereri crescute de forță de muncă, politicile flexibile în domeniul imigrației vor avea o contribuție importantă la dezvoltarea economică a Uniunii și la performanța acesteia pe termen mai lung. Prin programul de la Stockholm, Comisia și Consiliul sunt chemate să aplice în continuare Planul de acțiune politică privind migrația legală prevăzut în Comunicarea Comisiei din 21 decembrie 2005.
- (5) Ca o consecință a globalizării afacerilor, a creșterii schimburilor comerciale, a creșterii și răspândirii grupurilor multinaționale, în ultimii ani mobilitatea cadrelor de conducere, a specialiștilor și a angajaților stagiați din sucursalele și filialele companiilor multinaționale, relocați temporar pentru misiuni pe termen scurt în alte unități ale companiei, a luat amploare.
- (6) Aceste transferuri ale personalului cheie în cadrul aceleiași companii au drept rezultat apariția de noi competențe și cunoștințe, inovare și oportunități economice sporite pentru entitățile-gazdă, ceea ce contribuie la progresul economiei bazate pe cunoaștere în Uniune, stimulând în același timp fluxurile de investiții pe teritoriul Uniunii. De asemenea, transferurile în cadrul aceleiași companii dinspre țări terțe au potențialul de a facilita transferurile în cadrul aceleiași companii dinspre Uniune spre companiile țărilor terțe și de a situa Uniunea pe o poziție mai puternică în relația acesteia cu partenerii internaționali. Facilitarea transferurilor în cadrul aceleiași companii permite grupurilor multinaționale să valorifice în mod optim resursele umane pe care le dețin.
- (7) De asemenea, setul de măsuri stabilit prin prezenta directivă poate fi avantajos pentru țările de origine ale migranților, întrucât această migrație temporară poate, conform normelor aferente bine stabilite, să stimuleze transferurile de competențe, cunoștințe, tehnologie și know-how.
- (8) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii în ceea ce privește accesul la piața forței de muncă a statelor membre, astfel cum este exprimat în dispozițiile relevante din actele de aderare relevante.
- (9) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a elibera permise în afara celor pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, în orice scop legat de ocuparea unui loc de muncă, în cazul în care un resortisant al unei țări terțe nu intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentei directive.
- (10) Prezenta directivă ar trebui să stabilească o procedură transparentă și simplificată de admisie a persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii, pe baza unor definiții comune și a unor criterii armonizate.
- (11) Statele membre ar trebui să asigure efectuarea unor controale adecvate și a unor inspecții eficiente pentru a garanta aplicarea adecvată a prezentei directive. Faptul că permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii a fost eliberat nu ar trebui să afecteze sau să împiedice statele membre să aplice, pe durata transferului în cadrul aceleiași companii, dispozițiile lor din dreptul muncii care — în conformitate cu dreptul Uniunii — au ca obiectiv verificarea respectării condițiilor de muncă, astfel cum este prevăzut la articolul 18 alineatul (1).
- (12) Nu ar trebui să fie afectată posibilitatea ca un stat membru să impună, în temeiul dreptului intern, sancțiuni împotriva unui angajator al unei persoane transferate în cadrul aceleiași companii cu sediul într-o țară terță.
- (13) În sensul prezentei directive, din categoria persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii ar trebui să facă parte cadrele de conducere, specialiștii și angajații stagiați. Definirea acestor categorii ar trebui să se întemeieze pe angajamentele Uniunii asumate în cadrul Acordului general privind comerțul cu servicii (GATS) și în cadrul acordurilor comerciale bilaterale. Deoarece angajamentele asumate în cadrul GATS nu privesc condițiile de intrare, de ședere și de muncă, prezenta directivă ar trebui să completeze și să faciliteze aplicarea respectivelor angajamente. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al transferurilor în cadrul aceleiași companii reglementate prin prezenta directivă ar trebui să fie mai amplu decât domeniul de aplicare al angajamentelor comerciale, întrucât transferurile nu au loc în mod obligatoriu în sectorul serviciilor și pot avea originea într-o țară terță care nu este parte la un acord comercial.
- (14) Pentru a evalua calificările persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii, statele membre ar trebui să recurgă la Cadrul european al calificărilor (CEC) pentru învățarea pe tot parcursul vieții, după caz, pentru evaluarea calificărilor în mod transparent și comparabil. Centrele naționale de coordonare ale CEC pot furniza informații și orientări cu privire la modul în care nivelurile naționale de calificare sunt corelate cu Cadrul european al calificărilor.

- (15) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii ar trebui să beneficieze de cel puțin aceleași condiții de muncă și de încadrare în muncă ca lucrătorii detașați al căror angajator este stabilit pe teritoriul Uniunii, astfel cum prevede Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Statele membre ar trebui să impună ca persoanele transferate în cadrul aceleiași companii să beneficieze de tratament egal cu cel al cetățenilor țării în cauză care ocupă posturi similare, în ceea ce privește remunerația care se va acorda pe durata întregului transfer. Fiecare stat membru ar trebui să fie responsabil de verificarea remunerației acordate persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii pe durata șederii acestora pe teritoriul lor. Aceasta are rolul de a proteja lucrătorii și de a garanta concurența loială între întreprinderile stabilite într-un stat membru și întreprinderile stabilite într-o țară terță, întrucât asigură că acestea din urmă nu vor beneficia de muncă mai scăzute pentru a obține avantaje concurențiale.
- (16) Pentru a se asigura faptul că persoana transferată în cadrul aceleiași companii are competențe specifice entității-gazdă, persoana respectivă ar trebui să fi fost angajată în cadrul aceluiași grup de întreprinderi pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin trei și douăsprezece luni fără întreruperi imediat înainte transferului în cazul cadrelor de conducere și al specialiștilor și pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin trei și șase luni fără întreruperi în cazul angajaților stagiați.
- (17) Întrucât transferurile în cadrul aceleiași companii reprezintă o migrație temporară, durata maximă a unui transfer în Uniune, incluzând mobilitatea între statele membre, nu ar trebui să depășească trei ani pentru cadrele de conducere și specialiști și un an pentru angajații stagiați, după care aceștia ar trebui să plece într-o țară terță, cu excepția cazului în care obțin un permis de ședere pe o altă bază, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern. Durata maximă a transferului ar trebui să includă perioadele cumulate ale permiselor pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, eliberate consecutiv. Un transfer ulterior către Uniune ar putea avea loc după plecarea resortisantului țării terțe de pe teritoriul statelor membre.
- (18) Pentru a asigura caracterul temporar al transferului în cadrul aceleiași companii și pentru a preveni abuzurile, statele membre ar trebui să poată solicita ca, în sensul prezentei directive, de la finalul duratei maxime a unui transfer până la o nouă cerere privind același resortisant al unei țări terțe adresată aceluiași stat membru, să fie necesară trecerea unei anumite perioade de timp.
- (19) Având în vedere că transferurile în cadrul aceleiași companii constau într-o detașare temporară, solicitantul ar trebui să prezinte, în cadrul contractului de muncă sau al scrisorii de detașare, dovada conform căreia resortisantul țării terțe se va putea transfera înapoi într-o entitate care face parte din același grup și care este stabilită într-o țară terță la încheierea detașării. De asemenea, solicitantul ar trebui să prezinte dovezi conform cărora persoana cu funcția de conducere sau specialistul care este resortisantul unei țări terțe deține calificările și experiența profesională corespunzătoare necesare în cadrul entității-gazdă la care aceasta (acesta) urmează să fie transferat(ă).
- (20) Resortisanții țărilor terțe care solicită să fie admiși în calitate de angajați stagiați ar trebui să prezinte dovada unei diplome universitare. În plus, aceste persoane ar trebui să prezinte, dacă li se solicită, un acord de formare profesională, inclusiv descrierea acestui program de formare profesională, durata programului și condițiile în care angajații stagiați vor fi supervizați, care să ateste că aceștia vor beneficia de o formare profesională reală și nu vor fi utilizați ca lucrători obișnuiți.
- (21) Nu ar trebui să fie necesară nicio testare a pieței forței de muncă, în absența unei contradicții cu principiul preferinței acordate cetățenilor Uniunii, astfel cum este prevăzut în dispozițiile relevante din actele de aderare relevante.
- (22) Un stat membru ar trebui să recunoască calificările profesionale dobândite de un resortisant al unei țări terțe în alt stat membru în același mod ca și pentru cetățenii Uniunii și ar trebui să ia în considerare calificările dobândite într-o țară terță în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. O astfel de recunoaștere nu ar trebui să aducă atingere niciuneia dintre restricțiile privind accesul la profesiile reglementate care decurg din rezervele față de angajamentele existente în ceea ce privește profesiile reglementate, care au fost stabilite de Uniune sau de statele sale membre în cadrul acordurilor comerciale. În orice caz, prezenta directivă nu ar trebui să prevadă un tratament mai favorabil pentru persoanele transferate în cadrul aceleiași companii, în comparație cu resortisanții Uniunii sau ai Spațiului Economic European, în ceea ce privește accesul la profesiile reglementate într-un stat membru.

⁽¹⁾ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

- (23) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a stabili contingentele de admisie în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE.
- (24) În vederea combaterii eventualelor abuzuri legate de prezenta directivă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a refuza, reține sau de a nu reînnoi permisul pentru o persoană transferată în cadrul aceleiași companii în cazul în care entitatea-gazdă a fost înființată cu scopul principal de a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii și/sau nu desfășoară o activitate reală.
- (25) Prezenta directivă urmărește să faciliteze mobilitatea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii în interiorul Uniunii („mobilitate în interiorul UE”) și să reducă sarcina administrativă asociată misiunilor de lucru desfășurate în mai multe state membre. În acest scop, prezenta directivă stabilește un sistem specific de mobilitate în interiorul UE în care titularul unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil eliberat de un stat membru are drept de intrare, ședere și muncă în unul sau mai multe state membre în conformitate cu dispozițiile care reglementează mobilitatea pe termen scurt și pe termen lung în temeiul prezentei directive. Mobilitatea pe termen scurt în sensul prezentei directive ar trebui să includă șederea în alte state membre decât cel care a eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pentru o perioadă de până la 90 de zile pe stat membru. Mobilitatea pe termen lung în sensul prezentei directive ar trebui să includă șederea în alte state membre decât cel care a eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pentru o perioadă mai mare de 90 de zile pe stat membru. Pentru a preveni eludarea distincției dintre mobilitatea pe termen scurt și mobilitatea pe termen lung, mobilitatea pe termen scurt în privința unui anumit stat membru ar trebui să fie limitată la maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile, iar depunerea simultană a unei notificări pentru mobilitate pe termen scurt și a unei cereri de mobilitate pe termen lung nu ar trebui să fie posibilă. În cazul în care mobilitatea pe termen lung devine necesară după data începerii mobilității pe termen scurt a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, cel de al doilea stat membru poate impune ca cererea să fie depusă cu cel puțin 20 de zile înainte de sfârșitul perioadei de mobilitate pe termen scurt.
- (26) În timp ce sistemul specific de mobilitate instituit prin prezenta directivă ar trebui să prevadă norme autonome privind intrarea și șederea unei persoane transferate în cadrul aceleiași companii, în scopul ocupării unui loc de muncă, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel care a eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, continuă să se aplice toate celelalte norme care reglementează trecerea frontierelor de către persoane, astfel cum sunt prevăzute în dispozițiile relevante din acquis-ul Schengen.
- (27) Pentru facilitarea verificărilor, în cazul în care transferul implică mai multe locații în diferite state membre, autorităților competente din cel de al doilea stat membru ar trebui să li se pună la dispoziție informațiile relevante, după caz.
- (28) În cazul în care persoanele transferate în cadrul aceleiași companii și-au exercitat dreptul la mobilitate, al doilea stat membru ar trebui să fie în măsură, în anumite condiții, să ia măsuri astfel încât activitățile persoanei transferate în cadrul aceleiași companii să nu contravină dispozițiilor relevante ale prezentei directive.
- (29) Statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, de exemplu sancțiuni de natură financiară, care să se aplice în cazul nerespectării prezentei directive. Respectivul sancțiuni ar putea să reprezinte, printre altele, măsurile prevăzute la articolul 7 din Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹). Respectivul sancțiuni ar putea fi aplicate entității-gazdă stabilite în statul membru în cauză.
- (30) Dispozițiile privind instituirea unei proceduri unice care să conducă la un singur titlu combinat („permis unic”), care include atât permisul de ședere, cât și cel de muncă, ar trebui să contribuie la simplificarea normelor care se aplică în prezent în statele membre.
- (31) Ar trebui să se poată institui o procedură simplificată pentru entitățile sau grupurile de întreprinderi care au fost recunoscute pentru acest scop. Recunoașterea ar trebui să facă obiectul unei evaluări periodice.
- (32) Odată ce un stat membru a decis să admită un resortisant al unei țări terțe care îndeplinește criteriile stabilite de prezenta directivă, resortisantul respectiv al țării terțe ar trebui să primească un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pe baza căruia acesta să poată desfășura, în anumite condiții, atribuțiile care îi revin, în diferite entități care aparțin aceleiași corporații transnaționale, inclusiv entitățile cu sediul în alt stat membru.

(¹) Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 168, 30.6.2009, p. 24).

- (33) În cazul în care viza este obligatorie, iar resortisantul țării terțe îndeplinește criteriile pentru eliberarea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, statul membru ar trebui să acorde resortisantului țării terțe toate facilitățile pentru obținerea vizei necesare și ar trebui să se asigure că autoritățile competente cooperează în mod eficient în acest scop.
- (34) În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este eliberat de către un stat membru care nu pune în aplicare în întregime acquis-ul Schengen, iar persoana transferată în cadrul aceleiași companii trece, în cadrul mobilității în interiorul UE, o frontieră externă în sensul Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, un stat membru ar trebui să aibă dreptul să solicite probe care să demonstreze că persoana transferată în cadrul aceleiași companii intră pe teritoriul său în scopul unui transfer în cadrul aceleiași companii. În plus, în cazul trecerii unei frontiere externe în sensul Regulamentului (CE) nr. 562/2006, statele membre care pun în aplicare în întregime acquis-ul Schengen ar trebui să consulte Sistemul de Informații Schengen și să refuze intrarea sau să se opună mobilității persoanelor pentru care în respectivul sistem a fost emisă o alertă în scopul refuzării intrării sau șederii, astfel cum se menționează în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (35) Statele membre ar trebui să fie în măsură să indice informații suplimentare pe suport de hârtie sau să stocheze astfel de informații în format electronic, astfel cum prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ⁽³⁾ și la punctul 16 litera (a) din anexa la regulamentul respectiv, pentru a putea oferi informații mai exacte privind activitatea profesională desfășurată pe durata transferului în cadrul aceleiași companii. Furnizarea acestor informații suplimentare ar trebui să fie opțională pentru statele membre și nu ar trebui să constituie o cerință suplimentară care să compromită permisul unic și procedura unică de solicitare.
- (36) Prezentă directivă nu ar trebui să împiedice persoanele transferate în cadrul aceleiași companii să exercite activități specifice la sediile clienților în interiorul statului membru în care este stabilită entitatea-gazdă, în conformitate cu dispozițiile care se aplică în statul membru respectiv în ceea ce privește astfel de activități.
- (37) Prezentă directivă nu aduce atingere condițiilor privind furnizarea de servicii în conformitate cu dispozițiile articolului 56 din TFUE. În special, prezentă directivă nu aduce atingere condițiilor de muncă și de încadrare în muncă, care, conform Directivei 96/71/CE, se aplică lucrătorilor detașați de o întreprindere stabilită într-un stat membru pentru a presta un serviciu pe teritoriul altui stat membru. Prezentă directivă nu ar trebui să se aplice resortisanților țărilor terțe detașați de întreprinderile stabilite într-un stat membru în cadrul unei prestări de servicii, în conformitate cu Directiva 96/71/CE. Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii nu se pot prevala de dispozițiile Directivei 96/71/CE. Prezentă directivă nu ar trebui să confere întreprinderilor stabilite într-o țară terță un tratament mai favorabil decât în cazul întreprinderilor stabilite într-un stat membru, în conformitate cu articolul 1 alineatul (4) din Directiva 96/71/CE.
- (38) În vederea garantării unor condiții de muncă și de viață satisfăcătoare pe durata șederii în Uniune, este important să se acorde persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii asigurări sociale adecvate inclusiv, dacă este cazul, prestații pentru membrii de familie ai acestora. Prin urmare, ar trebui să se acorde un tratament egal, în temeiul dreptului intern, în ceea ce privește ramurile de securitate socială enumerate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾. Prezentă directivă nu armonizează legislația în materie de securitate socială a statelor membre. Aceasta se limitează la aplicarea principiului egalității de tratament în domeniul securității sociale în cazul persoanelor care intră sub incidența domeniului său de aplicare. Dreptul la un tratament egal în domeniul securității sociale se aplică resortisanților țărilor terțe care îndeplinesc condițiile obiective și nediscriminatorii stabilite în legislația statului membru în care se ocupă locul de muncă în ceea ce privește afilierea și dreptul la prestații de securitate socială.

În multe state membre, dreptul la prestații familiale este condiționat de o anumită legătură cu statul membru respectiv, întrucât prestațiile sunt concepute pentru a sprijini o dezvoltare demografică pozitivă în scopul asigurării forței de muncă pe viitor în respectivul stat membru. Prin urmare, prezentă directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului unui stat membru de a restricționa, în anumite condiții, egalitatea de tratament în ceea ce privește alocațiile familiale, având în vedere că persoana transferată în cadrul aceleiași companii și membrii de

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 381, 28.12.2006, p. 4).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

familie care o însoțesc au ședere temporară în respectivul stat membru. Drepturile de securitate socială ar trebui să se acorde fără a se aduce atingere dreptului intern și/sau acordurilor bilaterale care prevăd aplicarea legislației țării de origine în domeniul securității sociale. Cu toate acestea, acordurile bilaterale sau dreptul intern privind drepturile de securitate socială ale persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii care sunt adoptate după intrarea în vigoare a prezentei directive nu ar trebui să prevadă un tratament mai puțin favorabil în raport cu cel acordat resortisanților statului membru în care se ocupă locul de muncă. În temeiul dreptului intern sau a unor astfel de acorduri, poate fi, de exemplu, în interesul persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii să rămână afiliate la sistemul de securitate socială din țara lor de origine dacă întreruperea afilierii acestora ar afecta în mod negativ drepturile lor sau dacă afilierea acestora ar conduce la suportarea costurilor unei duble acoperiri. Statele membre ar trebui să mențină în orice caz posibilitatea de a acorda drepturi de securitate socială mai favorabile persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii. Nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului supraviețuitorilor care beneficiază de drepturi provenind de la persona transferată în cadrul aceleiași companii de a primi o pensie de urmaș, atunci când aceștia își au reședința într-o țară terță.

- (39) În eventualitatea mobilității între state membre, Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui să se aplice în consecință. Prezenta directivă nu ar trebui să confere mai multe drepturi decât cele pe care dreptul Uniunii existent în domeniul securității sociale le acordă deja în cazul resortisanților din țările terțe care desfășoară activități transfrontaliere între statele membre.
- (40) Pentru ca acest set de norme specific instituit de prezenta directivă să fie mai atractiv, astfel încât să producă toate avantajele scontate în ceea ce privește competitivitatea mediului de afaceri în Uniune, resortisantului țării terțe care este persoană transferată în cadrul aceleiași companii ar trebui să i se acorde condiții favorabile pentru reîntregirea familiei în statul membru care acordă permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și în statele membre care acordă persoanei transferate în cadrul aceleiași companii permisul de ședere și de muncă pe teritoriul lor în conformitate cu dispozițiile prezentei directive privind mobilitatea de lungă durată. Acest drept ar înlătura în mod real un obstacol important în ceea ce privește acceptarea unei misiuni de către persoanele care ar putea fi transferate în cadrul aceleiași companii. Pentru a se menține unitatea familiei, membrii de familie ar trebui să aibă posibilitatea de a se alătura persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în alt stat membru, iar accesul lor pe piața muncii ar trebui facilitat.
- (41) Pentru a facilita prelucrarea rapidă a cererilor, statele membre ar trebui să prefere schimbul de informații și transmiterea de documente relevante în mod electronic, cu excepția cazului în care survin dificultăți de ordin tehnic sau în care trebuie procedat altfel din interese primordiale.
- (42) Colectarea și transmiterea dosarelor și ale datelor ar trebui efectuate în conformitate cu normele relevante privind protecția datelor și securitatea.
- (43) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice resortisanților țărilor terțe care solicită șederea într-un stat membru în calitate de cercetători pentru desfășurarea unui proiect de cercetare, întrucât aceștia intră sub incidența Directivei 2005/71/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (44) Având în vedere că obiectivele prezentei directive, și anume de a introduce o procedură specială de admisie și de a adopta condițiile de intrare și ședere în vederea unor transferuri în cadrul aceleiași companii ale resortisanților țărilor terțe, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, din motive legate de amploarea și efectele acțiunii, pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri conforme cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor menționate.
- (45) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale, precum și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care, la rândul său, se bazează pe drepturile care decurg din Cartele sociale adoptate de Uniune și de Consiliul Europei.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică (JO L 289, 3.11.2005, p. 15).

- (46) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011 ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor asemenea documente este justificată.
- (47) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la Spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive și nu le revine nicio obligație în temeiul acesteia, și prezenta directivă nu li aplică.
- (48) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și prezenta directivă nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește:

- (a) condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de 90 de zile pe teritoriul statelor membre a resortisanților țărilor terțe și a membrilor de familie ai acestora, precum și drepturile lor, în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii;
- (b) condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe, precum și drepturile lor, menționate la litera (a), în alte state membre decât primul stat membru care a acordat resortisantului unei țări terțe un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, în temeiul prezentei directive.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe cu ședere în afara teritoriului statelor membre la data depunerii cererii de admisie, care solicită să fie admiși sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru, în condițiile prevăzute de prezenta directivă, în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii în calitate de cadre de conducere, specialiști sau angajați stagiați.

(2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților dintr-o țară terță care:

- (a) solicită să aibă drept de ședere într-un stat membru ca cercetători, în sensul Directivei 2005/71/CE, în vederea derulării unui proiect de cercetare;
- (b) beneficiază, în temeiul acordurilor dintre Uniune și statele sale membre și țările terțe, de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii ori sunt angajați de o întreprindere stabilită în țările terțe respective;

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (c) sunt detașați în temeiul Directivei 96/71/CE;
 - (d) desfășoară activități în calitate de lucrători independenți;
 - (e) sunt numiți de agenții de ocupare a forței de muncă, agenții de ocupare temporară a forței de muncă sau de orice altă întreprindere care pune la dispoziție forță de muncă în vederea ocupării, sub supravegherea și conducerea unei alte întreprinderi;
 - (f) sunt admiși în calitate de studenți la zi sau care urmează un curs practic supervizat pe termen scurt în cadrul studiilor.
- (3) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a elibera alte permise de ședere decât permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii reglementat de prezenta directivă, în orice scop legat de ocuparea unui loc de muncă de către resortisanți din țări terțe care nu intră sub incidența prezentei directive.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;
- (b) „transfer în cadrul aceleiași companii” înseamnă detașarea temporară, în scopul desfășurării unei activități profesionale sau al formării, a unui resortisant al unei țări terțe care, la data depunerii cererii pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, are reședința în afara teritoriului statelor membre, de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului unui stat membru față de care resortisantul țării terțe este legat prin contract de muncă înainte de transfer și pe durata acestuia la o entitate care aparține întreprinderii sau aceluiași grup de întreprinderi stabilite în statul membru respectiv și, după caz, mobilitatea între entități-gazdă stabilite pe teritoriul unuia sau mai multor alte state membre;
- (c) „persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care are reședința în afara teritoriului statelor membre la data depunerii cererii pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;
- (d) „entitate-gazdă” înseamnă entitatea la care este transferată persoană transferată în cadrul aceleiași companii, indiferent de forma juridică a acesteia, stabilită, în conformitate cu dreptul național, pe teritoriul unui stat membru;
- (e) „cadru de conducere” înseamnă o persoană care ocupă o funcție de conducere, responsabilă mai ales de gestionarea entității-gazdă sub supravegherea generală sau îndrumarea consiliului de administrație, în principal, sau a acționarilor întreprinderii sau a echivalentului acestora; această funcție include: conducerea entității-gazdă sau a unui departament ori a unei subdiviziuni a entității-gazdă; supervizarea și controlarea activității celorlalți angajați cu atribuții de supervizare, profesionale sau de conducere; autoritatea de a recomanda angajarea ori concedierea sau alte acțiuni în domeniul resurselor umane;
- (f) „specialist” înseamnă o persoană care lucrează în cadrul grupului de întreprinderi și care deține cunoștințe de specialitate esențiale pentru domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea entității-gazdă. Pentru evaluarea acestor cunoștințe, se au în vedere nu doar cunoștințele specifice entității-gazdă, ci și dacă persoana respectivă are un grad înalt de calificare, inclusiv experiență profesională corespunzătoare, pentru un anumit tip de muncă sau activitate care necesită cunoștințe tehnice specifice, inclusiv eventuala apartenență la o profesie acreditată;
- (g) „angajat stagiar” înseamnă o persoană care deține o diplomă universitară, care este transferată la o entitate-gazdă pentru dezvoltarea carierei sau pentru a obține formare privind tehnici sau metode utilizate în afaceri și este plătită pe durata transferului;
- (h) „membri de familie” înseamnă resortisanții unei țări terțe menționați la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului ⁽¹⁾;
- (i) „permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă o autorizație care menționează acronimul „ICT” și care conferă titularului acesteia dreptul la ședere și la muncă pe teritoriul primului stat membru și, după caz, al celui de al doilea stat membru, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

- (j) „permis pentru mobilitate pe termen lung” înseamnă o autorizație care prezintă mențiunea „mobile ICT” și care conferă titularului unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii dreptul la ședere și la muncă pe teritoriul celui de al doilea stat membru în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;
- (k) „procedură unică de solicitare” înseamnă procedura care atrage după sine, în baza unei cereri de autorizare a șederii și a ocupării unui loc de muncă de către un resortisant al unei țări terțe pe teritoriul unui stat membru, o decizie privind cererea respectivă;
- (l) „grup de întreprinderi” înseamnă două sau mai multe întreprinderi recunoscute ca fiind afiliate, în temeiul dreptului intern, astfel: o întreprindere, afiliată direct sau indirect unei alte întreprinderi, deține majoritatea capitalului subscris al întreprinderii; controlează majoritatea voturilor atașate acțiunilor emise de întreprindere; sau poate numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație, de conducere sau de supraveghere al întreprinderii; sau întreprinderile sunt administrate pe o bază comună de către întreprinderea-mamă;
- (m) „primul stat membru” înseamnă statul membru care eliberează primul un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii unui resortisant al unei țări terțe;
- (n) „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru în care persoana transferată în cadrul aceleiași companii intenționează să își exercite sau își exercită dreptul la mobilitate în sensul prezentei directive, altul decât primul stat membru;
- (o) „profesie reglementată” înseamnă o profesie reglementată, conform definiției prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE.

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

- (1) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile prevăzute de:
 - (a) dreptul Uniunii, inclusiv de acordurile bilaterale și multilaterale încheiate între Uniune și statele membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte;
 - (b) acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.
- (2) Prezenta directivă nu afectează dreptul statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru resortisanți din țări terțe care intră sub incidența articolului 3 litera (h) și a articolelor 15, 18 și 19.

CAPITOLUL II

CONDIȚII DE ADMISIE

Articolul 5

Criterii de admisie

- (1) Fără a se aduce atingere articolului 11 alineatul (1), resortisantul unei țări terțe care solicită să fie admis în condițiile prevăzute de prezenta directivă sau entitatea-gazdă trebuie:
 - (a) să prezinte dovada că entitatea-gazdă și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi;
 - (b) să prezinte dovada angajării în cadrul aceleiași întreprinderi sau aceluiași grup de întreprinderi, pe o perioadă cuprinsă între cel puțin trei luni și douăsprezece luni neîntrerupte imediat anterioare datei de la care se efectuează transferul în cadrul aceleiași companii în cazul cadrelor de conducere și al specialiștilor și între cel puțin trei luni și șase luni neîntrerupte în cazul angajaților stagiați;
 - (c) să prezinte un contract de muncă și, dacă este necesar, o scrisoare de detașare din partea angajatorului, care include:
 - (i) detalii privind durata transferului și locația entității sau entităților-gazdă;
 - (ii) dovada că resortisantul țării terțe ocupă o poziție de conducere, de specialist sau de angajat stagiar în entitatea sau entitățile-gazdă din statul membru respectiv;

- (iii) remunerația, precum și alte condiții de muncă și de încadrare în muncă prevăzute pentru durata transferului în cadrul aceleiași companii;
- (iv) dovada că resortisantul țării terțe se va putea transfera înapoi la o entitate aparținând întreprinderii sau grupului de întreprinderi în cauză stabilită într-o țară terță la încheierea transferului în cadrul aceleiași companii;
- (d) să prezinte dovada că resortisantul țării terțe deține calificările profesionale și experiența necesare în entitatea-gazdă în care urmează să fie transferat în calitate de cadru de conducere sau specialist sau, în cazul angajaților stagiați, diploma universitară necesară;
- (e) după caz, să prezinte documente care atestă că resortisantul țării terțe îndeplinește condițiile prevăzute în dreptul intern a statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii în scopul exercitării profesiei reglementate vizate de cerere;
- (f) să prezinte un document de călătorie valabil al resortisantului unei țări terțe, astfel cum prevede dreptul național, precum și o cerere de viză sau o viză, dacă este necesar; statele membre pot solicita ca durata de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii;
- (g) fără a aduce atingere acordurilor bilaterale în vigoare, să furnizeze dovezi că deține sau, dacă se prevede astfel în dreptul intern, că a solicitat o asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru cetățenii statului membru vizat, pentru perioadele în care nu se oferă o astfel de asigurare și nici dreptul la prestații aferent, în contextul sau drept rezultat al muncii depuse în respectivul stat membru.

(2) Statele membre pot impune solicitantului să prezinte documentele enumerate la alineatul (1) literele (a), (c), (d), (e) și (g) într-o limbă oficială a statului membru în cauză.

(3) Statele membre pot impune solicitantului să furnizeze, cel târziu la data eliberării permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, adresa resortisantului în cauză al țării terțe pe teritoriul statului membru.

(4) Statele membre impun ca:

- (a) pe durata transferului în cadrul aceleiași companii, să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute de legislația, de actele administrative și cu putere de lege și/sau de acordurile colective cu aplicabilitate universală aplicabile lucrătorilor detașați într-o situație similară în ramurile ocupaționale relevante, în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă, altele decât remunerația.

În absența unui sistem de declarare a acordurilor colective cu aplicabilitate universală, statele membre se pot baza pe acordurile colective aplicabile în ansamblu tuturor întreprinderilor similare din raza geografică și din profesiunea sau ramura industrială relevantă și/sau pe acordurile colective încheiate de organizațiile cele mai reprezentative la nivel național ale angajatorilor și ale angajaților, aplicate pe teritoriul național al acestora;

- (b) remunerația care va fi acordată resortisantului țării terțe pe durata transferului în cadrul aceleiași companii să nu fie mai puțin favorabilă decât remunerația acordată resortisanților statului membru în care se ocupă locul de muncă, care ocupă posturi comparabile, în conformitate cu legislația sau acordurile ori practicile colective aplicabile în statul membru pe teritoriul căruia este stabilită entitatea-gazdă.

(5) Pe baza documentației furnizate în conformitate cu alineatul (1), statele membre pot solicita ca persoana transferată în cadrul aceleiași companii să dispună de resurse suficiente pe durata șederii sale, astfel încât să se poată întreține pe sine și membrii săi de familie fără a apela la sistemul de asistență socială al statelor membre.

(6) Pe lângă dovezile prevăzute la alineatul (1), oricărui resortisant al unei țări terțe care solicită admisia drept angajat stagiar i se poate solicita să prezinte un contract de formare, legat de pregătirea pentru viitorul său post în cadrul întreprinderii sau grupului de întreprinderi, care să includă o descriere a programului de formare care demonstrează că obiectivul șederii este de a forma angajatul stagiar pentru dezvoltarea carierei sau pentru a deprinde tehnici sau metode utilizate în afaceri, durata programului și condițiile în care angajatul stagiar este supervizat pe durata sa.

(7) Orice modificare survenită pe parcursul procedurii de solicitare care afectează criteriile de admisie prevăzute la prezentul articol se notifică de către solicitant autorităților competente din statul membru în cauză.

(8) În sensul prezentei directive, nu sunt admiși resortisanții țărilor terțe care sunt considerați a reprezenta o amenințare pentru politica publică, siguranța publică sau sănătatea publică.

Articolul 6

Contingentele de admisie

Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili contingentele de admisie pentru resortisanții țărilor terțe în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE. Pe această bază, o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii poate fi considerată inadmisibilă sau poate fi respinsă.

Articolul 7

Motive de respingere

(1) Statele membre resping o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) dacă nu sunt respectate dispozițiile de la articolul 5;
- (b) dacă documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă sau falsificate, sau modificate;
- (c) dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii;
- (d) dacă s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 12 alineatul (1).

(2) Statele membre resping o cerere, dacă este cazul, în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă au fost sancționate în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală.

(3) Statele membre pot respinge o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în oricare dintre următoarele situații:

- (a) dacă angajatorul sau entitatea-gazdă nu și-a îndeplinit obligațiile juridice în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;
- (b) dacă activitatea angajatorului sau a entității-gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau nu se derulează nicio activitate economică;
- (c) dacă intenția sau efectul prezenței temporare a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii este de a interveni asupra rezultatului sau de a afecta în alt mod rezultatul oricărei dispute sau negocieri privind gestionarea forței de muncă.

(4) Statele membre pot respinge o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii din motivul prevăzut la articolul 12 alineatul (2).

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de respingere a unei cereri ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.

Articolul 8

Retragerea sau refuzul reînnoirii permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii

(1) Statele membre retrag un permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) dacă a fost dobândit prin fraudă, a fost falsificat ori a fost modificat;
- (b) dacă șederea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în respectivul stat membru are alte scopuri decât cele pentru care i-a fost autorizată;
- (c) dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii.

- (2) Statele membre retrag, dacă este cazul, un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă a fost sancționat(ă) în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală.
- (3) Statele membre refuză reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) dacă a fost dobândit prin fraudă, a fost falsificat ori a fost modificat;
 - (b) dacă șederea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în respectivul stat membru are alte scopuri decât cele pentru care i-a fost autorizată;
 - (c) dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii;
 - (d) în cazul în care s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 12 alineatul (1).
- (4) Statele membre refuză, dacă este cazul, reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă a fost sancționat(ă) în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală.
- (5) Statele membre pot retrage sau pot refuza reînnoirea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) dacă articolul 5 nu (mai) este respectat;
 - (b) dacă angajatorul sau entitatea-gazdă nu și-a îndeplinit obligațiile juridice în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;
 - (c) dacă activitatea angajatorului sau a entității-gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau în cazul în care nu se derulează nicio activitate economică;
 - (d) dacă persoana transferată în cadrul aceleiași companii nu s-a conformat normelor de mobilitate prevăzute la articolele 21 și 22.
- (6) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (3), orice decizie de a retrage sau de a refuza reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.

Articolul 9

Sanțiuni

- (1) Statele membre pot face răspunzătoare entitatea-gazdă pentru nerespectarea condițiilor de admisie, de ședere și de mobilitate prevăzute în prezenta directivă.
- (2) Statul membru în cauză dispune sancțiuni în cazul în care entitatea-gazdă se face răspunzătoare în conformitate cu alineatul (1). Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.
- (3) Statele membre prevăd măsuri pentru prevenirea eventualelor abuzuri și pentru sancționarea încălcărilor prezentei directive. Măsurile includ monitorizarea, evaluarea și, dacă este cazul, inspecții, în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative.

CAPITOLUL III

PROCEDURĂ ȘI PERMIS

Articolul 10

Acces la informații

- (1) Statele membre pun la dispoziția solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate actele doveditoare necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la intrare și ședere, inclusiv privind drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale ale persoanei transferate în cadrul aceleiași companii și ale membrilor familiei acesteia. Statele membre pun, de asemenea, la dispoziție, într-o formă ușor accesibilă, informații cu privire la procedurile aplicabile în cazul mobilității pe termen scurt menționate la articolul 21 alineatul (2), precum și în cazul mobilității pe termen lung menționate la articolul 22 alineatul (1).

(2) Statele membre în cauză pun la dispoziția entității-gazdă informații referitoare la dreptul statelor membre de a impune sancțiuni în conformitate cu articolul 9 și cu articolul 23.

Articolul 11

Cereri pentru permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau permis pentru mobilitate pe termen lung

(1) Statele membre stabilesc dacă cererile urmează să fie depuse de resortisantul țării terțe sau de către entitatea-gazdă. Statele membre pot decide, de asemenea, să permită depunerea cererii de către oricare dintre cele două părți.

(2) Cererea pentru permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii se depune atunci când resortisantul țării terțe are șederea în afara teritoriului statului membru pentru care se solicită admisia.

(3) Cererea pentru permis pentru mobilitate pe termen lung se depune la autoritățile statului membru pe teritoriul căruia se efectuează prima ședere. În cazul în care prima ședere nu este cea mai lungă, cererea se depune la autoritățile statului membru în care urmează să aibă loc cea mai lungă ședere, per ansamblu, de pe durata transferului.

(4) Statele membre desemnează autoritățile competente să primească cererea și să elibereze permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii.

(5) Solicitantul are dreptul să depună o cerere în cadrul unei proceduri unice de solicitare.

(6) Proceduri simplificate referitoare la emiterea permiselor pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, a permiselor pentru mobilitate pe termen lung, a permiselor eliberate membrilor de familie ai unei persoane transferate în cadrul aceleiași companii, precum și a vizelor pot fi puse la dispoziția entităților sau a întreprinderilor sau grupurilor de întreprinderi care au fost recunoscute în acest sens de către statele membre în conformitate cu dreptul intern sau practicile administrative ale acestora.

Recunoașterea face obiectul unei reevaluări periodice.

(7) Procedurile simplificate prevăzute la alineatul (6) cuprind cel puțin:

(a) scutirea solicitantului de a prezenta unele dintre dovezile menționate la articolul 5 sau la articolul 22 alineatul (2) litera (a);

(b) o procedură rapidă de admisie pe baza căreia permisele pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și permisele pentru mobilitate pe termen lung să poată fi eliberate într-o perioadă de timp mai scurtă decât cea prevăzută la articolul 15 alineatul (1) sau la articolul 22 alineatul (2); și/sau

(c) proceduri simplificate și/sau accelerate în privința eliberării vizelor necesare.

(8) Entitățile sau întreprinderile sau grupurile de întreprinderi care au fost recunoscute în conformitate cu alineatul (6) notifică autorității competente orice modificare de natură să afecteze condițiile de recunoaștere, fără întârziere și, în orice caz, în termen de 30 de zile de la producerea modificării.

(9) Statele membre prevăd sancțiuni adecvate, inclusiv retragerea recunoașterii, în cazul în care nu este notificată autoritatea competentă.

Articolul 12

Durata unui transfer în cadrul aceleiași companii

(1) Durata maximă a transferului în cadrul aceleiași companii este de trei ani pentru cadrele de conducere și specialiști și de un an pentru angajații stagiați, care, la încheierea acesteia, părăsesc teritoriul statelor membre, cu excepția cazului în care obțin un permis de ședere pe altă bază în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în temeiul unor acorduri internaționale, statele membre pot solicita să existe o perioadă de până la șase luni între încheierea duratei maxime a transferului menționată la alineatul (1) și depunerea unei alte cereri privind același resortisant al unei țări terțe în sensul prezentei directive în același stat membru.

Articolul 13

Permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii

(1) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii care îndeplinesc criteriile de admisie prevăzute la articolul 5 și în legătură cu care autoritățile competente au luat o decizie pozitivă primesc un permis pentru persoane transferate în cadrul aceleiași companii.

(2) Durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este de cel puțin un an sau egală cu durata transferului pe teritoriul statului membru în cauză, aplicându-se durata mai scurtă, și poate fi extinsă la o durată maximă de trei ani pentru cadrele de conducere și pentru specialiști și la un an pentru angajații stagiați.

(3) Permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru prin utilizarea modelului uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.

(4) La rubrica „categoria de permis”, în conformitate cu litera (a) punctul 6.4 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre completează „ICT” („*intra-corporate transferee*”).

Statele membre pot, de asemenea, adăuga o mențiune în limba sau limbile lor oficiale.

(5) Statele membre nu emit permise suplimentare, în special permise de muncă, indiferent de natura acestora.

(6) Statele membre pot indica pe suport hârtie informații suplimentare privind activitatea profesională a resortisantului dintr-o țară terță desfășurată pe durata transferului în cadrul aceleiași companii și/sau pot stoca astfel de date în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta.

(7) Statul membru în cauză acordă resortisanților țărilor terțe a căror cerere de admisie a fost acceptată toate facilitățile pentru obținerea vizei necesare.

Articolul 14

Modificări care afectează condițiile de admisie pe parcursul șederii

Orice modificare survenită pe parcursul șederii care afectează condițiile de admisie prevăzute la articolul 5 se notifică de către solicitant autorităților competente din statul membru în cauză.

Articolul 15

Garanții procedurale

(1) Autoritățile competente ale statului membru în cauză adoptă o decizie privind cererea de permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau de reînnoire a acestuia și notifică solicitantului în scris decizia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute în dreptul intern, de îndată ce este posibil, însă nu mai târziu de 90 de zile de la data depunerii cererii complete.

(2) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate pe care se întemeiază cererea sunt incomplete, autoritățile competente notifică solicitantul, în timp util, cu privire la informațiile suplimentare necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru trimiterea acestora. Termenul specificat la alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autoritatea competentă a informațiilor suplimentare necesare.

(3) Motivele unei decizii de a declara inadmisibilă sau de a respinge o cerere sau de a refuza reînnoirea permisului se comunică în scris solicitantului. Motivele unei decizii de a retrage un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sunt furnizate în scris, atât persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, cât și entității-gazdă.

(4) Orice decizie de a declara inadmisibilă sau de a respinge o cerere, de a refuza reînnoirea sau de a retrage permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este atacabilă din punct de vedere juridic în statul membru în cauză, în conformitate cu dreptul intern. Notificarea scrisă menționează instanța sau autoritatea administrativă la care poate fi introdusă calea de atac și termenul pentru introducerea căii de atac.

(5) În decursul perioadei menționate la articolul 12 alineatul (1), un solicitant poate depune o cerere de reînnoire înainte de expirarea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii. Statele membre pot stabili un termen maxim de 90 de zile înainte de expirarea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pentru depunerea unei cereri de reînnoire.

(6) În cazul în care valabilitatea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii expiră în timpul procedurii de reînnoire, statele membre permit șederea pe teritoriul lor a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cerere. În acest caz și dacă dreptul intern impune aceasta, statele membre pot elibera permise naționale de ședere temporară sau autorizații echivalente.

Articolul 16

Taxe

Statele membre pot solicita plata unor taxe de prelucrare a solicitărilor, în conformitate cu prezenta directivă. Valoarea unor asemenea taxe nu este disproporționată sau excesivă.

CAPITOLUL IV

DREPTURI

Articolul 17

Drepturi conferite de permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii

Pe durata de valabilitate a unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, posesorul acestuia beneficiază de cel puțin următoarele drepturi:

- (a) dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul primului stat membru;
- (b) accesul neîngrădit la întreg teritoriul primului stat membru, în conformitate cu dreptul intern al acestuia;
- (c) dreptul de a exercita activitatea profesională autorizată pe baza permisului în conformitate cu dreptul intern, în orice entitate-gazdă care aparține de întreprinderea sau grupul de întreprinderi, în primul stat membru.

Drepturile menționate la primul paragraf literele (a)-(c) din prezentul articol sunt recunoscute în cel de al doilea stat membru în conformitate cu articolul 20.

Articolul 18

Dreptul la egalitatea de tratament

(1) Oricare ar fi legislația aplicabilă privind relațiile de muncă și fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (4) litera (b), persoanele transferate în cadrul aceleiași companii admise în temeiul prezentei directive beneficiază cel puțin de egalitate de tratament cu persoanele vizate de Directiva 96/71/CE în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 96/71/CE, în statul membru în care este prestată munca.

- (2) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii beneficiază de egalitate de tratament cu resortisanții statului membru în care este prestată munca, în ceea ce privește:
- (a) libertatea de asociere, afiliere și participare la o organizație de reprezentare a lucrătorilor sau angajatorilor sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv drepturile și avantajele conferite de astfel de organizații, fără a se aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind politica publică și siguranța publică;
 - (b) recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;
 - (c) dispozițiile din dreptul intern referitoare la ramurile de securitate socială definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în afară de cazul în care dreptul țării de origine se aplică în temeiul unor acorduri bilaterale sau al dreptului intern al statului membru în care se ocupă locul de muncă, asigurându-se faptul că persoana transferată în cadrul aceleiași companii este acoperită de legislația privind securitatea socială din una dintre țările respective. În eventualitatea mobilității în interiorul UE și fără a aduce atingere acordurilor bilaterale care asigură faptul că persoana transferată în cadrul aceleiași companii este acoperită de dreptul intern al țării de origine, Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 se aplică în consecință;
 - (d) fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1231/2010 și acordurilor bilaterale, plata drepturilor de pensie legală pentru limită de vârstă, invaliditate sau deces, în baza activității salariale desfășurate anterior de persoanele transferate în cadrul aceleiași companii, drepturi dobândite de persoanele transferate în cadrul aceleiași companii care se mută într-o țară terță sau de urmașii persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii care au reședința într-o țară terță și care beneficiază de drepturile persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii, în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la același nivel ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță;
 - (e) accesul la bunuri și servicii și la furnizarea bunurilor și serviciilor puse la dispoziția publicului, cu excepția procedurilor de obținere a unei locuințe în condițiile prevăzute de dreptul intern, fără a aduce atingere libertății de a încheia contracte în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern, precum și la serviciile acordate de oficiile publice de ocupare a forței de muncă.

Acordurile bilaterale sau dreptul intern menționate la prezentul alineat înseamnă acorduri internaționale sau dispoziții ale statelor membre în conformitate cu articolul 4.

(3) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1231/2010, statele membre pot decide că alineatul (2) litera (c) nu se aplică, în ceea ce privește prestațiile familiale, persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii în cazul cărora șederea și munca pe teritoriul unui stat membru au fost autorizate pentru o perioadă mai mică de nouă luni.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului statelor membre de a retrage permisul sau de a refuza reînnoirea permisului în conformitate cu articolul 8.

Articolul 19

Membrii de familie

(1) Directiva 2003/86/CE se aplică în primul stat membru și în al doilea stat membru care acordă persoanei transferate în cadrul aceleiași companii permisul de ședere și de muncă pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 22 din prezenta directivă, sub rezerva derogărilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și de la articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, reîntregirea familiei în statele membre nu este condiționată de cerința ca titularul permisului eliberat de către statele membre în cauză, în temeiul prezentei directive, să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și o perioadă minimă de ședere.

(3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) al treilea paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, măsurile de integrare menționate în respectiva directivă pot fi aplicate de statele membre numai după ce persoanelor în cauză li s-a acordat dreptul la reîntregirea familiei.

(4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, permisele de ședere pentru membrii de familie se acordă de către un stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, în termen de 90 de zile de la data la care a fost depusă cererea completă. Autoritatea competentă a statului membru tratează concomitent cererea de permis de ședere pentru membrii de familie ai persoanei transferate în cadrul

aceleiași companii și cererea de permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii sau de permis pentru mobilitate pe termen lung, în cazurile în care prima cerere sus-menționată este depusă în același timp cu cea de a doua. Garanțiile procedurale prevăzute la articolul 15 se aplică în consecință.

(5) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, durata de valabilitate a permiselor de ședere ale membrilor de familie într-un stat membru se încheie, ca regulă generală, la data expirării permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau a permisului pentru mobilitate pe termen lung eliberat de statul membru respectiv.

(6) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE și fără a aduce atingere principiului preferinței pentru cetățenii Uniunii, astfel cum este menționat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare corespunzătoare, membrii de familie ai persoanei transferate în cadrul aceleiași companii cărora li s-a acordat dreptul la reîntregirea familiei au drept de acces la ocuparea unui loc de muncă sau la o activitate independentă pe teritoriul statului membru care a eliberat permisul de ședere pentru membru de familie.

CAPITOLUL V

MOBILITATEA ÎN INTERIORUL UE

Articolul 20

Mobilitate

Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, pot, pe baza respectivului permis și a unui document de călătorie valabil, în condițiile prevăzute la articolele 21 și 22 și sub rezerva articolului 23, să aibă drept de intrare, de ședere și de muncă într-un al doilea stat membru sau în mai multe asemenea state membre.

Articolul 21

Mobilitatea pe termen scurt

(1) Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, au drept de ședere în orice al doilea stat membru și de muncă în orice altă entitate din al doilea stat membru care aparține aceleiași întreprinderi sau grup de întreprinderi, pe o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile pentru fiecare stat membru, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Al doilea stat membru poate solicita entității-gazdă din primul stat membru să notifice primului stat membru și celui de al doilea stat membru intenția persoanei transferate în cadrul aceleiași companii de a lucra în cadrul unei entități stabilite în al doilea stat membru.

În astfel de cazuri, al doilea stat membru permite ca notificarea să aibă loc:

- (a) fie la data depunerii cererii în primul stat membru, în cazul în care mobilitatea către al doilea stat membru este deja prevăzută în această etapă; sau
 - (b) după ce persoana transferată în cadrul aceleiași companii a fost admisă pe teritoriul primului stat membru, de îndată ce se cunoaște intenția de mobilitate către al doilea stat membru.
- (3) Al doilea stat membru poate solicita ca notificarea să includă transmiterea următoarelor documente și informații:
- (a) dovada că entitatea-gazdă din al doilea stat membru și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi;
 - (b) contractul de muncă și, dacă este necesar, scrisoarea de detașare care au fost transmise primului stat membru în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c);

- (c) după caz, documente care atestă că persoana transferată în cadrul aceleiași companii îndeplinește condițiile prevăzute de dreptul intern al statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii, în scopul exercitării profesiei reglementate vizate de cerere;
- (d) un document de călătorie valabil, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (f); precum și
- (e) în cazul în care nu sunt precizate în niciunul dintre documentele anterioare, durata și datele planificate pentru mobilitate.

Al doilea stat membru poate solicita ca respectivele documente și informații să fie prezentate într-o limbă oficială a respectivului stat membru.

(4) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție către primul stat membru în conformitate cu alineatul (6), mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii către al doilea stat membru poate avea loc în orice moment pe durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii.

(5) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (b), mobilitatea poate fi inițiată după notificarea celui de al doilea stat membru, imediat sau la orice moment ulterior pe durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii.

(6) Pe baza notificării menționate la alineatul (2), al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii pe teritoriul său în termen de 20 de zile de la primirea notificării, în cazul în care:

- (a) nu sunt respectate condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (4) litera (b) sau la alineatul (3) litera (a), (c) sau (d) din prezentul articol;
- (b) documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă, falsificate sau modificate;
- (c) s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 12 alineatul (1) sau la alineatul (1) din prezentul articol.

Autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru informează fără întârziere autoritățile competente ale primului stat membru și entitatea-gazdă din primul stat membru cu privire la obiecțiile lor privind mobilitatea.

(7) În cazul în care al doilea stat membru formulează obiecții cu privire la mobilitate în conformitate cu alineatul (6) din prezentul articol și mobilitatea nu a avut încă loc, persoanei transferate în cadrul aceleiași companii nu i se permite să lucreze în cel de al doilea stat membru în contextul transferului în cadrul aceleiași companii. În cazul în care mobilitatea a avut deja loc, se aplică articolul 23 alineatele (4) și (5).

(8) În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este reînnoit de primul stat membru în limita duratei maxime prevăzute la articolul 12 alineatul (1), permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii reînnoit continuă să autorizeze titularul său să lucreze în cel de al doilea stat membru, cu condiția respectării duratei maxime prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

(9) Dacă se consideră că o persoană transferată în cadrul aceleiași companii reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acesteia pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Articolul 22

Mobilitatea pe termen lung

(1) În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, și care intenționează să își continue șederea în orice al doilea stat membru și munca în orice altă entitate stabilită în acest al doilea stat membru, care aparțin aceleiași întreprinderi sau grup de întreprinderi, pentru mai mult de 90 de zile pe stat membru, cel de al doilea stat membru poate decide:

- (a) să aplice articolul 21 și să acorde persoanei transferate în cadrul aceleiași companii drept de ședere și de muncă pe teritoriul său pe baza și pe durata valabilității permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru; sau
- (b) să aplice procedura prevăzută la alineatele (2)-(7).

- (2) În cazul în care se depune o cerere de mobilitate pe termen lung:
- (a) al doilea stat membru poate impune solicitantului să transmită toate sau o parte dintre următoarele documente, în cazul în care sunt solicitate de al doilea stat membru pentru o cerere inițială:
- (i) dovada că entitatea-gazdă din al doilea stat membru și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi;
 - (ii) un contract de muncă și, dacă este necesar, o scrisoare de detașare, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) litera (c);
 - (iii) după caz, documente care atestă că resortisantul țării terțe îndeplinește condițiile prevăzute de dreptul intern al statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii, în scopul exercitării profesiei reglementate vizate de cerere;
 - (iv) un document de călătorie valabil, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (f);
 - (v) dovada deținerii sau, dacă dreptul intern conține dispoziții în acest sens, dovada solicitării unei asigurări de sănătate, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (g).

Al doilea stat membru poate impune solicitantului să furnizeze, cel târziu la data eliberării permisului pentru mobilitate pe termen lung, adresa persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în cauză pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Al doilea stat membru poate solicita ca aceste documente și aceste informații să fie prezentate într-o limbă oficială a statului membru respectiv;

- (b) al doilea stat membru ia o decizie privind cererea de mobilitate pe termen lung și notifică solicitantului decizia în scris, cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data la care cererea și documentele prevăzute la litera (a) au fost transmise autorităților competente din cel de al doilea stat membru;
- (c) persoanei transferate în cadrul aceleiași companii nu i se impune să părăsească teritoriul statelor membre pentru a depune cererea și nu este supusă obligației de a deține viză;
- (d) persoana transferată în cadrul aceleiași companii este autorizată să lucreze în cel de al doilea stat membru până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, cu următoarele condiții:
- (i) termenul prevăzut la articolul 21 alineatul (1) și durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru nu au expirat; și
 - (ii) la solicitarea celui de al doilea stat membru, cererea completă i-a fost transmisă acestuia cu cel puțin 20 de zile înainte de începerea mobilității pe termen lung a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii;
- (e) o cerere de mobilitate pe termen lung nu poate fi depusă în același timp cu o notificare de mobilitate pe termen scurt. În cazul în care mobilitatea pe termen lung devine necesară după data începerii mobilității pe termen scurt a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, cel de al doilea stat membru poate impune ca cererea pentru mobilitate pe termen lung să fie depusă cu cel puțin 20 de zile înainte de încheierea mobilității pe termen scurt.
- (3) Statele membre pot respinge o cerere de mobilitate pe termen lung în cazul în care:
- (a) nu sunt respectate condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol sau nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (4), (5) sau (8);
 - (b) se aplică unul dintre motivele menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) sau (d) sau la articolul 7 alineatul (2), (3) sau (4); sau
 - (c) permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii expiră în cursul procedurii.

(4) În cazul în care al doilea stat membru ia o decizie pozitivă cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, astfel cum se menționează la alineatul (2), persoanei transferate în cadrul aceleiași companii îi este eliberat un permis pentru mobilitate pe termen lung, care permite șederea și munca persoanei respective pe teritoriul statului membru în cauză. Acest permis se eliberează utilizând modelul uniform prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002. La rubrica „categoria de permis”, în conformitate cu litera (a) punctul 6.4 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre completează: „mobile ICT”. Statele membre pot, de asemenea, adăuga o mențiune în limba sau limbile lor oficiale.

Statele membre pot indica pe suport de hârtie informații suplimentare privind activitatea profesională desfășurată pe durata mobilității pe termen lung a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii și/sau pot stoca astfel de date în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta.

(5) Reînnoirea permisului pentru mobilitate pe termen lung nu aduce atingere articolului 11 alineatul (3).

(6) Al doilea stat membru informează autoritățile competente din primul stat membru în cazul în care eliberează un permis pentru mobilitate pe termen lung.

(7) În cazul în care un stat membru ia o decizie cu privire la o cerere de mobilitate pe termen lung, dispozițiile articolului 8, ale articolului 15 alineatele (2)-(6) și ale articolului 16 se aplică în consecință.

Articolul 23

Garanții și sancțiuni

(1) În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este eliberat de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, iar persoana transferată în cadrul aceleiași companii trece o frontieră externă, cel de al doilea stat membru are dreptul de a solicita, ca dovadă că persoana respectivă intră pe teritoriul său în scopul unui transfer în cadrul aceleiași companii:

- (a) o copie a notificării transmise de entitatea-gazdă din primul stat membru în conformitate cu articolul 21 alineatul (2); sau
- (b) o scrisoare din partea entității-gazdă din cel de al doilea stat membru în care se specifică cel puțin detalii privind durata mobilității în interiorul UE și amplasamentul entității sau entităților-gazdă din cel de al doilea stat membru.

(2) În cazul în care primul stat membru retrage permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, acesta informează fără întârziere autoritățile celui de al doilea stat membru.

(3) Entitatea-gazdă din cel de al doilea stat membru informează autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru cu privire la orice modificare care afectează condițiile pe baza cărora s-a permis efectuarea mobilității.

(4) Al doilea stat membru poate solicita ca persoana transferată în cadrul aceleiași companii să înceteze imediat toate activitățile legate de locul de muncă și să părăsească teritoriul său în cazul în care:

- (a) nu a fost notificat în conformitate cu articolul 21 alineatele (2) și (3), iar statul membru respectiv impune o astfel de notificare;
- (b) a formulat obiecții privind mobilitatea în conformitate cu articolul 21 alineatul (6);
- (c) a respins o cerere pentru mobilitate pe termen lung în conformitate cu articolul 22 alineatul (3);
- (d) permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau permisul pentru mobilitate pe termen lung este utilizat în alte scopuri decât cele pentru care a fost eliberat;
- (e) nu mai sunt îndeplinite condițiile în care a fost permisă efectuarea mobilității.

(5) În cazurile menționate la alineatul (4), primul stat membru permite, la solicitarea celui de al doilea stat membru, reîntrirea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, precum și, după caz, a membrilor săi de familie, fără formalități și fără întârziere. Aceasta se aplică, de asemenea, în cazul în care un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru a expirat sau a fost retras în durata mobilității în cel de al doilea stat membru.

(6) În cazul în care deținătorul unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii trece o frontieră externă a unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, statul membru respectiv consultă Sistemul de Informații Schengen. Statul membru refuză intrarea sau obiectează împotriva mobilității persoanelor pentru care a fost emisă, în Sistemul de Informații Schengen, o alertă vizând refuzarea intrării și șederii acestora.

(7) Statele membre pot impune sancțiuni împotriva entității-gazdă stabilite pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 9, în cazul în care:

- (a) entitatea-gazdă nu a notificat mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în conformitate cu articolul 21 alineatele (2) și (3);
- (b) permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau permisul pentru mobilitate pe termen lung este utilizat în alte scopuri decât cele pentru care a fost eliberat;
- (c) cererea pentru permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii a fost depusă în alt stat membru decât cel în care are loc, per ansamblu, cea mai lungă ședere;
- (d) persoana transferată în cadrul aceleiași companii nu mai îndeplinește criteriile și condițiile pe baza cărora a fost permisă efectuarea mobilității, iar entitatea-gazdă nu notifică această modificare autorităților competente din cel de al doilea stat membru;
- (e) persoana transferată în cadrul aceleiași companii a început să lucreze în cel de al doilea stat membru, deși condițiile pentru mobilitate nu au fost îndeplinite, în cazul în care se aplică articolul 21 alineatul (5) sau articolul 22 alineatul (2) litera (d).

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Statistici

(1) Statele membre transmit Comisiei statistici cu privire la numărul de permise pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și de permise pentru mobilitate pe termen lung eliberate pentru prima dată și, după caz, la notificările primite în conformitate cu articolul 21 alineatul (2), precum și, în măsura posibilului, cu privire la numărul persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii ale căror permise au fost reînnoite sau retrase. Statisticile respective sunt defalcate în funcție de cetățenie, în funcție de durata de valabilitate a permisului și, pe cât posibil, în funcție de sectorul economic și de postul ocupat de persoana transferată.

(2) Datele statistice se referă la perioade de referință de un an calendaristic și sunt comunicate Comisiei în termen de șase luni de la încheierea anului de referință. Primul an de referință este 2017.

(3) Datele statistice sunt comunicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 25

Raportare

Pentru prima dată la 29 noiembrie 2019 și ulterior la fiecare trei ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive în statele membre și propune orice modificare necesară. Raportul se axează, în special, pe evaluarea funcționării corespunzătoare a sistemului de mobilitate în interiorul UE, pe eventualele utilizări abuzive ale acestui sistem și pe interacțiunea sa cu acquis-ul Schengen. Comisia evaluează în special punerea în aplicare a articolelor 20, 21, 22, 23 și 26.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

*Articolul 26***Cooperarea între punctele de contact**

(1) Statele membre numesc puncte de contact care cooperează în mod eficace și a căror responsabilitate este de a primi și de a transmite informațiile necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 21, 22 și 23. Statele membre acordă prioritate schimbului de informații prin mijloace electronice.

(2) Fiecare stat membru informează celelalte state membre, prin intermediul punctelor de contact naționale menționate la alineatul (1), cu privire la autoritățile desemnate menționate la articolul 11 alineatul (4) și cu privire la procedura aplicată în caz de mobilitate, prevăzută la articolele 21 și 22.

*Articolul 27***Transpunere**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 29 noiembrie 2016. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele măsurilor respective.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 28***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 29***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

DECIZII

DECIZIA NR. 565/2014/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 15 mai 2014

de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011, Croația, care a aderat la Uniunea Europeană la data de 1 iulie 2013, trebuie, de la această dată, să supună obligației de a deține viză resortisanții țărilor terțe enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ⁽²⁾.
- (2) În temeiul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011, dispozițiile acquis-ului Schengen privind condițiile și criteriile de eliberare a vizelor uniforme, precum și dispozițiile privind recunoașterea reciprocă a vizelor și echivalența dintre permisele de ședere/vizele de lungă ședere și vizele de scurtă ședere, se aplică în Croația numai după o decizie a Consiliului în acest sens. Cu toate acestea, dispozițiile sunt obligatorii pentru Croația începând cu data aderării.
- (3) Prin urmare, Croația are obligația de a elibera vize naționale, pentru intrarea sau tranzitul pe teritoriul său, resortisanților țărilor terțe care dețin o viză uniformă, o viză de lungă ședere sau un permis de ședere eliberat de un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen ori un document similar eliberat de Bulgaria, Cipru și România, care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen.
- (4) Titularii de documente eliberate de statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen și de documente eliberate de Bulgaria, Cipru și România nu prezintă niciun risc pentru Croația, întrucât aceștia au fost supuși tuturor

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 27 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 mai 2014.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1).

controalelor necesare de către statele membre respective. Pentru a evita impunerea unor sarcini administrative suplimentare nejustificate Croației, ar fi necesară adoptarea de norme comune prin care Croația să fie autorizată să recunoască în mod unilateral anumite documente eliberate de statele membre ca fiind echivalente cu vizele sale naționale și să instituie un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele sale externe, bazat pe această echivalență unilaterală.

- (5) Normele comune introduse prin Decizia nr. 895/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și prin Decizia nr. 582/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ ar trebui abrogate. În ceea ce privește Cipru, care pune în aplicare regimul comun instituit prin Decizia nr. 895/2006/CE începând cu data de 10 iulie 2006, și Bulgaria și România, care aplică regimul comun instituit prin Decizia nr. 582/2008/CE începând cu data de 18 iulie 2008, ar fi necesară adoptarea de norme comune prin care Bulgaria, Cipru și România să fie autorizate, precum Croația, să recunoască în mod unilateral anumite documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime acquis-ul Schengen, precum și documente similare eliberate de Croația, ca fiind echivalente cu vizele sale naționale și să instituie un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe ale acestora, bazat pe această echivalență unilaterală. Prezenta decizie nu aduce atingere obiectivului Bulgariei și României de a deveni state membre Schengen fără întârziere.
- (6) Regimul simplificat stabilit prin prezenta decizie ar trebui să se aplice pe o perioadă de tranziție, până la data care urmează a fi stabilită printr-o decizie a Consiliului, astfel cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2003 în ceea ce privește Ciprul, la articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2005 în ceea ce privește Bulgaria și România și la articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2011 în ceea ce privește Croația, sub rezerva unor eventuale dispoziții tranzitorii privind documentele eliberate înainte de data respectivă.
- (7) Participarea la sistemul simplificat ar trebui să fie facultativă, fără să impună statelor membre obligații suplimentare celor stabilite prin Actul de aderare din 2003, Actul de aderare din 2005 sau prin Actul de aderare din 2011.
- (8) Normele comune ar trebui să se aplice vizelor uniforme de scurtă ședere, vizelor de lungă ședere și permiselor de ședere eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime acquis-ul Schengen, vizelor cu valabilitate teritorială limitată eliberate unui solicitant care deține un document de călătorie care nu este recunoscut de unul sau mai multe, dar nu de toate statele membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ (Codul de vize) și de țările asociate la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, precum și vizelor de scurtă ședere, vizelor de lungă ședere și permiselor de ședere eliberate de Bulgaria, Croația, Cipru și România. Recunoașterea unui document ar trebui limitată la perioada de valabilitate a acestuia.
- (9) Condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ trebuie să fie îndeplinite, cu excepția cerinței de a fi în posesia unei vize valabile, în cazul în care aceasta este cerută în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001, în măsura în care prezenta decizie creează un regim de recunoaștere unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime acquis-ul Schengen, precum și a documentelor similare eliberate de Bulgaria, Croația, Cipru și România pentru tranzitul sau șederea pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile.
- (10) Deoarece obiectivul prezentei decizii, și anume introducerea unui regim de recunoaștere unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente emise de alte state, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.

⁽¹⁾ Decizia nr. 895/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora în scopul tranzitului pe teritoriile lor (JO L 167, 20.6.2006, p. 1).

⁽²⁾ Decizia nr. 582/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora în scopul tranzitului pe teritoriile lor (JO L 161, 20.6.2008, p. 30).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

- (11) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul (B) din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (12) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (13) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (15) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽⁷⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea acesteia, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (16) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁸⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea acesteia, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prezenta decizie introduce un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, prin care Bulgaria, Croația, Cipru și România pot recunoaște în mod unilateral, ca fiind echivalente cu vizele lor naționale de tranzit sau de ședere preconizată pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, documentele menționate la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 3 din prezenta decizie, eliberate resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001.

⁽¹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽²⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽³⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁴⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁶⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽⁷⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽⁸⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

Punerea în aplicare a prezentei decizii nu afectează controalele efectuate asupra persoanelor la frontierele externe, în conformitate cu articolele 5-13 și articolele 18 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006.

Articolul 2

(1) Bulgaria, Croația, Cipru și România pot considera ca fiind echivalente cu vizele lor naționale, în scopul tranzitului sau al șederilor preconizate pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, următoarele documente eliberate de statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen, indiferent de naționalitatea titularilor:

- (a) o „viză uniformă”, definită la articolul 2 punctul 3 din Codul de vize, valabilă pentru două intrări sau pentru intrări multiple;
- (b) o „viză de lungă ședere”, menționată la articolul 18 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ⁽¹⁾;
- (c) un „permis de ședere”, definit la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006.

(2) De asemenea, Bulgaria, Croația, Cipru și România pot considera ca fiind echivalente cu vizele lor naționale, în scopul tranzitului sau al șederilor preconizate pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, vizele cu valabilitate teritorială limitată eliberate în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) prima teză din Codul de vize.

(3) Dacă Bulgaria, Croația, Cipru sau România hotărăsc să aplice prezenta decizie, acestea recunosc toate documentele menționate la alineatele (1) și (2), indiferent de statul membru care a eliberat documentul, dacă nu sunt aplicate pe documente de călătorie pe care nu le recunosc sau pe documente de călătorie eliberate de o țară terță cu care nu au relații diplomatice.

Articolul 3

(1) În cazul în care Bulgaria, Croația, Cipru sau România decid să aplice articolul 2, acestea pot, în plus față de documentele menționate la articolul respectiv, să recunoască următoarele documente ca fiind echivalente cu vizele lor naționale, în scopul tranzitului sau al șederilor preconizate pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile:

- (a) vizele naționale de scurtă ședere și vizele naționale de lungă ședere eliberate de Bulgaria, Croația, Cipru, sau România în formatul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului ⁽²⁾;
- (b) permisele de ședere eliberate de Bulgaria, Croația, Cipru sau România în conformitate cu formatul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ⁽³⁾,

dacă vizele și permisele de ședere nu sunt aplicate pe documente de călătorie pe care statele membre respective nu le recunosc sau pe documente de călătorie eliberate de o țară terță cu care nu au relații diplomatice.

(2) Documentele eliberate de Bulgaria care pot fi recunoscute sunt enumerate în anexa I.

Documentele eliberate de Croația care pot fi recunoscute sunt enumerate în anexa II.

Documentele eliberate de Cipru care pot fi recunoscute sunt enumerate în anexa III.

Documentele eliberate de România care pot fi recunoscute sunt enumerate în anexa IV.

Articolul 4

Durata de valabilitate a documentelor menționate la articolele 2 și 3 trebuie să acopere durata tranzitului sau a șederii.

⁽¹⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză (JO L 164, 14.7.1995, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

Articolul 5

Bulgaria, Croația, Cipru și România informează Comisia dacă decid să aplice prezenta decizie, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei decizii. Comisia publică informațiile comunicate de statele membre în cauză în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

După caz, notificarea respectivă specifică țările terțe cu privire la care Bulgaria, Croația, Cipru și România, în lipsa relațiilor diplomatice, nu aplică prezenta decizie în temeiul articolului 2 alineatul (3) și al articolului 3 alineatul (1).

Articolul 6

Deciziile nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE se abrogă.

Articolul 7

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică până la data stabilită printr-o decizie a Consiliului adoptată în temeiul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2003 în ceea ce privește Cipru, în temeiul articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2005 în ceea ce privește Bulgaria și România și al articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2011 în ceea ce privește Croația, dată de la care se aplică statului membru în cauză toate dispozițiile acquisului Schengen privind politica comună în domeniul vizelor și al circulației resortisanților din țări terțe care își au reședința legală pe teritoriul statelor membre.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează Bulgariei, Croației, Ciprului și României.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXA I

LISTA DOCUMENTELOR ELIBERATE DE BULGARIA

Vize

Bulgaria emite următoarele tipuri de viză, în conformitate cu Legea privind străinii din Republica Bulgaria:

- Виза за летищен транзит (виза вид А) — Viză de tranzit aeroportuar (tip А);
- Виза за краткосрочно пребиваване (виза вид С) — Viză de scurtă ședere (tip С);
- Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид D) — Viză de lungă ședere (tip D).

Permise de ședere

Bulgaria emite următoarele permise de ședere menționate la Articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006:

1. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец — Ședere prelungită;
2. Разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец — Rezident de lungă durată — CE;
3. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ в Република България чужденец — Permis de ședere.
4. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство” — Ședere prelungită — Membru de familie în sensul Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
5. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство” — Permis de ședere — Membru de familie în sensul Directivei 2004/38/CE;
6. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО” — Ședere prelungită — beneficiar în sensul articolului 3 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE;
7. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО” — Permis de ședere — beneficiar în sensul articolului 3 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE;
8. Разрешение за пребиваване тип „синя карта на ЕС” — Permis de ședere — Carte albastră a UE;
9. Единно разрешение за пребиваване и работа — Permis unic;
10. Временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава — членка на ЕС — Permis de ședere temporară;
11. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище — Ședere prelungită — Membru de familie al unui refugiat sau străin cu azil acordat;
12. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут — Ședere prelungită — Membru de familie al unui beneficiar de protecție subsidiară;
13. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила — Ședere prelungită — Membru de familie al unui beneficiar de protecție temporară;

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник” — *Şedere prelungită* — *Cercetător*;
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец — *Raşaport temporar al unui străin pentru întoarcerea în Republica Bulgaria*;
16. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС — *Permis de şedere de membru de familie pentru un cetăţean al Uniunii* — *Şedere de lungă durată*;
17. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС — *Permis de şedere pentru membrul de familie al unui cetăţean al Uniunii* — *Permis de şedere*.

ANEXA II

LISTA DOCUMENTELOR ELIBERATE DE CROAŞIA

Vize:

- *Kratkotrajna viza („C”)* — viză de scurtă şedere (tip „C”).

Permise de şedere:

- *Odobrenje boravka* — autorizaţie de şedere;
- *Osobna iskaznica za stranca* — carte de identitate pentru resortisanţii străini.

ANEXA III

LISTA DOCUMENTELOR ELIBERATE DE CIPRU

Θεωρήσεις (Vize):

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (viză de tranzit — tip B);
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (viză de scurtă şedere — tip C);
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (viză colectivă — tip B și C).

Άδειες παραμονής (Permise de şedere):

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) — *Permis de şedere temporară* (muncă, vizită, student);
- Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) — *Permis de intrare* (muncă, student);
- Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) — *Permis de imigrare* (permis permanent).

ANEXA IV

LISTA DOCUMENTELOR ELIBERATE DE ROMÂNIA

Vize:

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B;
- viză de scurtă ședere, identificată prin simbolul C;
- viză de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată:
 - (i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE;
 - (ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP;
 - (iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC;
 - (iv) angajare în muncă, identificată prin simbolul D/AM;
 - (v) detașare, identificată prin simbolul D/DT;
 - (vi) studii, identificată prin simbolul D/SD;
 - (vii) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF;
 - (viii) activități religioase, identificată prin simbolul D/AR;
 - (ix) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS;
 - (x) viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS;
 - (xi) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS.

Permise de ședere:

- permis de ședere;
 - carte albastră a UE;
 - permis de ședere pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii;
 - permis de ședere pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene;
 - permis de ședere permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii;
 - permis de ședere permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene.
-

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 15 iulie 2013

privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Guvernul Republicii Democratice Socialiste Sri Lanka referitor la anumite aspecte ale serviciilor aeriene

(2014/300/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) și articolul 218 alineatul (8),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Prin decizia din 5 iunie 2003, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu țările terțe în vederea înlocuirii anumitor dispoziții din acordurile bilaterale existente cu un acord la nivelul Uniunii.
- (2) Comisia a negociat, în numele Uniunii, un acord cu Guvernul Republicii Democratice Socialiste Sri Lanka referitor la anumite aspecte ale serviciilor aeriene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”) în conformitate cu mecanismele și directivele din anexa la Decizia Consiliului din 5 iunie 2003.
- (3) Acordul a fost semnat, în numele Uniunii, la 27 septembrie 2012, sub rezerva eventualei sale încheieri la o dată ulterioară, în conformitate cu Decizia 2013/100/UE a Consiliului ⁽²⁾.
- (4) Acordul ar trebui aprobat în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, Acordul dintre Uniunea Europeană și Guvernul Republicii Democratice Socialiste Sri Lanka referitor la anumite aspecte ale serviciilor aeriene.

Articolul 2

Președintele Consiliului procedează, în numele Uniunii, la notificarea prevăzută la articolul 7 din acord ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Acordul a fost publicat în JO L 49, 22.2.2013, p. 2 împreună cu decizia privind semnarea.

⁽²⁾ JO L 49, 22.2.2013, p. 1.

⁽³⁾ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 15 iulie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
V. JUKNA

DECIZIA CONSILIULUI**din 19 mai 2014****privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind participarea acestuia la Biroul European de Sprijin pentru Azil**

(2014/301/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 74 și articolul 78 alineatele (1) și (2), coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia 2014/204/UE a Consiliului ⁽¹⁾, Acordul dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind participarea acestuia la Biroul European de Sprijin pentru Azil (denumit în continuare „acordul”) a fost semnat la 19 martie 2014, sub rezerva încheierii sale.
- (2) Acordul ar trebui să fie aprobat.
- (3) În conformitate cu considerentul 21 din Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, Regatul Unit și Irlanda participă la regulamentul menționat și le revin obligații în temeiul acestuia. Prin urmare, acestea ar trebui să se conformeze articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 439/2010 și să participe la prezenta decizie. Regatul Unit și Irlanda participă, așadar, la prezenta decizie.
- (4) În conformitate cu considerentul 22 din Regulamentul (UE) nr. 439/2010, Danemarca nu participă la adoptarea regulamentulului menționat și nu îi revin obligații în temeiul acestuia. Danemarca nu participă, așadar, la prezenta decizie.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Acordul dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind participarea acestuia la Biroul European de Sprijin pentru Azil ⁽³⁾.

Articolul 2

Președintele Consiliului efectuează, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din acord ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2014/204/UE a Consiliului din 11 februarie 2014 privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea provizorie a Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind participarea acestuia la Biroul European de Sprijin pentru Azil (JO L 109, 12.4.2014, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (JO L 132, 29.5.2010, p. 11).

⁽³⁾ Acordul a fost publicat în JO L 109, 12.4.2014, p. 3 împreună cu decizia privind semnarea acestuia.

⁽⁴⁾ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 19 mai 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
A. TSAFTARIS

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 566/2014 AL CONSILIULUI

din 26 mai 2014

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 617/2007 în ceea ce privește punerea în aplicare a perioadei de tranziție între cel de al 10-lea FED și cel de al 11-lea FED până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea FED

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, astfel cum a fost modificat ultima dată ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Acordul de parteneriat ACP-UE”),

având în vedere acordul intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutorului comunitar în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2008-2013 în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-CE și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din Tratatul CE ⁽²⁾ (denumit în continuare „acordul intern”), în special articolul 10 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Băncii Europene de Investiții,

întrucât:

- (1) Decizia 2013/759/UE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește măsuri tranzitorii de gestionare a Fondului european de dezvoltare (FED) (denumite în continuare „facilitatea de tranziție”) destinate să asigure disponibilitatea fondurilor pentru cooperarea cu țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific și cu țările și teritoriile de peste mări, precum și pentru cheltuielile de sprijin, de la 1 ianuarie 2014 până la data intrării în vigoare a celui de al 11-lea FED.
- (2) Este necesară modificarea Regulamentului (CE) nr. 617/2007 al Consiliului ⁽⁴⁾ pentru gestionarea operațională și financiară a facilității de tranziție în perioada de tranziție între cel de al 10-lea FED și cel de al 11-lea FED până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea FED și a regulamentului de punere în aplicare a celui de al 11-lea FED.
- (3) Se impune modificarea în mod similar a normelor de punere în aplicare pentru gestionarea operațională și financiară a facilității pentru investiții pe durata perioadei de tranziție.
- (4) Organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) sunt stabilite prin Decizia 2010/427/UE a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 617/2007 ar trebui prin urmare să se modifice în mod corespunzător,

⁽¹⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽²⁾ JO L 247, 9.9.2006, p. 32.

⁽³⁾ Decizia 2013/759/UE a Consiliului din 12 decembrie 2013 privind măsuri tranzitorii referitoare la gestionarea FED între 1 ianuarie 2014 și intrarea în vigoare a celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare (JO L 335, 14.12.2013, p. 48).

⁽⁴⁾ JO L 152, 13.6.2007, p. 1.

⁽⁵⁾ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În perioada de tranziție între cel de al 10-lea FED și cel de al 11-lea FED până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea FED, articolele 1-16 din Regulamentul (CE) nr. 617/2007 al Consiliului se înlocuiesc cu cele prevăzute în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament se aplică în conformitate cu Decizia 2010/427/UE.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică până la intrarea în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare a celui de al 11-lea FED.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică în mod direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 mai 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

Ch. VASILAKOS

ANEXĂ

„TITLUL I

OBIECTIVE ȘI PRINCIPII GENERALE*Articolul 1***Obiective și criterii de eligibilitate**

(1) Cooperarea geografică cu statele și regiunile ACP în contextul Fondului european de dezvoltare (FED) are la bază obiectivele, principiile fundamentale și valorile reflectate în dispozițiile generale ale Acordului de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, astfel cum a fost modificat ultima dată ⁽¹⁾ (denumit în continuare «Acordul de parteneriat ACP-UE»).

(2) În special, în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii, al Consensului european privind dezvoltarea și al Agendei schimbării, cu modificările și completările ulterioare:

- (a) obiectivul principal al cooperării în temeiul prezentului regulament îl constituie reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei;
- (b) cooperarea în temeiul prezentului regulament contribuie, de asemenea, la:
 - (i) încurajarea unei dezvoltări economice, sociale și de mediu durabile și favorabile incluziunii;
 - (ii) consolidarea și sprijinirea democrației, a statului de drept, a bunei guvernante, a drepturilor omului și a principiilor relevante din dreptul internațional; și
 - (iii) punerea în aplicare a unei abordări bazate pe drepturi care să acopere toate drepturile omului.

Îndeplinirea acestor obiective trebuie să fie măsurată cu ajutorul unor indicatori relevanți, printre care indicatori de dezvoltare umană, în special Obiectivul de dezvoltare al mileniului 1 (ODM 1) pentru litera (a) și ODM 1-8 pentru litera (b), iar după 2015 cu ajutorul altor indicatori stabiliți la nivel internațional de către Uniune și statele membre ale acesteia.

(3) Programarea este structurată astfel încât să respecte cât mai mult posibil criteriile asistenței oficiale pentru dezvoltare (denumită în continuare «AOD») stabilite de către Comitetul de asistență pentru dezvoltare din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE/CAD), ținând seama de obiectivul Uniunii de a garanta că, în perioada 2014-2020, asistența sa externă globală este înregistrată în proporție de minim 90 % drept AOD.

(4) Acțiunile care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1257/96 al Consiliului ⁽²⁾ și care sunt eligibile pentru finanțare în temeiul regulamentului respectiv nu beneficiază, în principiu, de finanțare în temeiul prezentului regulament, decât dacă este necesar să se asigure continuitatea cooperării în perioada de trecere de la o situație de criză la condiții stabile de dezvoltare. În aceste cazuri, se urmărește cu o deosebită atenție ca ajutorul umanitar și asistența pentru reabilitare și dezvoltare să fie corelate efectiv și să contribuie la reducerea riscurilor de dezastre și la construirea capacității de rezistență.

*Articolul 2***Principii generale**

(1) La punerea în aplicare a prezentului regulament se asigură coerența cu alte domenii de acțiune externă ale Uniunii și cu alte politici relevante ale Uniunii, precum și coerența politicilor de dezvoltare, în conformitate cu articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În acest scop, măsurile finanțate în temeiul prezentului regulament, inclusiv cele gestionate de Banca Europeană de Investiții (BEI), se bazează pe politicile de cooperare prevăzute în instrumente precum acorduri, declarații și planuri de acțiune încheiate între Uniune și țările și regiunile terțe în cauză, precum și pe deciziile, interesele specifice, prioritățile de politică și strategiile Uniunii.

⁽¹⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar (JO L 163, 2.7.1996, p. 1).

(2) Uniunea și statele membre depun eforturi în direcția programării multianuale comune pe baza reducerii sărăciei sau a unor strategii de dezvoltare echivalente în țările partenere. Acestea pot întreprinde acțiuni în comun, inclusiv acțiuni comune de analizare a acestor strategii și acțiuni comune de răspuns la acestea, prin care se identifică sectoarele prioritare de intervenție și repartizarea muncii la nivel de țară, prin instituirea unor misiuni comune la nivelul tuturor donatorilor și prin utilizarea mecanismelor de cofinanțare și a acordurilor de cooperare delegată.

(3) Uniunea promovează o abordare multilaterală a provocărilor globale și cooperează cu statele membre și cu statele partenere în acest sens. Atunci când este necesar, aceasta încurajează cooperarea cu organizații și organisme internaționale și cu alți donatori bilaterali.

(4) Relațiile dintre Uniune și statele membre, pe de o parte, și statele partenere, pe de altă parte, au la bază și promovează valori comune în domeniul drepturilor omului, al democrației și al statului de drept, precum și principiile asumării răspunderii și responsabilității reciproce. Sprijinul acordat partenerilor se va adapta la situația acestora în privința dezvoltării, precum și la angajamentul și progresele legate de drepturile omului, democrație, statul de drept și buna guvernare.

În plus, relațiile cu statele partenere țin seama de angajamentul acestora și de bilanțul succeselor înregistrate de acestea în ceea ce privește punerea în aplicare a acordurilor internaționale și a relațiilor contractuale cu Uniunea, inclusiv în domeniul migrației, conform prevederilor Acordului de parteneriat ACP-UE.

(5) Uniunea promovează o cooperare eficace cu țările și regiunile partenere, în conformitate cu cele mai bune practici internaționale. Aceasta își aliniaza sprijinul la strategiile de dezvoltare naționale sau regionale, la politicile și procedurile de reformă ale partenerilor, ori de câte ori este posibil acest lucru, și sprijină răspunderea democratică, precum și responsabilitatea internă și reciprocă. În acest scop, Uniunea promovează:

- (a) un proces de dezvoltare transparent, condus și asumat de țările sau regiunile partenere, inclusiv promovarea expertizei locale;
- (b) o abordare bazată pe drepturi, care să acopere toate drepturile omului, fie ele civile și politice sau economice, sociale și culturale, pentru a integra principiile drepturilor omului în punerea în aplicare a prezentului regulament, pentru a sprijini țările partenere în punerea în aplicare a obligațiilor lor internaționale privind drepturile omului și pentru a-i sprijini pe deținătorii de drepturi, în special persoanele sărace și categoriile vulnerabile, să își revendice drepturile;
- (c) consolidarea rolului populației din țările partenere, abordări ale dezvoltării favorabile incluziunii și participative și o implicare amplă a tuturor segmentelor societății în procesul de dezvoltare și în dialogul la nivel național și regional, inclusiv dialogul politic. O atenție deosebită se acordă rolurilor care revin parlamentelor, autorităților locale și societății civile, între altele în ceea ce privește participarea, supravegherea și răspunderea;
- (d) modalitățile și instrumentele de cooperare efective în conformitate cu bunele practici ale OCDE/CAD, inclusiv utilizarea unor instrumente inovatoare cum ar fi combinarea granturilor și împrumuturilor și alte mecanisme de repartizare a riscurilor în sectoarele și țările selectate, precum și implicarea sectorului privat, luându-se în considerare în mod corespunzător aspectele privind sustenabilitatea datoriei, numărul acestor mecanisme și cerința unei evaluări sistematice a impactului în conformitate cu obiectivele prezentului regulament, în special reducerea sărăciei, precum și a unor mecanisme de susținere bugetară precum contractele de sprijin în vederea consolidării statului. Toate programele, intervențiile, modalitățile și instrumentele de cooperare sunt adaptate la situația specifică a fiecărei țări sau regiuni partenere, cu accent pe abordările care au la bază programe, pe furnizarea unei finanțări previzibile a ajutoarelor, pe mobilizarea resurselor private, inclusiv din sectorul privat local, pe accesul universal și nediscriminatoriu la serviciile de bază și pe dezvoltarea și utilizarea sistemelor naționale;
- (e) mobilizarea venitului intern și consolidarea politicii fiscale a țărilor partenere, cu scopul reducerii sărăciei și a dependenței de ajutor;
- (f) îmbunătățirea impactului politicilor și programării prin coordonare, consecvență și armonizare între donatori în scopul creării de sinergie, al evitării suprapunerilor și a duplicărilor, al îmbunătățirii complementarității și al susținerii inițiativelor la nivelul tuturor donatorilor, precum și prin intermediul coordonării în țările și regiunile partenere, folosind orientările convenite și principiile bunelor practici referitoare la coordonare și la eficacitatea ajutorului;
- (g) abordările bazate pe rezultate în materie de dezvoltare, inclusiv prin intermediul unor cadre de rezultate transparente și conduse la nivel de țară, bazate, după caz, pe obiective convenite la nivel internațional și pe indicatori care pot fi comparați și agregați, cum ar fi cei ai ODM, în scopul de a evalua și a comunica rezultatele, inclusiv realizările, consecințele și impactul ajutorului pentru dezvoltare.

- (6) Uniunea sprijină în mod corespunzător punerea în aplicare a cooperării și dialogului la nivel bilateral, regional și multilateral, dimensiunea de dezvoltare a acordurilor de parteneriat și a cooperării tripartite. Uniunea promovează cooperarea între țări și regiuni sudice.
- (7) În cadrul activităților sale de cooperare pentru dezvoltare, Uniunea fructifică și împărtășește în mod corespunzător experiențele legate de reformă și tranziție ale statelor membre și învățămintele desprinse.
- (8) Uniunea urmărește să efectueze periodic schimburi de informații cu actorii din cadrul parteneriatului, în conformitate cu articolul 4 din Acordul de parteneriat ACP-UE.

TITLUL II

PROGRAMAREA ȘI ALOCAREA FONDURILOR

Articolul 3

Cadrul general de alocare a fondurilor

- (1) Comisia stabilește quantumul orientativ multianual al resurselor alocate pentru fiecare stat și regiune ACP și pentru cooperarea intra-ACP pe baza criteriilor prevăzute la articolele 3 și 9 și la articolul 12c din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE, în limitele financiare stabilite la articolul 2 din acordul intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutorului comunitar în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2008-2013 în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-CE și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din Tratatul CE ⁽¹⁾ (denumit în continuare «acordul intern»).
- (2) Se adoptă o abordare diferențiată pentru stabilirea quantumului orientativ al resurselor acordate la nivel național, cu scopul de a pune la dispoziția țărilor partenere o cooperare specifică și adaptată, bazată pe:
- nevoile acestora;
 - capacitățile acestora de a genera și a accesa resurse financiare și capacitățile de absorbție;
 - angajamentele și performanța acestora; și
 - impactul potențial al asistenței acordate de Uniune.

Țările cu cea mai mare nevoie de asistență, în special țările cel mai puțin dezvoltate, țările cu venituri mici și țările aflate în situații de criză, post-criză, fragilitate și vulnerabilitate, au prioritate în procesul de alocare a resurselor.

Uniunea își va adapta asistența prin măsuri dinamice, axate pe rezultate și specifice fiecărei țări, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (2), în funcție de situația țării respective, de angajamentul și de progresele ei legate de chestiuni precum buna guvernare, drepturile omului, democrația, statul de drept și capacitatea țării de a pune în practică reforme și de a îndeplini solicitările și nevoile populației sale.

- (3) Comitetul Fondului european de dezvoltare instituit prin articolul 8 din acordul intern (denumit în continuare «Comitetul FED») poartă un schimb de opinii privind modul de stabilire a quantumului orientativ multianual al resurselor alocate, menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 4

Cadrul general de programare

- (1) Procesul de programare a asistenței acordate statelor și regiunilor ACP în temeiul Acordului de parteneriat ACP-UE este realizat în conformitate cu principiile generale menționate la articolele 1-14 din anexa IV la acordul menționat și la articolele 1 și 2 din prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 247, 9.9.2006, p. 32.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (3), programarea se face împreună cu țara sau regiunea parteneră în cauză și se va alinia tot mai mult cu strategiile de reducere a sărăciei sau alte strategii echivalente ale țării sau regiunii partenere.

Uniunea și statele sale membre se consultă într-o etapă timpurie a procesului de programare și pe toată durata acestuia, pentru a promova coerența, complementaritatea și consecvența activităților lor de cooperare. Această consultare poate duce la o programare în comun cu statele membre reprezentate pe plan local. Programarea în comun ar trebui să se bazeze pe avantajele comparative ale donatorilor din Uniune. Și alte state membre sunt invitate să contribuie pentru a consolida acțiunea externă comună a Uniunii.

Operațiunile de finanțare ale BEI contribuie la principiile generale ale Uniunii, cu precădere la cele definite la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la obiectivele Acordului de parteneriat ACP-UE, precum reducerea sărăciei prin intermediul unei creșteri economice durabile și favorabile incluziunii și al dezvoltării economice, ecologice și sociale. BEI și Comisia ar trebui să caute să maximizeze sinergiile din cadrul procesului de programare FED, acolo unde acest lucru este oportun. BEI este consultată într-un stadiu incipient cu privire la chestiuni care țin de specialitatea și de operațiunile acesteia, cu scopul de a spori coerența acțiunii externe a Uniunii.

Sunt consultați, de asemenea, alți donatori și actori din domeniul dezvoltării, inclusiv reprezentanți ai societății civile și autorități regionale și locale.

(3) În situații precum cele descrise la articolul 3 alineatul (3) și la articolul 4 alineatul (5) din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE, Comisia poate stabili dispoziții specifice pentru programare și pentru punerea în aplicare a ajutorului pentru dezvoltare, gestionând ea însăși resursele alocate statului în cauză, în conformitate cu politicile relevante ale Uniunii.

(4) În principiu, Uniunea își concentrează asistența bilaterală pe maximum trei sectoare, care urmează să fie convenite cu țările partenere.

Articolul 5

Documente de programare

(1) Documentele strategice sunt documente întocmite de Uniune și de țara sau regiunea parteneră în cauză pentru a asigura un cadru coerent în domeniul cooperării pentru dezvoltare, în acord cu scopul general și domeniul de aplicare, obiectivele și principiile generale ale Acordului de parteneriat ACP-UE și în concordanță cu principiile stabilite la articolul 2, articolul 8 și articolul 12a din anexa IV la acordul menționat.

Pregătirea și punerea în aplicare a documentelor strategice respectă principiile eficacității ajutorului: asumarea răspunderii la nivel național, parteneriat, coordonare, armonizare, aliniere la sistemele puse în aplicare în țara sau regiunea beneficiară, transparență, responsabilitate reciprocă și orientare spre rezultate, în conformitate cu dispozițiile articolului 2 din prezentul regulament. Perioada de programare trebuie să se sincronizeze, în principiu, cu ciclurile strategice ale țării partenere.

(2) Cu acordul țării sau regiunii partenere în cauză, nu este necesară redactarea documentelor strategice pentru:

- (a) țările sau regiunile care au o strategie de dezvoltare sub forma unui plan de dezvoltare sau a unui document de dezvoltare similar, acceptată de Comisie ca bază pentru programul orientativ multianual corespunzător, la adoptarea acestuia;
- (b) țările sau regiunile pentru care Uniunea și statele membre au convenit asupra unui document comun de programare multianuală;
- (c) țările sau regiunile în care există deja un document-cadru comun, care prevede o abordare cuprinzătoare a relațiilor Uniunii cu țara sau regiunea parteneră respectivă, inclusiv politica de dezvoltare a Uniunii;
- (d) regiunile care au o strategie convenită de comun acord cu Uniunea;
- (e) țările în care Uniunea intenționează să își sincronizeze strategia cu un nou ciclu național cu începere înainte de 1 ianuarie 2017; în aceste situații, programul orientativ multianual pentru perioada intermediară dintre 2004 și începutul unui nou ciclu național includ răspunsul Uniunii pentru țara respectivă.

(3) Nu sunt necesare documente strategice pentru țările sau regiunile care beneficiază de o alocare a fondurilor Uniunii în temeiul prezentului regulament de cel mult 50 de milioane EUR pentru perioada 2014-2020. În aceste situații, programele orientative multianuale conțin răspunsul Uniunii pentru țările sau regiunile respective.

Dacă opțiunile prezentate la alineatele (2) și (3) nu sunt acceptabile pentru țara sau regiunea parteneră, se întocmește un document strategic.

(4) Cu excepția situațiilor descrise la articolul 4 alineatul (3), programele orientative multianuale sunt bazate pe un dialog cu țara sau regiunea parteneră, sunt elaborate pe baza documentelor strategice sau a unor documente similare, indicate la prezentul articol, și fac obiectul unui acord semnat cu țara sau regiunea în cauză.

În sensul prezentului regulament, în situația în care documentul comun de programare multianuală menționat la alineatul (2) litera (b) respectă principiile și condițiile stabilite în prezentul alineat, incluzând o alocare orientativă de fonduri, acesta poate fi considerat drept programul orientativ multianual, conform procedurii prevăzute la articolul 14, cu acordul țării sau regiunii partenere.

(5) Programele orientative multianuale stabilesc sectoarele prioritare selectate pentru finanțare din partea Uniunii, obiectivele specifice, rezultatele preconizate, indicatorii de performanță și alocația financiară orientativă, atât la nivel global, cât și pe domeniu prioritar. Acestea explică, de asemenea, modul în care programele propuse vor contribui la strategia națională generală menționată la prezentul articol și la punerea în practică a Agendei pentru schimbare.

În conformitate cu principiile eficacității ajutorului, strategia intra-ACP evită fragmentarea și asigură atât o valoare adăugată reală, cât și complementaritatea cu programele naționale și regionale.

(6) Pe lângă documentele de programare pentru țări și regiuni, Comisia și ACP, prin secretariatul ACP, elaborează în comun un document strategic intra-ACP și programul orientativ multianual aferent, în conformitate cu principiile stabilite la articolele 12-14 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE.

(7) Dispozițiile specifice de la articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament pot lua forma unor programe speciale de sprijin, ținând seama de considerentele speciale prezentate la articolul 6 alineatul (1).

Articolul 6

Programarea pentru țările și regiunile aflate în situații de criză, post-criză sau fragilitate

(1) La întocmirea documentelor de programare pentru țările și regiunile aflate în situații de criză, post-criză sau fragilitate sau expuse dezastrelor naturale, se iau în considerare în mod corespunzător vulnerabilitatea, nevoile speciale și circumstanțele populațiilor, țărilor sau regiunilor în cauză.

Uniunea rămâne angajată pe deplin în punerea în aplicare a noului acord privind implicarea în statele fragile și a principiilor acestuia, inclusiv prin axarea pe cele cinci obiective de consolidare a păcii și a statului, prin asigurarea asumării răspunderii la nivel local și prin aderarea strictă la planurile naționale elaborate în cadrul punerii în aplicare a noului acord.

Se va acorda atenția cuvenită prevenirii și soluționării conflictelor, consolidării păcii și a statului și măsurilor de reconciliere și reconstrucție post-conflict prin concentrarea în special asupra unei politici legitime și favorabile incluziunii, a securității, justiției, fundamentelor economice și asupra capacității de consolidare în scopul prestării unor servicii responsabile și echitabile. Se va acorda o atenție deosebită rolului femeilor și perspectivei copiilor în aceste procese.

În cazul în care țările sau regiunile partenere sunt direct implicate într-o situație de criză, post-criză sau de fragilitate sau sunt afectate de aceasta, se pune un accent special pe amplificarea coordonării dintre acordarea de ajutor de urgență, reabilitare și dezvoltare între toți actorii relevanți, inclusiv pentru inițiative politice, pentru a facilita tranziția de la o situație de urgență la faza de dezvoltare. Pentru țările și regiunile aflate într-o situație de fragilitate sau expuse cu regularitate dezastrelor naturale, programarea prevede măsuri de pregătire pentru dezastre și de prevenire a acestora, precum și de gestionare a consecințelor unor astfel de dezastre, abordează chestiunea vulnerabilității la șocuri și consolidează reziliența.

(2) Pentru țările sau regiunile aflate în situație de criză, post-criză sau fragilitate, se poate realiza o revizuire ad hoc a strategiei de cooperare a țării sau a regiunii. Revizuirile pot propune o strategie specifică și adaptată pentru a asigura trecerea la cooperare și dezvoltare pe termen lung, promovând o mai bună coordonare și tranziție între instrumentele de politică umanitară și cele de dezvoltare.

Articolul 7

Aprobarea și modificarea documentelor de programare

(1) Documentele de programare, inclusiv alocările orientative menționate în acestea, trebuie să fie aprobate de către Comisie în conformitate cu procedura prezentată la articolul 14.

Atunci când documentele de programare sunt înaintate Comitetului FED, Comisia le trimite, de asemenea, Adunării parlamentare comune spre informare, respectând totodată pe deplin procedura de adoptare a deciziilor în conformitate cu titlul IV din prezentul regulament.

Ulterior, documentele de programare sunt aprobate de statul sau regiunea ACP în cauză, după cum se prevede în anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE. Țările sau regiunile care nu dețin un document de programare semnat rămân eligibile pentru finanțare în condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament.

(2) Documentele strategice și programele orientative multianuale, inclusiv alocările orientative prevăzute de acestea, pot fi modificate ca urmare a analizelor prevăzute la articolele 5, 11 și 14 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE.

În conformitate cu dispozițiile de la articolul 2 alineatul (4) și articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament și pe baza FED-urilor anterioare și a altor experiențe dobândite cu privire la stimulente, printre care și lecțiile învățate, este posibil ca alocările orientative de fonduri pentru fiecare țară să fie suplimentate, printre altele printr-un mecanism bazat pe performanță. În acest sens, deși se admite că se acordă un tratament special statelor fragile și vulnerabile pentru a garanta luarea în considerare în mod corespunzător a nevoilor lor specifice, urmează să fie disponibilizate resurse, eventual până la intervalul de volum al tranșei de stimulare a guvernanței din cadrul celui de al 10-lea FED, în scopul de a oferi stimulente pentru reforme axate pe rezultate, în conformitate cu Agenda schimbării și pentru îndeplinirea angajamentelor stabilite de Acordul de parteneriat ACP-UE. În conformitate cu alineatul (2) de la articolul 14, Comitetul FED poartă un schimb de opinii pe tema mecanismului bazat pe performanță.

(3) Procedura descrisă la articolul 14 se aplică, de asemenea, modificărilor substanțiale care determină schimbarea semnificativă a strategiei, a documentelor de programare și/sau a alocării programabile a resurselor. Acolo unde este necesar, modificările corespunzătoare aduse documentelor de programare sunt aprobate ulterior de către statul sau regiunea ACP în cauză.

(4) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, cum ar fi crizele sau amenințările imediate la adresa democrației, a statului de drept, a drepturilor omului sau a libertăților fundamentale, inclusiv cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2), procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (4) poate fi utilizată pentru modificarea documentelor de programare menționate la articolul 5.

TITLUL III

PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 8

Cadrul general de punere în aplicare

Punerea în aplicare a asistenței oferite țărilor și regiunilor ACP, gestionată de Comisie și BEI în temeiul Acordului de parteneriat ACP-UE, se realizează în conformitate cu regulamentul financiar menționat la articolul 10 alineatul (2) din acordul intern (denumit în continuare «regulamentul financiar FED»).

Articolul 9

Adoptarea programelor de acțiune, a măsurilor individuale și a măsurilor speciale

(1) Comisia adoptă programe de acțiune anuale pe baza documentelor de programare orientativă menționate la articolul 5.

În cazul acțiunilor recurente, aceasta poate să adopte, de asemenea, programe de acțiune multianuale pentru o perioadă de până la trei ani.

Atunci când este necesar și justificat corespunzător, o acțiune poate fi adoptată ca măsură individuală înainte sau după adoptarea programelor anuale sau multianuale.

(2) Programele de acțiune și măsurile individuale sunt elaborate de către Comisie împreună cu țara sau regiunea parteneră, cu implicarea statelor membre reprezentate la nivel local și prin coordonarea, atunci când este cazul, cu alți donatori, în special în cazul programării în comun și cu BEI. Statele membre care nu sunt reprezentate la nivel local vor fi informate cu privire la activitățile de la fața locului.

Programele de acțiune conțin o descriere specifică a fiecărei operațiuni prevăzute. Această descriere va preciza obiectivele urmărite, rezultatele preconizate și principalele activități.

Descrierea vizează efectele preconizate în termeni de rezultate, realizări și impacturi, cu ținte cuantificate sau calificate, și oferă explicații referitoare la legăturile dintre acestea, precum și cu obiectivele stabilite de programul orientativ multianual. Rezultatele și, în principiu, realizările au indicatori specifici, măsurabili și realiști, cu puncte de pornire și repere temporale care se aliniază în cel mai înalt grad posibil la propriii parametri și la propriile repere ale țării sau regiunii parteneră. În cazurile în care este relevantă, va fi efectuată o analiză costuri-beneficii.

Descrierea relevă riscurile, alături de propunerile de reducere a acestora, după caz, analiza specifică a contextului specific sectorului și a principalelor părți interesate, metodele de punere în aplicare, bugetul și calendarul orientativ, iar în caz de sprijin bugetar, criteriile de plată, inclusiv posibilele tranșe variabile. De asemenea, în descriere se specifică eventualele măsuri conexe de sprijin, precum și mecanismele de monitorizare, audit și evaluare.

Acolo unde este cazul, descrierea indică complementaritatea cu activitățile BEI actuale sau planificate din țara sau regiunea parteneră.

(3) În cazurile menționate la articolul 4 alineatul (3) și în cazurile unor nevoi neprevăzute și justificate corespunzător sau în situații excepționale, Comisia poate adopta măsuri speciale, inclusiv de facilitare a tranziției de la ajutorul de urgență la operațiunile de dezvoltare pe termen lung sau măsuri care să pregătească populația să facă față mai bine crizelor recurente.

(4) Programele de acțiune și măsurile individuale prevăzute la alineatul (1), pentru care asistența financiară a Uniunii depășește 5 milioane EUR, precum și măsurile specifice pentru care asistența financiară a Uniunii depășește 10 de milioane EUR sunt adoptate de către Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 14. Procedura respectivă nu este necesară în cazul programelor de acțiune și al măsurilor pentru care asistența se situează sub pragurile menționate mai sus, nici în cazul modificărilor nesubstanțiale aduse acestora. Sunt considerate modificări nesubstanțiale adaptările tehnice, cum ar fi extinderea perioadei de punere în aplicare, realocarea fondurilor în cadrul bugetului estimativ, precum și majorarea sau reducerea bugetului cu mai puțin de 20 % din bugetul inițial, dar fără a depăși cuantumul de 10 milioane EUR, cu condiția ca modificările să nu afecteze în mod substanțial obiectivele programului inițial de acțiune sau ale măsurii inițiale. În acest caz, programele de acțiune și măsurile, precum și modificările nesubstanțiale aduse acestora sunt adoptate de către Comisie, care informează Comitetul FED în termen de o lună de la adoptare.

Fiecare stat membru poate solicita retragerea unui proiect sau a unui program dintr-un program de acțiune înaintat Comitetului FED în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 din prezentul regulament. În cazul în care această solicitare este susținută de către o minoritate de blocare a statelor membre, astfel cum este prevăzut la articolul 8 alineatul (3) coroborat cu articolul 8 alineatul (2) din acordul intern, programul de acțiune este adoptat de către Comisie

fără proiectul sau programul respectiv. Cu excepția cazului în care Comisia, în conformitate cu opiniile exprimate de statele membre în cadrul Comitetului FED, nu dorește să continue proiectul sau programul retras, acesta este prezentat din nou Comitetului FED într-o fază ulterioară, în afara programului de acțiune, sub forma unei măsuri individuale care este apoi adoptată de către Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 din prezentul regulament.

Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, cum ar fi crizele, dezastrele naturale sau cele provocate de om sau amenințările imediate la adresa democrației, a statului de drept, a drepturilor omului sau a libertăților fundamentale, Comisia poate adopta măsuri individuale sau speciale ori modificări aduse programelor de acțiune și măsurilor, în conformitate cu procedura menționată la articolul 14 alineatul (4).

(5) Comisia adoptă programe de acțiune specifice pentru cheltuielile de susținere menționate la articolul 6 din acordul intern, în conformitate cu procedura descrisă la articolul 14 din prezentul regulament. Orice modificare a programelor de acțiune pentru cheltuielile de susținere este adoptată în conformitate cu aceeași procedură.

(6) În stadiul de proiect, se efectuează o examinare de mediu corespunzătoare, în care sunt abordate, de asemenea, schimbările climatice și consecințele asupra biodiversității, precum și impactul social aferent și care cuprinde, dacă este cazul, o evaluare a impactului asupra mediului în cazul proiectelor sensibile pentru mediu, în special dacă este posibil ca acestea să aibă un important efect ecologic și/sau social negativ care se dovedește a fi sensibil, variat sau fără precedent. Această examinare se inspiră din practicile recunoscute pe plan internațional. Pentru punerea în aplicare a programelor sectoriale, se utilizează, dacă este cazul, evaluări strategice de mediu (SEA). Se asigură participarea părților implicate la studiile de impact și accesul publicului la rezultatele acestora.

Articolul 10

Contribuții suplimentare din partea statelor membre

(1) Statele membre pot pune, din proprie inițiativă, la dispoziția Comisiei sau a BEI contribuții voluntare, în conformitate cu articolul 1 alineatul (9) din acordul intern pentru a contribui la realizarea obiectivelor Acordului de parteneriat ACP-UE și în afara cadrului de cofinanțare comună. Contribuțiile nu influențează alocarea generală a fondurilor în cadrul FED. Acestea sunt tratate în același mod precum contribuțiile normale ale statelor membre, menționate la articolul 1 alineatul (2) din acordul intern, cu excepția articolelor 6 și 7 din acordul intern, aranjamentele specifice aferente putând fi prevăzute într-un acord bilateral de contribuție.

(2) Orice suplimentare se face doar în situații justificate în mod corespunzător, de exemplu, ca răspuns la situații excepționale, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (3). În acest caz, contribuțiile voluntare încredințate Comisiei sunt tratate drept venit alocat în conformitate cu regulamentul financiar FED.

(3) Fondurile suplimentare sunt incluse în procesul de programare și revizuire și în programele anuale de acțiune, măsurile individuale și măsurile speciale menționate în prezentul regulament și reflectă proprietatea țării sau a regiunii partenere.

(4) Orice modificare apărută în programele de acțiune, măsurile individuale și măsurile speciale este adoptată de Comisie în conformitate cu articolul 9.

(5) Statele membre care încredințează Comisiei sau BEI contribuții voluntare suplimentare pentru a contribui la atingerea obiectivelor Acordului de parteneriat ACP-UE informează anticipat Consiliul, Comitetul FED și Comitetul Facilității pentru investiții cu privire la contribuțiile respective.

Articolul 11

Impozite, taxe și alte impuneri

Asistența Uniunii nu face obiectul unor impozite, taxe sau impuneri specifice și nu generează colectarea acestora.

Fără a aduce atingere articolului 31 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE, astfel de impozite, taxe și alte impuneri pot fi eligibile în condițiile stabilite în regulamentul financiar FED, menționat la articolul 10 alineatul (2) din acordul intern.

Articolul 12

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsurile adecvate pentru a asigura că, atunci când sunt puse în aplicare acțiuni finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea unor măsuri preventive împotriva fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin efectuarea unor verificări eficace și, dacă se descoperă nereguli, prin recuperarea sau restituirea cuantumurilor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea unor sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a efectua controale sau, în cazul organizațiilor internaționale, competența de a efectua verificări în conformitate cu acordurile convenite cu acestea și verificări pe bază de documente și la fața locului, în ceea ce privește toți beneficiarii de granturi, contractanții, subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul regulamentului.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁽²⁾, pentru a stabili dacă au avut loc fraude, acte de corupție sau alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii cu privire la un acord de grant sau la o decizie de grant sau la un contract finanțat în temeiul prezentului regulament.

(4) Fără a se aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, precum și contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a granturilor rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri, controale și inspecții la fața locului, în limitele competențelor acestora.

Articolul 13

Norme privind naționalitatea și originea aplicabile procedurilor de achiziții publice, procedurilor de acordare a granturilor și altor proceduri de atribuire

Normele privind naționalitatea și originea aplicabile procedurilor de achiziții publice, procedurilor de acordare a granturilor și altor proceduri de atribuire sunt definite la articolul 20 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE.

TITLUL IV

PROCEDURI DE ADOPTARE A DECIZIILOR

Articolul 14

Responsabilitățile Comitetului FED

(1) Comitetul FED își exprimă avizul în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (3) și (4) din prezentul articol.

Un observator al BEI participă la lucrările Comitetului FED, atunci când se discută chestiuni care privesc BEI.

(2) Sarcinile Comitetului FED acoperă responsabilitățile prevăzute la titlurile II și III din prezentul regulament:

- (a) programarea ajutorului acordat de Uniune în cadrul FED și revizuirii ale programării, cu un accent special pe strategiile naționale, regionale și intra-ACP; și
- (b) monitorizarea punerii în aplicare și a evaluării ajutorului acordat de Uniune, care acoperă, între altele, impactul asistenței asupra reducerii sărăciei, aspecte sectoriale, chestiuni interdisciplinare, funcționarea coordonării la nivel local cu statele membre și alți donatori și respectarea principiilor de eficacitate a ajutorului menționate la articolul 2.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor nereguli (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

Referitor la programele de sprijin bugetar cu privire la care Comitetul FED și-a exprimat o opinie pozitivă, dar care sunt suspendate pe parcursul punerii în aplicare, Comisia informează Comitetul în prealabil cu privire la suspendare și la decizia ulterioară de a relua plățile.

Fiecare stat membru poate invita Comisia în orice moment să furnizeze informații Comitetului FED și să aibă un schimb de opinii cu privire la chestiunile legate de sarcinile menționate în prezentul alineat. Un astfel de schimb de opinii poate duce la formularea de recomandări de către statele membre de care Comisia ține seama.

(3) Atunci când Comitetul FED este convocat pentru a-și exprima avizul, reprezentantul Comisiei înaintează Comitetului FED un proiect de măsuri care trebuie luate în termenul stabilit prin Decizia Consiliului privind normele de procedură ale Comitetului FED menționate la articolul 8 alineatul (5) din acordul intern. Comitetul FED își exprimă avizul în termenul pe care președintele îl poate indica în funcție de urgența chestiunii, dar care nu poate depăși 30 de zile. BEI participă la acest schimb de opinii. Avizul este exprimat cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 8 alineatul (3) din acordul intern, pe baza voturilor statelor membre, ponderate astfel cum este prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din acordul intern.

Atunci când Comitetul FED și-a exprimat avizul, Comisia adoptă măsurile care se aplică imediat.

Cu toate acestea, în cazul în care aceste măsuri nu sunt conforme cu avizul comitetului, acestea sunt comunicate de îndată Consiliului de către Comisie. În acest caz, Comisia amână aplicarea măsurilor pentru o perioadă care, în principiu, nu depășește 30 de zile de la data comunicării, dar care poate fi prelungită pentru o perioadă de maximum 30 de zile în situații excepționale. Consiliul, hotărând cu aceeași majoritate calificată ca și Comitetul FED, poate lua o decizie diferită în acest interval de timp.

(4) Din motive imperative de urgență, justificate corespunzător, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) și articolul 9 alineatul (4), Comisia adoptă măsurile, care se aplică imediat, fără a le mai supune aprobării Comitetului FED, iar acestea rămân în vigoare pe întreaga durată de valabilitate a documentului, a măsurii sau a programului de acțiune adoptat sau modificat.

În termen de cel mult 14 zile după adoptarea acestora, președintele înaintează măsurile Comitetului FED pentru a obține avizul acestuia.

În cazul în care Comitetul FED emite un aviz nefavorabil în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, Comisia abrogă fără întârziere măsurile adoptate în conformitate cu dispozițiile de la primul paragraf din prezentul alineat.

Articolul 15

Instrumentul financiar pentru pace în Africa

Programele orientative intra-ACP alocă fonduri Instrumentului financiar pentru pace în Africa. Fondurile pot fi completate de programele orientative regionale. Se aplică procedura specifică, descrisă în continuare:

- (a) la solicitarea Uniunii Africane, aprobată de Comitetul ambasadurilor țărilor ACP-UE, Comisia elaborează programe de acțiune multianuale care specifică obiectivele urmărite, domeniul de aplicare și natura posibilelor intervenții, precum și modalitățile de punere în aplicare; la nivel de intervenție se specifică un format convenit pentru raportare. O anexă la fiecare program de acțiune descrie procedurile specifice de luare a deciziilor pentru fiecare intervenție posibilă, în funcție de natura, dimensiunea și urgența acesteia.
- (b) programele de acțiune, inclusiv anexa menționată la litera (a), precum și orice modificări aduse acestora sunt discutate de către grupurile de lucru pregătitoare din cadrul Consiliului și de către Comitetul politic și de securitate și sunt aprobate de Coreper cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 8 alineatul (3) din acordul intern, înainte de a fi adoptate de Comisie.
- (c) programele de acțiune, exclusiv anexa menționată la litera (a), constituie baza pentru acordul de finanțare care va fi încheiat între Comisie și Uniunea Africană.

- (d) fiecare intervenție care urmează a fi pusă în aplicare în baza acordului de finanțare face obiectul unei aprobări prealabile de către Comitetul politic și de securitate; grupurile de lucru pregătitoare relevante din cadrul Consiliului sunt informate sau, cel puțin când urmează să fie finanțate noi operațiuni de sprijinire a păcii, sunt consultate în timp util înainte ca intervențiile să fie prezentate Comitetului politic și de securitate, în conformitate cu procedurile speciale de luare a deciziilor menționate la litera (a), în scopul de a asigura că, în afară de dimensiunea militară și de securitate, sunt luate în considerare, de asemenea, aspectele legate de dezvoltare și finanțare ale măsurilor avute în vedere. Fără a aduce atingere finanțării operațiunilor de sprijinire a păcii, se acordă prin prezentul regulament o atenție specială activităților recunoscute drept AOD.
- (e) Comisia elaborează un raport anual de activitate privind utilizarea fondurilor în scopul informării Consiliului și a Comitetului FED și la cererea Consiliului sau a Comitetului FED, făcând distincție între angajamentele și plățile AOD și non-AOD.

La finalul primului program multianual de acțiune, Uniunea și statele sale membre vor revizui rezultatele și procedurile Instrumentului financiar pentru pace în Africa și vor discuta despre variantele privind viitoarele posibilități de finanțare. În acest context și în scopul de a clădi baze mai solide pentru Instrumentul financiar pentru pace în Africa, Uniunea și statele sale membre vor purta discuții axate atât pe tema fondurilor pentru operațiunile de sprijinire a păcii, inclusiv pentru cele finanțate din FED, cât și pe tema sprijinului durabil din partea Uniunii pentru operațiunile de sprijinire a păcii conduse de Africa dincolo de orizontul anului 2020. Mai mult, Comisia va efectua o evaluare a instrumentului până la 31 decembrie 2018.

Articolul 16

Comitetul Facilității pentru investiții

(1) Comitetul Facilității pentru investiții, constituit în conformitate cu articolul 9 din acordul intern (denumit în continuare «Comitetul FI»), este constituit din reprezentanți ai statelor membre și un reprezentant al Comisiei. Sunt invitați să participe un observator din partea Secretariatului General al Consiliului și un alt observator din partea Serviciului European de Acțiune Externă. Fiecare stat membru și Comisia numesc un reprezentant și desemnează un supleant. În vederea menținerii continuității, președintele Comitetului FI este ales de către și dintre membrii Comitetului FI pe o perioadă de doi ani. BEI asigură secretariatul comitetului și serviciile auxiliare. Au drept de vot numai membrii Comitetului FI desemnați de către statele membre sau supleanții lor.

Consiliul, hotărând în unanimitate, adoptă normele de procedură ale Comitetului FI pe baza unei propuneri prezentate de BEI după consultarea Comisiei.

Comitetul FI hotărăște cu majoritate calificată. Ponderarea voturilor se efectuează în conformitate cu articolul 8 din acordul intern.

Comitetul FI se întrunește cel puțin de patru ori pe an. La solicitarea BEI sau a membrilor Comitetului FI, pot fi convocate reuniuni suplimentare, astfel cum este prevăzut în regulamentul de procedură. În plus, Comitetul FI își poate exprima avizul prin procedură scrisă, în conformitate cu regulamentul său de procedură.

(2) Comitetul FI aprobă:

- (a) liniile directoare operaționale privind punerea în aplicare a Facilității pentru Investiții (denumită în continuare «FI»);
- (b) strategiile de investiții și planurile de afaceri ale FI, inclusiv indicatorii de performanță, pe baza obiectivelor Acordului de parteneriat ACP-UE și a principiilor generale ale politicii de dezvoltare a Uniunii;
- (c) rapoartele anuale ale FI;
- (d) orice document de politică generală, inclusiv rapoarte de evaluare, cu privire la FI.

(3) Comitetul FI își exprimă avizul cu privire la:

- (a) propunerile de acordare a subvenției la dobândă în baza articolului 2 alineatul (7) și a articolului 4 alineatul (2) litera (b) din anexa II la Acordul de parteneriat ACP-UE. În astfel de cazuri, comitetul IF își exprimă avizul, de asemenea, cu privire la utilizarea unei astfel de subvenții la dobândă;
- (b) propunerile pentru o investiție FI pentru oricare dintre proiectele pentru care Comisia a exprimat un aviz nefavorabil;

- (c) alte propuneri privind FI pe baza principiilor generale definite în liniile directoare operaționale ale FI;
- (d) propunerile privind elaborarea cadrului de măsurare a rezultatelor BEI în măsura în care un astfel de cadru se aplică operațiunilor desfășurate în temeiul Acordului de parteneriat ACP-UE.

În vederea simplificării procesului de aprobare a operațiunilor mici, Comitetul FI își poate exprima avizul favorabil cu privire la propunerile BEI de alocare globală (subvenții la dobândă, asistență tehnică) sau de autorizare globală (împrumuturi, capital propriu), care sunt subalocate ulterior de către BEI, fără avizul suplimentar din partea Comitetului FI și/sau al Comisiei, pentru proiecte individuale conform criteriilor prevăzute în alocarea/autorizarea globală, inclusiv valoarea maximă a subvenției subalocate pe fiecare proiect.

În plus, organele de conducere ale BEI pot solicita, periodic, emiterea unui aviz de către Comitetul FI cu privire la toate propunerile de finanțare sau la anumite categorii de propuneri de finanțare.

(4) BEI prezintă Comitetului FI în timp util toate aspectele care necesită aprobarea sau avizul Comitetului FI, astfel cum este prevăzut la alineatele (2) și (3). Orice propunere prezentată Comitetului FI spre avizare se realizează în conformitate cu criteriile și principiile aplicabile prevăzute în liniile directoare operaționale ale FI.

(5) BEI cooperează îndeaproape cu Comisia și, după caz, își coordonează operațiunile cu ceilalți donatori. În special, BEI:

- (a) elaborează sau revizuiște împreună cu Comisia liniile directoare operaționale ale FI menționate la alineatul (2) litera (a). BEI este răspunzătoare pentru conformitatea cu liniile directoare și se asigură că proiectele pe care le sprijină respectă standardele sociale și de mediu internaționale și sunt coerente cu obiectivele Acordului de parteneriat ACP-UE și ale principiilor generale ale politicii de dezvoltare a Uniunii, precum și cu strategiile de cooperare regionale sau de țară relevante;
- (b) solicită în prealabil avizul Comisiei atunci când elaborează strategiile de investiții, planurile de afaceri și documentele privind politicile generale;
- (c) informează Comisia cu privire la proiectele pe care le gestionează în conformitate cu articolul 18 alineatul (1). În faza de evaluare a unui proiect, acesta solicită avizul Comisiei cu privire la conformitatea acestuia cu strategia de cooperare de țară relevantă sau cu strategia de cooperare regională sau, după caz, cu obiectivele generale ale FI;
- (d) cu excepția subvențiilor la dobândă care intră sub incidența alocării globale menționate la alineatul (3) litera (a), BEI solicită acordul Comisiei în faza de evaluare a unui proiect privind orice propunere înaintată Comitetului FI pentru o subvenție la dobândă cu privire la conformitatea cu articolul 2 alineatul (7) și articolul 4 alineatul (2) din anexa II la Acordul de parteneriat ACP-UE și cu criteriile definite în liniile directoare operaționale ale Facilității pentru investiții.

Se consideră că avizul Comisiei a fost favorabil sau că aceasta a fost de acord cu o propunere, cu excepția cazului în care Comisia notifică avizul negativ cu privire la o astfel de propunere în termen de trei săptămâni de la prezentarea propunerii. În ceea ce privește avizele pentru proiectele din sectorul public sau financiar, precum și acordul pentru subvenții de rată a dobânzii, Comisia poate solicita ca propunerea finală de proiect să fie depusă spre avizare sau aprobare cu două săptămâni înainte de a fi trimisă Comitetului FI.

(6) BEI nu întreprinde niciuna dintre acțiunile menționate la alineatul (3) literele (a), (b) și (c), cu excepția cazului în care Comitetul FI a emis un aviz favorabil acestora.

În urma avizului favorabil exprimat de către Comitetul FI, BEI ia o decizie cu privire la propunere în conformitate cu propriile sale proceduri. În special, BEI poate decide să nu dea curs propunerii. BEI informează periodic Comitetul FI și Comisia cu privire la cazurile în care a decis să nu dea curs propunerii.

Pentru împrumuturile din surse proprii și pentru investițiile FI pentru care nu este necesar avizul Comitetului FI, BEI ia o decizie cu privire la propunere în conformitate cu propriile sale proceduri și, în cazul facilității de investiții, în conformitate cu liniile directoare operaționale ale FI și cu strategiile de investiție aprobate de către Comitetul FI.

Fără a aduce atingere avizului negativ exprimat de Comitetul FI cu privire la o propunere de acordare a unei subvenții la dobândă, BEI poate acorda împrumutul respectiv fără beneficiul subvenției la dobândă. BEI informează periodic Comitetul FI și Comisia cu privire la fiecare caz în care a decis să acorde împrumutul.

Sub rezerva condițiilor prevăzute în liniile directe operaționale ale FI și cu condiția ca obiectivul esențial al împrumutului sau al investiției din FI să rămână neschimbat, BEI poate decide să modifice clauzele unui împrumut de tip FI sau ale unei investiții pentru care Comitetul FI a dat un aviz favorabil în baza alineatului (3) sau ale oricărui împrumut pentru care Comitetul FI a exprimat un aviz favorabil cu privire la subvențiile la dobândă. În special, BEI poate decide să mărească valoarea împrumutului sau a investiției FI cu până la 20 %.

O astfel de creștere poate conduce, pentru proiectele cu subvenții la dobândă menționate la articolul 2 alineatul (7) din anexa II la Acordul de parteneriat ACP-UE, la o creștere proporțională a valorii subvenției la dobândă. BEI informează periodic Comitetul FI și Comisia cu privire la fiecare caz în care a decis să procedeze astfel. Pentru proiectele care intră sub incidența articolului 2 alineatul (7) din anexa II la Acordul de parteneriat ACP-UE, dacă se solicită o majorare a subvenției, se impune emiterea unui aviz de către Comitetul FI înainte ca BEI să continue.

(7) BEI gestionează investițiile din cadrul FI și toate fondurile deținute în contul FI, în conformitate cu obiectivele Acordului de parteneriat ACP-UE. În special, aceasta poate participa în organismele de supervizare și administrare formate din persoane juridice în care este investită FI și poate intermedia, anula și modifica drepturile deținute în contul FI, în conformitate cu liniile directe operaționale ale FI.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17

Participarea unei țări sau regiuni terțe

În vederea asigurării coerenței și a eficacității asistenței acordate de Uniune, Comisia poate decide că țările non-ACP în curs de dezvoltare și organismele regionale de integrare cu participare ACP, care promovează cooperarea și integrarea regională și care sunt eligibile pentru asistență din partea Uniunii în baza altor instrumente de finanțare a acțiunii externe ale Uniunii, pot accesa fondurile menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din acordul intern, în cazul în care proiectul sau programul vizat are un caracter regional sau transfrontalier și este în conformitate cu articolul 6 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP-UE. Țările și teritoriile de peste mări (TTPM) eligibile pentru asistența Uniunii în temeiul Deciziei 2013/755/UE ⁽¹⁾ a Consiliului și regiunile ultraperiferice ale Uniunii pot participa, de asemenea, la proiectele sau programele de cooperare regională; finanțarea necesară pentru participarea acestora se va adăuga fondurilor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din acordul intern. Ar trebui să se țină seama de obiectivul privind consolidarea cooperării dintre statele membre, regiunile ultraperiferice ale Uniunii, TTPM și statele ACP și, după caz, să se creeze mecanisme de coordonare. Fondurile și tipurile de finanțare menționate în Regulamentul (CE) nr. 215/2008 ⁽²⁾ pot fi prevăzute în documentele strategice, programele orientative multianuale, programele de acțiune și măsurile indicate la articolul 9 din prezentul regulament.

Articolul 18

Monitorizarea, raportarea și evaluarea asistenței FED

(1) Comisia și BEI își monitorizează periodic acțiunile și măsurile finanțate și analizează progresele înregistrate pentru îndeplinirea rezultatelor preconizate. De asemenea, Comisia realizează evaluări ale impactului și ale eficacității acțiunilor și politicilor sale sectoriale, precum și ale eficacității programării, atunci când este necesar prin intermediul unor evaluări independente externe. Se va ține seama în mod corespunzător de propunerile Consiliului privind evaluările independente externe. Evaluările ar trebui să se bazeze pe principiile de bună practică ale OCDE/CAD și să urmărească dacă au fost îndeplinite obiectivele specifice, ținând seama de egalitatea de gen, pentru a elabora recomandări și pentru a prezenta dovezi în vederea facilitării învățării în scopul îmbunătățirii operațiunilor viitoare. Respectivul evaluări au la bază indicatori predefiniți, clari, transparenți și după caz, adaptați pentru fiecare țară în parte și măsurabili.

⁽¹⁾ Decizia 2013/755/UE a Consiliului din 25 noiembrie 2013 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană ("Decizia de asociere peste mări") (JO L 344, 19.12.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 215/2008 al Consiliului din 18 februarie 2008 privind regulamentul financiar aplicabil celui de-al zecelea Fond european de dezvoltare (JO L 78, 19.3.2008, p. 1).

BEI informează periodic Comisia și statele membre cu privire la punerea în aplicare a proiectelor finanțate din resursele FED, pe care le gestionează, urmând procedurile descrise în liniile directoare operaționale ale FI.

(2) Comisia își trimite rapoartele de evaluare, alături de reacția serviciilor sale la principalele recomandări, statelor membre, prin intermediul Comitetului FED, precum și BEI, spre informare. Eventualele evaluări, inclusiv recomandări și acțiuni ulterioare, pot fi luate în discuție în cadrul Comitetului FED, la solicitarea unui stat membru. În astfel de cazuri, Comisia va raporta Comitetului FED cu un an mai târziu cu privire la punerea în practică a acțiunilor ulterioare convenite. Rezultatele evaluării sunt luate în considerare în vederea elaborării programelor și alocării resurselor.

(3) Comisia implică într-o măsură adecvată toate părțile interesate relevante în etapa de evaluare a asistenței acordate de Uniune, prevăzută în prezentul regulament și, atunci când este indicat, poate să urmărească realizarea unor evaluări în comun cu statele membre, cu alți donatori și parteneri în materie de dezvoltare.

(4) Comisia examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a FED, inclusiv a programelor orientative multianuale, și, începând cu anul 2016, înaintează Consiliului rapoarte anuale privind punerea în aplicare. Rapoartele vor cuprinde o analiză a principalilor parametri, a principalelor realizări și, ori de câte ori este posibil, a contribuției asistenței financiare a Uniunii la impacturi. În acest scop va fi creat un cadru dedicat rezultatelor. Raportul trebuie să fie trimis, de asemenea, Parlamentului European, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

(5) Raportul anual conține, de asemenea, informații, referitoare la anul precedent, privind măsurile finanțate, rezultatele activităților de monitorizare și de evaluare, implicarea partenerilor relevanți în materie de dezvoltare și punerea în aplicare a angajamentelor și a creditelor pentru plăți, clasificate pe țări, regiuni și sectoare de cooperare. Acesta conține și o analiză calitativă a rezultatelor prevăzute inițial și realizate, bazată, printre altele, pe date ale sistemelor de monitorizare, precum și acțiuni ulterioare lecțiilor învățate.

(6) Raportul utilizează, pe cât posibil, indicatori specifici și măsurabili privind contribuția ajutorului la realizarea obiectivelor Acordului de parteneriat ACP-UE. Acesta reflectă principalele învățăminte desprinse și răspunsul la recomandările formulate în urma evaluărilor din anii anteriori. De asemenea, raportul evaluează, în cazurile în care este posibil și relevant, respectarea principiilor privind eficacitatea ajutorului, inclusiv pentru instrumentele financiare inovatoare.

(7) Uniunea și statele sale membre realizează, cel târziu la finele anului 2018, o revizuire a performanței, evaluând gradul de execuție a angajamentelor și a plăților, precum și efectele și impactul ajutorului furnizat, prin intermediul indicatorilor privind rezultatele, realizările și impactul, cu care se măsoară eficiența utilizării resurselor, precum și eficacitatea FED. De asemenea, se abordează contribuția măsurilor finanțate la realizarea obiectivelor Acordului de parteneriat ACP-UE și la prioritățile Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Agenda schimbării. Revizuirea se realizează pe baza unei propuneri a Comisiei.

(8) BEI furnizează Comitetului FI informații privind progresele realizate pentru atingerea obiectivelor FI. În conformitate cu articolul 6b din anexa II la Acordul de parteneriat ACP-UE, eficacitatea generală a FI va fi supusă unei analize comune la jumătatea și la sfârșitul perioadei de aplicare a FED. Revizuirea intermediară este realizată de către un expert extern independent în cooperare cu BEI și este pusă la dispoziția Comitetului FI.

Articolul 19

Cheltuieli legate de combaterea schimbărilor climatice și biodiversitate

O estimare anuală a cheltuielilor totale legate de combaterea schimbărilor climatice și de biodiversitate este realizată pe baza documentelor de programare orientative adoptate. Fondurile alocate în contextul FED fac obiectul unui sistem anual de monitorizare care este bazat pe metodologia OCDE («markeri Rio»), fără a exclude utilizarea unor metodologii mai precise în cazul în care acestea sunt disponibile, și care este integrat în metodologia existentă de gestionare performantă a programelor Uniunii, pentru a cuantifica cheltuielile legate de acțiunile de combatere a schimbărilor climatice și de protejare a biodiversității la nivelul programelor de acțiune, al măsurilor individuale și al măsurilor speciale menționate la articolul 9, fiind înregistrate în evaluări și în rapoartele anuale.

*Articolul 20***Serviciul European de Acțiune Externă**

Prezentul regulament se aplică în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului ⁽¹⁾.”

⁽¹⁾ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

REGULAMENTUL (UE) NR. 567/2014 AL CONSILIULUI**din 26 mai 2014**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 215/2008 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 10-lea Fond european de dezvoltare în ceea ce privește aplicarea perioadei de tranziție dintre cel de al 10-lea Fond european de dezvoltare și cel de al 11-lea Fond european de dezvoltare până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea Fond european de dezvoltare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, astfel cum a fost modificat ultima dată ⁽¹⁾ („Acordul de parteneriat ACP-UE”),având în vedere Acordul intern între reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor comunitare în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2008-2013, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-CE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din Tratatul CE ⁽²⁾ („al 10-lea acord intern FED”), în special articolul 10 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Curții de Conturi,

având în vedere avizul Băncii Europene de Investiții,

întrucât:

- (1) Decizia 2013/759/UE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește măsuri tranzitorii de gestionare a Fondului european de dezvoltare (FED) („facilitatea de tranziție”) destinate să asigure disponibilitatea fondurilor pentru cooperarea cu statele din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP) și cu țările și teritoriile de peste mări (TTPM), precum și pentru cheltuielile de sprijin, de la 1 ianuarie 2014 până la data intrării în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea FED.
- (2) Este necesară modificarea Regulamentului (CE) nr. 215/2008 al Consiliului ⁽⁴⁾ în ceea ce privește gestionarea operațională și financiară de către Comisie a facilității de tranziție în perioada de tranziție dintre cel de al 10-lea FED și cel de al 11-lea FED până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea FED și a regulamentul de punere în aplicare a celui de al 11-lea FED.
- (3) Este oportun ca normele de punere în aplicare pentru gestionarea operațională și financiară a facilității de investiții pusă în aplicare de Banca Europeană de Investiții (BEI) în timpul acestei perioade de tranziție și până la intrarea în vigoare a acordului intern privind cel de al 11-lea FED să fie modificate în același mod.
- (4) Regulamentul (CE) nr. 215/2008 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Pentru perioada de tranziție dintre cel de al 10-lea FED și cel de al 11-lea FED, articolele 1-159 din Regulamentul (CE) nr. 215/2008 se înlocuiesc cu cele stabilite în anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3. Acord, astfel cum a fost modificat prin Acordul semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005 (JO L 287, 28.10.2005, p. 4) și prin Acordul semnat la Ouagadougou la 22 iunie 2010 (JO L 287, 4.11.2010, p. 3).

⁽²⁾ JO L 247, 9.9.2006, p. 32.

⁽³⁾ Decizia 2013/759/UE a Consiliului din 12 decembrie 2013 privind măsuri tranzitorii referitoare la gestionarea FED între 1 ianuarie 2014 și intrarea în vigoare a celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare (JO L 335, 14.12.2013, p. 48).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 215/2008 al Consiliului din 18 februarie 2008 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al zecelea Fond european de dezvoltare (JO L 78, 19.3.2008, p. 1).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică până la intrarea în vigoare a regulamentului financiar aplicabil celui de al 11-lea FED.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 mai 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

Ch. VASILAKOS

ANEXĂ

„PARTEA I

DISPOZIȚII PRINCIPALE

TITLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și dispoziții generale

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește normele privind execuția financiară a resurselor Fondului european de dezvoltare (FED), precum și prezentarea și auditarea conturilor acestuia.

Articolul 2

Legătura cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012

(1) Cu excepția cazului în care este prevăzut altfel în mod expres, se consideră că trimiterile directe din prezentul regulament la dispozițiile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ includ, de asemenea, trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei ⁽²⁾.

(2) Nu se consideră că trimiterile din prezentul regulament la dispozițiile aplicabile din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 includ dispoziții procedurale care nu sunt relevante pentru FED, în special cele referitoare la competența de a adopta acte delegate.

(3) Trimiterile interne din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 sau din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 nu fac ca dispozițiile la care se face trimitere în mod indirect să fie aplicabile în cazul FED.

(4) Termenii utilizați în prezentul regulament au același înțeles ca cel din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția definițiilor menționate la articolul 2 literele (a)-(e) din regulamentul respectiv.

Cu toate acestea, în sensul prezentului regulament, următorii termeni din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se definesc după cum urmează:

- (a) «buget» sau «bugetar» desemnează «FED»;
- (b) «angajament bugetar» înseamnă «angajament financiar»;
- (c) «instituție» desemnează «Comisia»;
- (d) «credite» sau «credite operaționale» înseamnă «resurse ale FED»;

⁽¹⁾ Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

- (e) «linie bugetară» sau «linie din buget» înseamnă «alocare»;
- (f) «act de bază» înseamnă, în funcție de contextul relevant, al 10-lea acord intern FED, Decizia 2013/755/UE a Consiliului ⁽¹⁾ («decizia de asociere peste mări»), sau Regulamentul (CE) nr. 617/2007 al Consiliului ⁽²⁾ («regulamentul de punere în aplicare»);
- (g) «țară terță» înseamnă orice stat sau teritoriu beneficiar care face parte din zona geografică acoperită de FED.
- (5) Interpretarea prezentului regulament are drept obiectiv păstrarea coerenței cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția cazului în care o astfel de interpretare ar fi incompatibilă cu particularitățile FED, astfel cum sunt prevăzute în Acordul de parteneriat ACP-UE, în al 10-lea acord intern FED, în decizia de asociere peste mări sau în regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 3

Perioade, date și termene

În absența unor dispoziții contrare, Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ⁽³⁾ se aplică termenelor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 4

Protecția datelor cu caracter personal

Prezentul regulament nu aduce atingere cerințelor Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și nici cerințelor Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.

Se aplică articolul 29 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 referitor la informațiile privind transferurile de date cu caracter personal în scopuri de audit.

TITLUL II

Principii financiare

Articolul 5

Principii financiare

Resursele FED se execută în conformitate cu următoarele principii:

- (a) unitatea și exactitatea bugetară;
- (b) unitatea de cont;
- (c) universalitatea;
- (d) specificitatea;
- (e) buna gestiune financiară;
- (f) transparența.

Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie.

⁽¹⁾ Decizia 2013/755/UE a Consiliului din 25 noiembrie 2013 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană («Decizia de asociere peste mări») (JO L 344, 19.12.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 617/2007 al Consiliului din 14 mai 2007 privind punerea în aplicare a celui de al zecelea Fond european de dezvoltare în cadrul Acordului de parteneriat ACP-CE (JO L 152, 13.6.2007, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Articolul 6

Principiile unității și exactității bugetare

Nu se colectează venituri și nu se efectuează cheltuieli decât dacă sunt înregistrate în FED.

Se aplică articolul 8 alineatele (2) și (3) și articolul 8 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 7

Principiul unității de cont

Articolul 19 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind utilizarea monedei euro se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 8

Principiul universalității

Fără a aduce atingere articolului 9 din prezentul regulament, veniturile totale acoperă plățile estimate totale.

Toate veniturile și cheltuielile se înregistrează integral, fără a fi compensate între ele, și fără a aduce atingere articolului 23 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, referitor la normele privind deducerile și ajustările datorate cursului de schimb, care se aplică.

Cu toate acestea, veniturile menționate la articolul 9 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament reduc în mod automat plățile efectuate pe baza angajamentului din care provin veniturile respective.

Uniunea nu poate realiza împrumuturi în cadrul FED.

Articolul 9

Venituri alocate

- (1) Veniturile alocate se utilizează pentru finanțarea unor cheltuieli specifice.
- (2) Următoarele elemente constituie venituri alocate:
 - (a) contribuțiile financiare din partea statelor membre și a țărilor terțe, inclusiv, în ambele cazuri, din partea agențiilor publice ale acestora, a entităților sau a persoanelor fizice, precum și din partea organizațiilor internaționale pentru anumite proiecte sau programe de asistență externă finanțate de Uniune și gestionate de Comisie sau de Banca Europeană de Investiții (BEI) în numele acestora, în conformitate cu articolul 10 din regulamentul de punere în aplicare;
 - (b) veniturile alocate pentru un anumit scop, precum veniturile provenite de la fundații, din subvenții, donații și moșteniri;
 - (c) veniturile obținute din rambursarea, în urma recuperării, a sumelor plătite în mod necuvenit;
 - (d) veniturile obținute din dobânzile aferente plăților de prefinanțare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012;
 - (e) rambursările și veniturile obținute din instrumente financiare, în conformitate cu articolul 140 alineatul (6) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012;
 - (f) veniturile provenite din rambursările ulterioare ale taxelor, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(3) Veniturile alocate prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (b) finanțează elemente de cheltuieli care sunt determinate de către donator, cu condiția ca acest lucru să fie acceptat de Comisie.

Veniturile alocate prevăzute la alineatul (2) literele (e) și (f) finanțează elemente de cheltuieli similare celor din care provin.

(4) Articolul 184 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se aplică *mutatis mutandis*.

(5) Articolul 22 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, referitor la donații, se aplică veniturilor alocate menționate la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol. În ceea ce privește articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, acceptarea unei donații este suspendată spre aprobare Consiliului.

(6) Resursele FED corespunzătoare veniturilor alocate sunt puse la dispoziție în mod automat atunci când veniturile au fost primite de către Comisie. Cu toate acestea, o estimare a creanțelor are ca efect punerea la dispoziție a resurselor FED în cazul veniturilor alocate prevăzute la alineatul (2) litera (a) atunci când acordul cu statul membru este exprimat în euro; plățile pot fi efectuate pe baza acestor venituri doar în cazul în care veniturile au fost primite.

Articolul 10

Principiul specificității

Resursele FED sunt alocate în scopuri specifice, pentru fiecare stat ACP sau TTPM și în conformitate cu principalele instrumente de cooperare.

În ceea ce privește statele ACP, aceste instrumente sunt stabilite în Protocolul financiar anexat la Acordul de parteneriat ACP-UE. Alocarea resurselor (repartizări orientative) se bazează, de asemenea, pe dispozițiile celui de al 10-lea acord intern FED și ale regulamentului de punere în aplicare și ține seama de resursele rezervate pentru cheltuielile de sprijin legate de programarea și punerea în aplicare în conformitate cu articolul 6 din al 10-lea acord intern FED.

În ceea ce privește TTPM, instrumentele respective sunt prevăzute în partea a patra a deciziei de asociere peste mări și în anexa II la aceasta. La alocarea resurselor respective se ține seama, de asemenea, de rezerva nealocată prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din anexa menționată și de resursele prevăzute pentru studii sau pentru măsuri de asistență tehnică în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) litera (c) din anexă.

Articolul 11

Principiul bunei gestiuni financiare

(1) Se aplică articolul 30 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 referitor la principiile economiei, eficienței și eficacității. Fără a aduce atingere alineatului (3) litera (a) din prezentul articol, articolul 18 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 nu se aplică.

(2) Este necesară stabilirea unor obiective specifice, măsurabile, realizabile, relevante și datate. Realizarea acestor obiective se monitorizează prin indicatori de performanță.

(3) Pentru a îmbunătăți procesul decizional, în special pentru a justifica și a preciza modul de calcul al contribuțiilor care trebuie plătite de către statele membre, prevăzut la articolul 21 din prezentul regulament, sunt necesare următoarele evaluări:

(a) utilizarea resurselor FED este precedată de o evaluare *ex ante* a operațiunii care urmează să fie întreprinsă, aceasta acoperind elementele enumerate la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012;

(b) operațiunea face obiectul unei evaluări *ex post* pentru a asigura faptul că rezultatele scontate au justificat mijloacele utilizate.

(4) Tipurile de finanțare prevăzute în titlul VIII din prezentul regulament și metodele de punere în aplicare prevăzute la articolul 17 din prezentul regulament sunt alese pe baza capacității lor de a asigura realizarea obiectivelor specifice ale acțiunilor și obținerea de rezultate, luându-se în considerare, în special, costurile controalelor, sarcina administrativă și un eventual risc de nerespectare. În ceea ce privește granturile, se ține seama și de posibilitatea de a utiliza sume forfetare, rate forfetare și costuri unitare.

Articolul 12

Controlul intern

Se aplică articolul 32 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 13

Principiul transparenței

- (1) FED se execută și conturile se prezintă în conformitate cu principiul transparenței.
- (2) Situația anuală cu privire la angajamente, plăți și valoarea anuală a solicitărilor de contribuții în temeiul articolului 7 din al 10-lea acord intern FED se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) Fără a aduce atingere articolului 4 din prezentul regulament, se aplică articolul 35 alineatul (2) primul paragraf și articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, privind publicarea de informații referitoare la destinatari și a altor informații. În sensul articolului 21 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012, termenul «localitate» este echivalent, acolo unde este necesar, cu regiunea de la nivelul NUTS 2, atunci când beneficiarul este o persoană fizică.
- (4) Acțiunile finanțate în cadrul FED pot fi puse în practică prin cofinanțări paralele sau cofinanțări mixte.

În cazul unei cofinanțări paralele, o acțiune se împarte în mai multe componente clar identificabile care sunt finanțate, fiecare în parte, de diferiți parteneri care asigură cofinanțarea, în așa fel încât destinația finală a finanțării să poată fi întotdeauna identificată.

În cazul unei cofinanțări mixte, costul total al unei acțiuni se repartizează între partenerii care asigură cofinanțarea, iar resursele sunt puse în comun, astfel încât să nu mai fie posibil să se identifice sursa finanțării unei activități specifice întreprinse în cadrul acțiunii. În astfel de cazuri, publicarea *ex post* a contractelor de grant și a contractelor de achiziții publice, astfel cum este prevăzut la articolul 35 alineatul (2) primul paragraf și la articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, respectă regulile entității responsabile, dacă acestea există.

(5) Atunci când furnizează asistență financiară, Comisia ia, dacă este cazul, toate măsurile necesare pentru a asigura vizibilitatea sprijinului financiar al Uniunii. Printre acestea se numără măsurile prin care se impun o serie de cerințe de vizibilitate beneficiarilor de fonduri ale Uniunii, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător. Comisia este responsabilă de monitorizarea respectării cerințelor respective de către beneficiari.

TITLUL III

Resursele FED și punerea în aplicare a acestuia

Articolul 14

Proveniența resurselor FED

Resursele FED sunt constituite din fonduri până la plafonul menționat la articolul 1 din Decizia 2013/759/UE și din alte venituri alocate menționate la articolul 9 din prezentul regulament.

Resursele FED gestionate de BEI sunt constituite, de asemenea, din resursele facilității de investiții gestionate ca fond reînnoibil.

*Articolul 15***Structura FED**

Veniturile și cheltuielile aferente FED sunt clasificate în funcție de natura sau de destinația lor.

*Articolul 16***Execuția FED în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare**

(1) Comisia își asumă responsabilitățile Uniunii definite la articolul 57 din Acordul de parteneriat ACP-UE și în decizia de asociere peste mări. În acest scop, Comisia execută veniturile și cheltuielile aferente FED în conformitate cu dispozițiile prezentei părți și ale părții a treia din prezentul regulament, pe propria răspundere și în limitele resurselor FED.

(2) Statele membre cooperează cu Comisia astfel încât resursele FED să fie utilizate în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare.

*Articolul 17***Metode de execuție**

(1) Se aplică articolele 56 și 57 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) Sub rezerva dispozițiilor de la alineatele (3)-(5) din prezentul articol, se aplică normele privind metodele de execuție prevăzute în partea I titlul IV capitolul 2 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, precum și articolele 188 și 193 din regulamentul respectiv. Cu toate acestea, articolul 58 alineatul (1) litera (b) și articolul 59 din regulamentul menționat, referitoare la gestiunea partajată cu statele membre, nu se aplică.

(3) Entitățile cărora le-a fost încredințată execuția asigură coerența cu politica externă a Uniunii și pot încredința sarcini de execuție bugetară altor entități în condiții echivalente cu cele care se aplică în cazul Comisiei. Acestea își îndeplinesc anual obligațiile care le revin în temeiul articolului 60 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012. Opinia de audit se înaintează în termen de o lună după raport și declarația de gestiune, pentru a fi luată în considerare în declarația de asigurare a Comisiei.

Organizațiile internaționale menționate la articolul 58 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și organisme de statelor membre menționate la articolul 58 alineatul (1) litera (c) punctele (v) și (vi) din regulamentul respectiv, cărora Comisia le-a încredințat sarcini, pot încredința de asemenea sarcini de execuție bugetară organizațiilor nonprofit care dispun de capacitatea operațională și financiară adecvată, în condiții echivalente cu cele aplicabile Comisiei.

Statele ACP și TTPM pot, de asemenea, încredința sarcini de execuție bugetară propriilor servicii, precum și unor organisme de drept privat, în baza unui contract de servicii. Aceste organisme sunt selecționate pe baza unor proceduri deschise, transparente, proporționale și nediscriminatorii, evitându-se conflictele de interese. Acordul de finanțare prevede clauzele contractului de servicii.

(4) În cazul în care FED este pus în aplicare în gestiune indirectă cu statele ACP sau TTPM, fără a aduce atingere responsabilităților statelor ACP sau TTPM care acționează în calitatea lor de autorități contractante, Comisia:

(a) recuperează de la beneficiari, în cazul în care este necesar, sumele datorate, în conformitate cu articolul 80 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, inclusiv prin intermediul unei decizii care constituie titlu executoriu în aceleași condiții ca cele prevăzute la articolul 299 din tratat;

(b) poate, în cazul în care circumstanțele impun acest lucru, să impună sancțiuni administrative și/sau financiare în aceleași condiții ca cele prevăzute la articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Acordul de finanțare conține dispoziții privind cooperarea dintre Comisie și statul ACP sau TTPM în acest scop.

(5) Asistența financiară din partea Uniunii poate fi furnizată prin contribuții la fonduri internaționale, regionale sau naționale, cum ar fi fondurile instituite sau gestionate de BEI, de statele membre, de țări și regiuni partenere sau de organizații internaționale în vederea atragerii de finanțări mixte din partea mai multor donatori, sau prin contribuții la fonduri instituite de către unul sau mai mulți donatori în scopul punerii în aplicare comune a unor proiecte.

Se promovează accesul reciproc al instituțiilor financiare din Uniune la instrumentele financiare instituite de alte organizații, după caz.

TITLUL IV

Actorii financiari

Articolul 18

Dispoziții generale privind actorii financiari și răspunderea acestora

- (1) Comisia alocă fiecărui actor financiar resursele necesare pentru îndeplinirea obligațiilor sale, precum și un plan în care sunt descrise în detaliu atribuțiile, drepturile și obligațiile acestuia.
- (2) Se aplică articolul 64 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 referitor la separarea sarcinilor.
- (3) Partea I titlul IV capitolul 4 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind răspunderea actorilor financiari se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 19

Ordonatorul de credite

- (1) Se aplică articolele 65, 66 și 67 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind ordonatorul de credite, competențele și sarcinile acestuia și, respectiv, competențele și sarcinile șefilor delegațiilor Uniunii.

Raportul anual de activitate menționat la articolul 66 alineatul (9) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 include, în anexă, tabele care prezintă, defalcat pe fiecare alocare, țară, teritoriu, regiune sau subregiune în parte, angajamentele totale, fondurile alocate și plățile efectuate în cursul exercițiului financiar, precum și valoarea totală cumulată de la deschiderea FED-ului respectiv.

- (2) În cazul în care ordonatorul de credite competent al Comisiei constată existența unor probleme în desfășurarea procedurilor legate de gestionarea resurselor FED, acesta stabilește, împreună cu ordonatorul de credite numit la nivel național, regional, intra-ACP sau teritorial, toate contactele necesare pentru remedierea situației și luarea oricăror măsuri necesare. În cazul în care ordonatorul de credite de la nivel național, regional, intra-ACP sau teritorial nu își îndeplinește sarcinile care îi revin în temeiul Acordului de parteneriat ACP-UE ori al deciziei de asociere peste mări sau se află în incapacitatea de a face acest lucru, ordonatorul de credite competent al Comisiei îl poate înlocui temporar și poate acționa în numele și din partea acestuia; în acest caz, Comisia poate primi, din resursele alocate statului ACP sau TTPM în cauză, o compensație financiară pentru volumul suplimentar de muncă administrativă pe care trebuie să îl asigure.

Articolul 20

Contabilul

- (1) Contabilul Comisiei este contabilul FED.
- (2) Se aplică articolul 68, cu excepția alineatului (1) al doilea paragraf, precum și articolul 69 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, referitoare la competențele și sarcinile contabilului și, respectiv, competențele care pot fi delegate de către contabil. Nu se aplică articolul 54 și articolul 57 alineatul (3), articolul 58 alineatul (5) al doilea paragraf și articolul 58 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

TITLUL V

Operațiuni de venituri

Articolul 21

Contribuție anuală și tranșe

(1) În conformitate cu articolul 7 din al 10-lea acord intern FED, plafonul corespunzător valorii anuale a contribuției pentru exercițiul $n + 2$ și valoarea anuală a contribuției pentru exercițiul $n + 1$, precum și plata contribuției în trei tranșe sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (2)-(7) din prezentul articol.

Tranșele care urmează a fi plătite de fiecare stat membru sunt stabilite în așa fel încât să fie proporționale cu contribuțiile statului membru respectiv la FED, astfel cum sunt fixate la articolul 1 alineatul (2) din al 10-lea acord intern FED.

(2) Comisia prezintă o propunere până la data de 15 octombrie a exercițiului n , care prevede:

- (a) plafonul corespunzător valorii anuale a contribuției pentru exercițiul $n + 2$;
- (b) valoarea anuală a contribuției pentru exercițiul $n + 1$;
- (c) valoarea primei tranșe a contribuției pentru exercițiul $n + 1$;
- (d) previziuni cu caracter indicativ și neobligatoriu, bazate pe o abordare statistică, privind valorile anuale prevăzute ale contribuțiilor pentru exercițiile $n + 3$ și $n + 4$.

Consiliul decide asupra acestei propuneri până la data de 15 noiembrie a exercițiului n .

Statele membre plătesc prima tranșă a contribuției pentru exercițiul $n + 1$ cel târziu până la data de 21 ianuarie a exercițiului $n + 1$.

(3) Comisia prezintă o propunere până la data de 15 iunie a exercițiului $n + 1$, care prevede:

- (a) valoarea celei de a doua tranșe a contribuției pentru exercițiul $n + 1$;
- (b) valoarea anuală a contribuției pentru exercițiul $n + 1$ revizuită în funcție de nevoile reale, în cazul în care, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din al 10-lea acord intern FED, valoarea anuală nu corespunde nevoilor reale.

Consiliul hotărăște asupra acestei propuneri în termen de cel mult 21 de zile calendaristice de la prezentarea propunerii de către Comisie.

Statele membre plătesc cea de a doua tranșă în termen de cel mult 21 de zile calendaristice de la data adoptării deciziei Consiliului.

(4) Până la data de 15 iunie a exercițiului $n + 1$, Comisia, ținând seama de previziunile BEI în ceea ce privește gestionarea și funcționarea facilității de investiții, inclusiv a subvențiilor la dobândă puse în aplicare de BEI, întocmește și transmite Consiliului o situație a angajamentelor, a plăților, precum și valoarea anuală a solicitărilor de contribuții corespunzătoare exercițiului n , precum și exercițiilor $n + 1$ și $n + 2$. Comisia prezintă valorile anuale ale contribuțiilor fiecărui stat membru, precum și suma care încă trebuie plătită de FED, menționând separat partea BEI și partea Comisiei. Valorile pentru exercițiile $n + 1$ și $n + 2$ se bazează pe capacitatea de a asigura în mod efectiv nivelul de resurse propus, depunând totodată eforturi pentru a evita atât variații semnificative de la un an la altul, cât și solduri mari la sfârșit de an.

(5) Comisia prezintă o propunere până la data de 10 octombrie a exercițiului $n + 1$, care prevede:

- (a) valoarea celei de a treia tranșe a contribuției pentru exercițiul $n + 1$;
- (b) valoarea anuală a contribuției pentru exercițiul $n + 1$ revizuită în funcție de nevoile reale, în cazul în care, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din al 10-lea acord intern FED, valoarea anuală nu corespunde nevoilor reale.

Consiliul hotărăște asupra acestei propuneri în termen de cel mult 21 de zile calendaristice de la prezentarea propunerii de către Comisie.

Statele membre plătesc cea de a treia tranșă în termen de cel mult 21 de zile calendaristice de la data adoptării deciziei Consiliului.

(6) Valoarea tranșelor corespunzătoare unui anumit exercițiu nu poate depăși valoarea anuală a contribuției calculate pentru exercițiul respectiv. Valoarea anuală a contribuției nu poate depăși plafonul calculat pentru exercițiul respectiv. Plafonul nu poate fi mărit decât în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din al 10-lea acord intern FED. O posibilă creștere a plafonului este inclusă în propunerile menționate la alineatele (2), (3) și (5) din prezentul articol.

(7) Plafonul corespunzător valorii anuale a contribuției care trebuie plătită de fiecare stat membru pentru exercițiul $n + 2$, valoarea anuală a contribuției pentru exercițiul $n + 1$ și tranșele contribuțiilor precizează:

(a) valoarea gestionată de către Comisie; și

(b) valoarea gestionată de către BEL, inclusiv subvențiile la dobândă gestionate de aceasta.

Articolul 22

Plata tranșelor

(1) Solicitățile de contribuții utilizează mai întâi, succesiv, sumele stabilite pentru fondurile europene de dezvoltare anterioare.

(2) Contribuțiile statelor membre sunt exprimate în euro și plătite în euro.

(3) Contribuția la care se face referire în articolul 21 alineatul (7) litera (a) este creditată de fiecare stat membru într-un cont special denumit "Comisia Europeană — Fondul european de dezvoltare" deschis la banca centrală a statului membru relevant sau la instituția financiară desemnată de acesta. Suma totală a acestor contribuții rămâne în conturile speciale până când trebuie efectuate plățile. Comisia se străduiește să efectueze retragerile din conturile speciale astfel încât să mențină o distribuție a activelor în aceste conturi, corespunzătoare cheii de contribuție în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (a) din al 10-lea acord intern FED.

Contribuția la care se face referire în articolul 21 alineatul (7) litera (b) din prezentul regulament este creditată de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 53 alineatul (1).

Articolul 23

Dobânzile pentru contribuțiile neplătite

(1) La expirarea termenelor prevăzute la articolul 21 alineatele (2), (3) și (5), statul membru în cauză este obligat să plătească dobândă în conformitate cu următoarele condiții:

(a) rata dobânzii reprezintă rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care expiră termenul, majorată cu două puncte procentuale. Dobânda este majorată cu un sfert de punct procentual pentru fiecare lună de întârziere;

(b) dobânda se plătește pentru perioada cuprinsă între ziua calendaristică care urmează expirării termenului de plată și ziua efectuării plății.

(2) În ceea ce privește contribuția menționată la articolul 21 alineatul (7) litera (a), dobânzile se creditează în unul dintre conturile prevăzute la articolul 1 alineatul (6) din al 10-lea acord intern FED.

În ceea ce privește contribuția la care se face referire în articolul 21 alineatul (7) litera (b), dobânzile se creditează facilității de investiții în conformitate cu articolul 53 alineatul (1).

*Articolul 24***Solicitarea contribuțiilor neplătite**

La expirarea protocolului financiar anexat la Acordul de parteneriat ACP-UE, partea din contribuțiile pe care statele membre, în temeiul articolului 21 din prezentul regulament, au în continuare obligația de a o plăti este solicitată de către Comisie și BEI, după caz, în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul regulament.

*Articolul 25***Alte operațiuni de venituri**

(1) Se aplică articolele 77-79, articolul 80 alineatele (1) și (2) și articolele 81 și 82 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, privind estimarea creanțelor, constatarea creanțelor, ordonanțarea recuperărilor și regulile privind recuperările, termenul de prescripție și tratamentul național al creanțelor deținute de Uniune. Recuperarea poate fi realizată prin intermediul unei decizii a Comisiei care constituie titlu executoriu în conformitate cu articolul 299 din tratat.

(2) În ceea ce privește articolul 77 alineatul (3) și articolul 78 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, trimiterea la resursele proprii se înțelege ca o trimitere la contribuțiile statelor membre definite la articolul 21 din prezentul regulament.

(3) Articolul 83 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 se aplică recuperărilor stabilite în euro. În ceea ce privește recuperările în moneda locală, articolul menționat se aplică utilizând rata echivalentă a băncii centrale din țara care emite moneda, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care se întocmește ordinul de recuperare.

(4) În ceea ce privește articolul 84 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012, lista creanțelor este stabilită separat pentru FED și se adaugă la raportul menționat la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

(5) Nu se aplică articolele 85 și 90 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

*TITLUL VI***Operațiuni de cheltuieli***Articolul 26***Decizii de finanțare**

Angajarea cheltuielilor este precedată de o decizie de finanțare adoptată de Comisie.

Se aplică articolul 84 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția alineatului (2).

*Articolul 27***Reguli aplicabile angajamentelor**

(1) Se aplică articolul 85, cu excepția alineatului (3) litera (c), articolele 86, 87 și 185 și articolul 189 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind angajamentele și punerea în aplicare a acțiunilor externe. Nu se aplică articolul 95 alineatul (2), articolul 97 alineatul (1) literele (a) și (e) și nici articolul 98 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

(2) În ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 189 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, perioada de încheiere a contractelor individuale și a acordurilor de grant care pun în aplicare acțiunea poate fi prelungită peste perioada de trei ani de la data încheierii acordului de finanțare, în cazul în care statele ACP și TPPM încredințază sarcini de execuție bugetară în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din prezentul regulament.

(3) În cazul în care resursele FED sunt executate în gestiune indirectă cu statele ACP sau TTPM, ordonatorul de credite competent poate, după acceptarea justificării, să prelungească perioada de doi ani menționată la articolul 86 alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, precum și termenul de trei ani menționat la articolul 189 alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) La finalul perioadelor de prelungire menționate la alineatul (3) din prezentul articol sau al perioadelor menționate la articolul 86 alineatul (5) al treilea paragraf și la articolul 189 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, soldurile neutilizate sunt, după caz, dezangajate.

(5) În cazul în care se adoptă măsuri în temeiul articolelor 96 și 97 din Acordul de parteneriat ACP-UE, termenele corespunzătoare perioadelor de prelungire menționate la alineatul (3) din prezentul articol, la articolul 86 alineatul (5) al treilea paragraf și la articolul 189 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 pot fi suspendate.

(6) În sensul articolului 87 alineatul (1) litera (c) și al articolului 87 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, conformitatea și corectitudinea sunt evaluate în raport cu dispozițiile relevante, în special tratatele, Acordul de parteneriat ACP-UE, decizia de asociere peste mări, al 10-lea acord intern FED, prezentul regulament, precum și toate actele adoptate în aplicarea acestor dispoziții.

(7) Fiecare angajament juridic prevede în mod expres faptul că Comisia și Curtea de Conturi au competența de a verifica și de a efectua audituri și că OLAF are competența de a efectua investigații, pe baza documentelor și la fața locului, în ceea ce privește toți beneficiarii, contractanții și subcontractanții care au beneficiat de fonduri din FED.

Articolul 28

Lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor

Se aplică articolele 88 și 89, articolul 90, cu excepția alineatului (4) al doilea paragraf, articolul 91 și articolul 184 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 29

Termenele de plată

(1) Sub rezerva alineatului (2), articolul 92 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se aplică plăților efectuate de Comisie.

(2) În cazul în care resursele FED sunt executate în gestiune indirectă cu statele ACP sau TTPM, iar Comisia execută plăți în numele acestora, termenul menționat la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se aplică tuturor plăților care nu sunt menționate la litera (a). Acordul de finanțare conține dispozițiile necesare pentru a se asigura colaborarea în timp util a autorității contractante.

(3) Creanțele privind întârzierea plăților pentru care este responsabilă Comisia se contabilizează în contul sau conturile prevăzute la articolul 1 alineatul (6) din al 10-lea acord intern FED.

TITLUL VII

Diverse dispoziții de punere în aplicare

Articolul 30

Auditorul intern

Auditorul intern al Comisiei este auditorul intern al FED. Se aplică articolele 99 și 100 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 31

Sisteme informatice, transmitere electronică și e-Guvernare

Articolele 93, 94 și 95 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 referitoare la gestionarea electronică a operațiunilor și documentelor se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 32

Buna gestiune și căile de atac

Se aplică articolele 96 și 97 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 33

Utilizarea bazei centrale de date privind excluderile

Baza centrală de date privind excluderile care a fost creată în temeiul articolului 108 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și care conține detalii cu privire la candidații și ofertanții, solicitanții și beneficiarii care se află în una dintre situațiile menționate la articolul 106, la articolul 109 alineatul (1) litera (b) primul paragraf și la articolul 109 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv se utilizează pentru punerea în aplicare a FED.

Articolul 108 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și articolele 142 și 144 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012, referitoare la utilizarea bazei centrale de date privind excluderile și la accesul la aceasta, se aplică *mutatis mutandis*.

În ceea ce privește articolul 108 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, interesele financiare ale Uniunii includ punerea în aplicare a FED.

Articolul 34

Acorduri administrative cu SEAE

Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și serviciile Comisiei pot conveni acorduri detaliate pentru a facilita execuția de către delegațiile Uniunii a resurselor prevăzute pentru cheltuielile de asistență aferente FED, în conformitate cu articolul 6 din al 10-lea acord intern FED.

TITLUL VIII

Tipuri de finanțare

Articolul 35

Dispoziții generale privind tipurile de finanțare

(1) În vederea acordării de asistență financiară în temeiul prezentului titlu, cooperarea dintre Uniune, statele ACP și TTPM poate avea loc, *inter alia*, prin:

- (a) acorduri trilaterale prin care Uniunea coordonează, împreună cu orice țară terță, asistența sa destinată unui stat ACP, unei TTPM sau unei regiuni;
- (b) măsuri de cooperare administrativă, precum programe de înfrățire între instituții publice, autorități locale, organisme publice naționale sau entități de drept privat cărora le-au fost încredințate misiuni de serviciu public ale unui stat membru sau ale unei regiuni ultraperiferice, pe de o parte, și cele ale unui stat ACP, ale unei TTPM sau ale unei regiuni din acestea, pe de altă parte, precum și măsuri de cooperare la care participă experții din sectorul public trimiși de statele membre și autoritățile regionale și locale ale acestora;

- (c) mecanisme la nivel de experți, axate pe consolidarea capacităților în statul ACP, în TTPM sau într-o regiune a acestora, acordarea de asistență tehnică și de consiliere pe termen scurt, precum și de sprijin centrelor durabile de cunoaștere și de excelență în materie de guvernare și de reformă în sectorul public;
- (d) contribuții la costurile necesare înființării și administrării unui parteneriat public-privat;
- (e) programe de sprijin pentru politicile sectoriale, prin care UE oferă asistență pentru un program sectorial dintr-un stat ACP sau TTPM; sau
- (f) subvenții la dobândă în conformitate cu articolul 37.

(2) În plus față de tipurile de finanțare prevăzute la articolele 36-42, asistența financiară poate fi, de asemenea, acordată prin:

- (a) o reducere a datoriei, în cadrul programelor de reducere a datoriilor adoptate la nivel internațional;
- (b) în cazuri excepționale, programe sectoriale și generale de import, care pot lua următoarele forme:
 - programe sectoriale de sprijin în natură pentru importuri;
 - programe sectoriale de sprijin pentru importuri sub formă de asistență în valută pentru finanțarea importurilor în sectorul avut în vedere; sau
 - programe generale de sprijin pentru importuri sub formă de asistență în valută pentru finanțarea importurilor generale referitoare la o gamă largă de produse.

(3) Asistența financiară poate fi furnizată, de asemenea, prin contribuții la fonduri internaționale, regionale sau naționale, cum ar fi fondurile instituite sau gestionate de BEI, de statele membre, de statele ACP sau TTPM sau de regiuni ori de organizații internaționale, în vederea atragerii de finanțări mixte din partea mai multor donatori sau prin contribuții la fonduri instituite de către un singur sau de mai mulți donatori în scopul punerii în aplicare comune a unor proiecte.

Se promovează accesul reciproc al instituțiilor financiare din Uniune la instrumentele financiare instituite de alte organizații, după caz.

(4) La punerea în aplicare a sprijinului său pentru tranziție și reformă în statele ACP și TTPM, Uniunea se bazează pe experiențele statelor membre și pe lecțiile învățate, pe care le împărtășește.

Articolul 36

Achiziții publice

- (1) Se aplică articolul 101 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, care definește contractele publice.
- (2) În sensul prezentului regulament, autoritățile contractante sunt:
 - (a) Comisia, în numele și în contul unuia sau mai multor state ACP sau TTPM;
 - (b) entitățile și persoanele menționate la articolul 185 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cărora le-au fost încredințate sarcinile corespunzătoare de execuție bugetară.
- (3) În ceea ce privește contractele de achiziții publice atribuite de autoritățile contractante menționate la alineatul (2) din prezentul articol sau în numele acestora, se aplică dispozițiile menționate în partea I titlul V capitolul 1 și în partea II titlul IV capitolul 3 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția:
 - (a) articolului 103, articolului 104 alineatul (1) al doilea paragraf și articolului 111 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012;
 - (b) articolului 127 alineatele (3) și (4), articolului 128, articolelor 134-137, articolului 139 alineatele (3)-(6), articolului 148 alineatul (4), articolului 151 alineatul (2), articolului 160, articolului 164, articolului 260 a doua teză și articolului 262 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

Articolul 124 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 se aplică contractelor de achiziții de bunuri imobiliare.

Primul paragraf din prezentul alineat nu se aplică autorităților contractante menționate la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol dacă, în urma verificărilor menționate la articolul 61 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Comisia le-a autorizat să utilizeze propriile proceduri de achiziții.

- (4) În cazul contractelor de achiziții publice atribuite de Comisie pe cont propriu, precum și al acțiunilor de punere în aplicare referitoare la operațiuni de ajutor pentru gestionarea crizelor, operațiuni de protecție civilă și operațiuni de ajutor umanitar, se aplică dispozițiile prevăzute în partea I titlul V din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (5) În cazul nerespectării procedurilor prevăzute la alineatul (3), cheltuielile cu operațiunile în cauză nu sunt eligibile pentru finanțare din FED.
- (6) Procedurile de achiziții publice menționate la alineatul (3) sunt prevăzute în acordul de finanțare.
- (7) În ceea ce privește articolul 263 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012:
- (a) un «anunț de intenție» este anunțul prin care autoritățile contractante fac cunoscute, cu titlu orientativ, valoarea totală estimată și obiectul contractelor și contractelor-cadru pe care intenționează să le atribuie pe durata unui exercițiu financiar, însă cu excluderea contractelor cu procedură negociată fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare;
- (b) un «anunț de participare» este mijlocul prin care autoritățile contractante își fac cunoscută intenția de a lansa o procedură de atribuire a unui contract sau a unui contract-cadru sau de a institui un sistem dinamic de achiziție, în conformitate cu articolul 131 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012;
- (c) un «anunț de atribuire» comunică rezultatul procedurii de atribuire a contractelor, a contractelor-cadru sau a contractelor bazate pe un sistem dinamic de achiziție.

Articolul 37

Granturi

- (1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, se aplică dispozițiile din partea I titlul VI și de la articolul 192 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (2) Granturile sunt contribuții financiare directe, acordate ca donație din FED, pentru a finanța oricare dintre următoarele:
- (a) o acțiune cu scopul de a sprijini atingerea unui obiectiv al Acordului de parteneriat ACP-UE, al deciziei de asociere peste mări, al unui program sau al unui proiect adoptat în conformitate cu acordul sau decizia menționat(ă); sau
- (b) funcționarea unui organism care urmărește un obiectiv menționat la litera (a).

Un grant în înțelesul literei (a) poate fi acordat unui organism menționat la articolul 208 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(3) În cadrul colaborării cu părțile interesate din statele ACP sau din TTPM, Comisia ține cont de particularitățile acestora, inclusiv de nevoi și de context, atunci când definește modalitățile de finanțare, tipul de contribuție, modalitățile de atribuire și dispozițiile administrative pentru gestionarea granturilor, cu scopul de a se adresa și de a răspunde cât mai bine celei mai largi game posibile de părți interesate din statele ACP și din TTPM, precum și de a atinge în modul cel mai eficient obiectivele Acordului de parteneriat ACP-UE sau ale deciziei de asociere peste mări. Se încurajează modalitățile specifice, cum ar fi acordurile de parteneriat, sprijinul financiar pentru terți, atribuirea directă, cererile de propuneri cu restricții de eligibilitate sau sumele forfetare.

- (4) Nu constituie granturi în sensul prezentului regulament:
- (a) elementele menționate la articolul 121 alineatul (2) literele (b)-(f), (h) și (i) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012;
- (b) asistența financiară prevăzută la articolul 35 alineatul (2) din prezentul regulament.
- (5) Nu se aplică articolele 175 și 177 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

*Articolul 38***Premii**

Se aplică partea I titlul VII din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția articolului 138 alineatul (2) al doilea paragraf.

*Articolul 39***Srijin bugetar**

Se aplică articolul 186 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Srijinul bugetar general sau sectorial acordat de Uniune se bazează pe răspunderea reciprocă și pe angajamentele comune față de valorile universale și vizează consolidarea parteneriatelor contractuale între Uniune și statele ACP sau TTPM în scopul promovării democrației, a drepturilor omului și a statului de drept, precum și al srijinirii creșterii economice durabile și favorabile incluziunii și a eradicării sărăciei.

Orice decizie de a acorda srijin bugetar se bazează pe politicile în materie de srijin bugetar convenite de Uniune, pe un set clar de criterii de eligibilitate și pe o evaluare atentă a riscurilor și a beneficiilor.

Unul dintre principalii factori determinanți referitori la o astfel de decizie îl constituie evaluarea angajamentului, a istoricului și a progreselor statelor ACP și TTPM în ceea ce privește democrația, drepturile omului și statul de drept. Srijinul bugetar trebuie diferențiat pentru a răspunde mai bine contextului politic, economic și social al statelor ACP și TTPM, luând în considerare situațiile de fragilitate.

Atunci când acordă srijin bugetar, Comisia definește clar condițiile aplicabile, asigurând monitorizarea respectării acestora, și, de asemenea, susține consolidarea controlului parlamentar, a capacităților de verificare, precum și a transparenței și accesului sporit al publicului la informație.

Plata srijinului bugetar este condiționată de înregistrarea unor progrese satisfăcătoare în atingerea obiectivelor stabilite cu statele ACP și TTPM.

Atunci când se acordă srijin bugetar TTPM, se iau în considerare legăturile instituționale cu statul membru în cauză.

*Articolul 40***Instrumente financiare**

Instrumentele financiare pot fi stabilite în deciziile de finanțare menționate la articolul 26. Ori de câte ori este posibil, acestea sunt coordonate de BEI, de o instituție financiară europeană multilaterală, precum Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), sau de o instituție financiară europeană bilaterală, cum ar fi băncile de dezvoltare bilaterale, eventual combinate cu granturi suplimentare din alte surse.

Comisia poate executa instrumente financiare în cadrul gestiunii directe sau în cadrul gestiunii indirecte, prin încredințarea de sarcini unor entități în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (c) punctele (ii), (iii), (v) și (vi) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012. Aceste entități respectă cerințele prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și se conformează obiectivelor, standardelor și politicilor Uniunii, precum și bunelor practici în ceea ce privește utilizarea fondurilor Uniunii și raportarea cu privire la acestea.

Se consideră că entitățile care corespund criteriilor de la articolul 60 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 îndeplinesc criteriile de selecție menționate la articolul 139 din regulamentul respectiv. Se aplică partea I titlul VIII din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu excepția articolului 139 alineatul (1), alineatul (4) primul paragraf și alineatul (5).

Instrumentele financiare pot fi grupate în facilități, în scopul punerii în aplicare și al raportării.

*Articolul 41***Experți**

Se aplică articolul 204 al doilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și articolul 287 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 privind experții externi remunerați.

*Articolul 42***Fondurile fiduciare ale Uniunii**

(1) Sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, se aplică articolul 187 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) În ceea ce privește articolul 187 alineatul (8) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, comitetul competent este cel la care se face referire la articolul 8 din al 10-lea acord intern FED.

*TITLUL IX***Prezentarea conturilor și contabilitatea***Articolul 43***Conturile FED**

(1) Conturile FED care descriu situația financiară a fondului la data de 31 decembrie a unui an dat cuprind următoarele:

- (a) situațiile financiare;
- (b) raportul privind execuția financiară.

Situațiile financiare sunt însoțite de informațiile furnizate de BEI în conformitate cu articolul 57.

(2) Contabilul trimite conturile provizorii Curții de Conturi până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor.

(3) Până la data de 15 iunie a exercițiului financiar următor, Curtea de Conturi își formulează observațiile cu privire la conturile provizorii în ceea ce privește partea din resursele FED pentru care Comisia este responsabilă de gestiunea financiară, astfel încât Comisia să poată efectua corecțiile pe care le consideră necesare pentru întocmirea conturilor finale.

(4) Comisia aprobă conturile finale și le trimite Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi cel târziu până la data de 31 iulie a exercițiului financiar următor.

(5) Se aplică articolul 148 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(6) Conturile finale se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, împreună cu declarația de asigurare furnizată de Curtea de Conturi în conformitate cu articolul 49, până la data de 15 noiembrie a exercițiului financiar următor.

(7) Conturile provizorii și finale pot fi trimise în conformitate cu alineatele (2) și (4) prin mijloace electronice.

*Articolul 44***Situațiile financiare și raportul privind execuția financiară**

(1) Se aplică articolul 145 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) Raportul privind execuția financiară se întocmește de către ordonatorul de credite competent și se transmite contabilului până la data de 15 martie, în vederea includerii sale în conturile FED. Raportul oferă o imagine reală și fidelă a operațiunilor de venituri și de cheltuieli din resursele FED. Sumele incluse în raport sunt exprimate în milioane de euro. Acesta cuprinde:

- (a) contul rezultatului financiar, reprezentând toate operațiunile financiare pe anul respectiv, pe venituri și cheltuieli;
 - (b) anexa la contul rezultatului financiar, care completează și detaliază informațiile prezentate în respectivul cont.
- (3) Contul rezultatului financiar conține următoarele:
- (a) un tabel care descrie schimbările din exercițiul financiar precedent în ceea ce privește alocările;
 - (b) un tabel care prezintă, defalcat pe fiecare alocare în parte, totalul angajamentelor, al fondurilor alocate și al plăților efectuate în cursul exercițiului financiar, precum și valoarea totală cumulată de la deschiderea FED.

Articolul 45

Monitorizare și raportare de către Comisie și BEI

(1) Comisia și BEI monitorizează, fiecare în măsura în care este interesată, utilizarea asistenței FED de către statele ACP, TTPM sau oricare alt beneficiar, precum și execuția proiectelor finanțate din FED, având în vedere, în special, obiectivele prevăzute la articolele 55 și 56 din Acordul de parteneriat ACP-UE și în dispozițiile corespunzătoare din decizia de asociere peste mări.

(2) BEI informează periodic Comisia cu privire la execuția proiectelor finanțate din resursele FED pe care le administrează, în conformitate cu procedurile stabilite în orientările operaționale ale facilității de investiții.

(3) Comisia și BEI furnizează statelor membre informații privind execuția operațională a resurselor FED, astfel cum se prevede la articolul 18 din regulamentul de punere în aplicare. Comisia trimite aceste informații Curții de Conturi în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din al 10-lea acord intern FED.

Articolul 46

Contabilitatea

Normele contabile menționate la articolul 143 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se aplică resurselor FED gestionate de către Comisie. Aceste norme se aplică în cazul FED luând în considerare natura specifică a activităților sale.

Principiile contabile prevăzute la articolul 144 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se aplică situațiilor financiare menționate la articolul 44 din prezentul regulament.

Se aplică articolele 151, 153, 154 și 155 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Contabilul întocmește și, după consultarea ordonatorului de credite competent, adoptă planul de conturi care urmează a fi aplicat operațiunilor FED.

Articolul 47

Contabilitatea bugetară

(1) Contabilitatea bugetară prezintă o înregistrare detaliată a execuției financiare a resurselor FED.

(2) Contabilitatea bugetară prezintă toate:

- (a) alocările și resursele corespunzătoare din cadrul FED;
- (b) angajamentele financiare;

- (c) plățile; și
- (d) creanțele constatate și operațiunile de recuperare pentru exercițiul financiar, în totalitate și fără a fi compensate între ele.
- (3) Atunci când angajamentele, plățile și creanțele sunt exprimate în monede naționale, sistemul contabil permite, dacă este necesar, înregistrarea acestora atât în monede naționale, cât și în euro.
- (4) Angajamentele financiare globale se înregistrează în euro pentru valoarea deciziilor de finanțare luate de către Comisie. Angajamentele financiare individuale se înregistrează în euro la echivalentul valorii angajamentelor juridice. Această valoare include, dacă este cazul:
- (a) un provizion pentru plata cheltuielilor rambursabile la prezentarea documentelor justificative;
- (b) un provizion pentru revizuirea prețurilor, pentru creșterea cantităților și pentru cheltuieli neprevăzute, stabilite în contractele finanțate din FED;
- (c) un provizion financiar pentru fluctuațiile cursului de schimb.
- (5) Toate înregistrările contabile privind îndeplinirea unui angajament se păstrează timp de cinci ani de la data deciziei de descărcare de gestiune pentru execuția financiară a resurselor FED, menționată la articolul 50, cu privire la exercițiul financiar în cursul căruia angajamentul a fost încheiat, în scopuri contabile.

TITLUL X

Auditul extern și descărcarea de gestiune

Articolul 48

Auditul extern

- (1) În ceea ce privește operațiunile finanțate din resursele FED gestionate de Comisie în conformitate cu articolul 16, Curtea de Conturi își exercită competențele în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 49.
- (2) Se aplică articolele 159 și 160, articolul 161, cu excepția alineatului (6), articolul 162, cu excepția alineatului (3) prima teză și a alineatului (5), precum și articolul 163 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (3) În sensul articolului 159 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Curtea de Conturi ține seama de tratate, de Acordul de parteneriat ACP-UE, de decizia de asociere peste mări, de al 10-lea acord intern FED, de prezentul regulament, precum și de toate celelalte acte adoptate în temeiul instrumentelor respective.
- (4) În sensul articolului 162 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, data prevăzută la prima teză este 15 iunie.
- (5) Curtea de Conturi este informată cu privire la normele interne menționate la articolul 56 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, inclusiv numirea ordonatorilor de credite, precum și cu privire la actul de delegare menționat la articolul 69 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (6) Autoritățile naționale de audit ale statelor ACP și ale TPPM sunt încurajate să coopereze cu Curtea de Conturi la invitația acesteia.
- (7) La cererea uneia dintre instituțiile Uniunii, Curtea de Conturi poate să emită avize referitoare la chestiunile legate de FED.

*Articolul 49***Declarația de asigurare**

Concomitent cu raportul anual menționat la articolul 162 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Curtea de Conturi transmite Parlamentului European și Consiliului o declarație de asigurare privind fiabilitatea conturilor și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 50***Descărcarea de gestiune cu privire la Comisie**

(1) Decizia de descărcare de gestiune se referă la conturile prevăzute la articolul 43, cu excepția părții acestora furnizate de către BEI în conformitate cu articolul 57, și se adoptă în conformitate cu articolul 164 și articolul 165 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012. Descărcarea de gestiune menționată la articolul 164 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se acordă în ceea ce privește resursele FED care sunt gestionate de Comisie, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din prezentul regulament, pentru exercițiul n.

(2) Decizia de descărcare de gestiune se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Se aplică articolele 166 și 167 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

PARTEA II

FACILITATEA DE INVESTIȚII*Articolul 51***Rolul Băncii Europene de Investiții**

BEI gestionează facilitatea de investiții și desfășoară operațiunile aferente, inclusiv subvențiile la dobândă și asistența tehnică, în numele Uniunii, în conformitate cu partea II din prezentul regulament.

În plus, BEI realizează execuția financiară a altor operațiuni efectuate prin mijloace de finanțare din resurse proprii, în conformitate cu articolul 4 din al 10-lea acord intern FED, combinate, după caz, cu subvenții la dobândă din resursele FED.

Punerea în aplicare a părții II din prezentul regulament nu dă naștere niciunei obligații sau responsabilități ale Comisiei.

*Articolul 52***Estimări privind angajamentele și plățile legate de facilitatea de investiții**

Înainte de data de 1 septembrie a fiecărui an, BEI trimite Comisiei estimările sale privind angajamentele și plățile, necesare pentru întocmirea situației menționate la articolul 7 alineatul (1) din al 10-lea acord intern FED, în legătură cu operațiunile facilității de investiții, inclusiv subvențiile la dobândă pe care le execută, în conformitate cu al 10-lea acord intern FED. Atunci când se consideră necesar, BEI trimite Comisiei estimări actualizate ale angajamentelor și plăților. Modalitățile se stabilesc în acordul de gestiune prevăzut la articolul 55 alineatul (4) din prezentul regulament.

*Articolul 53***Gestionarea contribuțiilor la facilitatea de investiții**

- (1) Contribuțiile prevăzute la articolul 21 alineatul (7) litera (b) și adoptate de către Consiliu se plătesc fără taxe pentru beneficiar de către statele membre către BEI, într-un cont special deschis de către BEI în numele facilității de investiții, în conformitate cu normele detaliate stabilite în acordul de gestiune prevăzut la articolul 55 alineatul (4).
- (2) Cu excepția cazului în care Consiliul decide altfel cu privire la remunerarea BEI în conformitate cu articolul 5 din al 10-lea acord intern FED, veniturile încasate de BEI prin soldul creditor al conturilor speciale menționate la alineatul (1) suplimentează facilitatea pentru investiții și sunt luate în considerare la solicitările de contribuții prevăzute la articolul 21.
- (3) BEI gestionează sumele din trezorerie prevăzute la alineatul (1) în conformitate cu normele detaliate stabilite în acordul de gestiune prevăzut la articolul 55 alineatul (4).
- (4) Facilitatea de investiții se gestionează în conformitate cu condițiile stabilite în Acordul de parteneriat ACP-UE, decizia de asociere peste mări, al 10-lea acord intern FED și partea II din prezentul regulament.

*Articolul 54***Remunerarea BEI**

BEI este remunerată cu o indemnizație integrală pentru gestionarea operațiunilor din cadrul facilității de investiții. Consiliul decide cu privire la resursele și mecanismele de remunerare a BEI, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din al 10-lea acord intern FED. Măsurile de punere în aplicare a deciziei respective se încorporează în acordul de gestiune prevăzut la articolul 55 alineatul (4).

*Articolul 55***Punerea în aplicare a facilității de investiții**

- (1) Normele proprii ale BEI se aplică în cazul instrumentelor finanțate din resursele FED pe care le gestionează.
- (2) În cazul în care programele sau proiectele sunt cofinanțate de către statele membre sau de către organismele lor de punere în aplicare și corespund priorităților stabilite în strategiile de cooperare pe țară și în documentele de programare prevăzute în regulamentul de punere în aplicare menționat la articolul 10 alineatul (1) din al 10-lea acord intern FED și la articolul 83 din decizia de asociere peste mări, BEI poate încredința statelor membre sau organismelor acestora de punere în aplicare sarcini în cadrul punerii în aplicare a facilității de investiții.
- (3) Numele beneficiarilor de sprijin financiar în cadrul facilității de investiții sunt publicate de către BEI, cu excepția cazului în care o astfel de divulgare riscă să dăuneze intereselor comerciale ale beneficiarilor, cu respectarea cerințelor de confidențialitate și de securitate, în special a celor privind protecția datelor cu caracter personal. Criteriile de publicare și nivelul detaliilor publicate țin seama de particularitățile sectorului și de natura facilității de investiții.
- (4) Normele detaliate de punere în aplicare a prezentei părți fac obiectul unui acord de gestiune între Comisie, care acționează în numele Uniunii, și BEI.

*Articolul 56***Comunicarea de informații privind facilitatea de investiții**

BEI informează periodic Comisia cu privire la operațiunile efectuate în cadrul facilității de investiții, inclusiv subvențiile la dobândă, cu privire la utilizarea fiecărei solicitări de contribuții plătite către BEI și, în special, cu privire la valoarea trimestrială totală a angajamentelor, a contractelor și a plăților, în conformitate cu normele detaliate stabilite în acordul de gestiune prevăzut la articolul 55 alineatul (4).

*Articolul 57***Contabilitatea, situațiile financiare și raportul anual ale facilității de investiții**

(1) BEI ține contabilitatea facilității de investiții, inclusiv a subvențiilor la dobândă executate de aceasta și finanțate din FED, pentru a avea o evidență a întregului circuit al fondurilor, de la primire la plata lor, apoi la veniturile pe care le generează și la eventualele recuperări ulterioare. BEI întocmește normele și metodele contabile relevante pe baza standardelor contabile internaționale și informează Comisia și statele membre în consecință.

(2) În fiecare an, BEI trimite Consiliului și Comisiei un raport privind execuția operațiunilor finanțate din resursele FED aflate în gestiunea sa, inclusiv situațiile financiare întocmite în conformitate cu normele și metodele menționate la alineatul (1), precum și informațiile prevăzute la articolul 44 alineatul (3).

Aceste documente sunt prezentate sub formă de proiect cel târziu la data de 28 februarie și în formă definitivă cel târziu la data de 30 iunie ale exercițiului financiar care urmează exercițiului la care se referă documentele, astfel încât să poată fi utilizate de către Comisie la pregătirea conturilor menționate la articolul 43 în conformitate cu articolul 11 alineatul (6) din al 10-lea acord intern FED. Raportul privind gestiunea financiară a resurselor gestionate de către BEI se prezintă Comisiei până la data de 31 martie.

*Articolul 58***Auditul extern și descărcarea de gestiune cu privire la operațiunile BEI**

Operațiunile finanțate din resursele FED gestionate de BEI în conformitate cu prezenta parte se supun procedurilor de audit și descărcare de gestiune stabilite în statutul BEI pentru toate operațiunile sale. Normele detaliate de auditare de către Curtea de Conturi sunt prevăzute în acordul tripartit dintre BEI, Comisie și Curtea de Conturi.

PARTEA III

DISPOZIȚII TRANZITORII*Articolul 59***Venituri rezultate din dobânda la resursele celui de al 8-lea, celui de ale 9-lea și celui de al 10-lea FED**

Soldurile veniturilor rezultate din dobânda la resursele celui de al 8-lea, celui de ale 9-lea și celui de al 10-lea FED se transferă FED și se alocă pentru aceleași scopuri ca veniturile prevăzute la articolul 1 alineatul (6) din al 10-lea acord intern FED. Același lucru este valabil pentru veniturile diverse ale celui de al 8-lea, celui de ale 9-lea și celui de al 10-lea FED care includ, de exemplu, dobânda de penalizare pentru întârziere percepută în cazul întârzierii la plata contribuțiilor la aceste FED de către statele membre. Dobânda generată de resursele FED gestionate de BEI suplimentează facilitatea de investiții.

*Articolul 60***Aplicarea prezentului regulament în cazul operațiunilor din cadrul celui de al 8-lea, celui de al 9-lea și celui de al 10-lea FED**

Dispozițiile prezentului regulament se aplică operațiunilor finanțate din cel de al 8-lea, cel de al 9-lea și cel de al 10-lea FED fără a aduce atingere angajamentelor juridice existente. Această normă nu se aplică facilității de investiții.

*Articolul 61***Începerea procedurilor de contribuție**

Procedura privind contribuțiile statelor membre, stabilită la articolele 21-24 din prezentul regulament, se aplică pentru prima dată contribuțiilor din exercițiul 2016. Articolele 57-61 ale Regulamentului (CE) nr. 215/2008 se aplică în continuare până în momentul respectiv.”

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 568/2014 AL COMISIEI**din 18 februarie 2014****de modificare a anexei V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește evaluarea și verificarea constanței performanței produselor de construcții**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 60 litera (e),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, evaluarea și verificarea constanței performanței produselor de construcții în ceea ce privește caracteristicile lor esențiale se efectuează în conformitate cu sistemele prevăzute în anexa V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011.
- (2) Anexa V ar trebui să fie adaptată pentru a răspunde progreselor tehnologice, pentru a ține cont de cazul particular al produselor pentru care au fost emise evaluări tehnice europene, precum și pentru a spori claritatea, acuratețea și coerența descrierilor și a termenilor utilizați în această anexă, în conformitate cu experiența practică dobândită cu ocazia aplicării sale.
- (3) Această adaptare ar facilita activitatea producătorilor și a organismelor notificate autorizate, în calitate de părți terțe, să execute sarcini în cadrul procesului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor de construcții, ar reduce sarcina administrativă și ar spori claritatea interpretării Regulamentului (UE) nr. 305/2011, având astfel un impact pozitiv asupra competitivității întregului sector al construcțiilor.
- (4) Regulamentul (UE) nr. 305/2011 implică faptul că producătorul este responsabil cu stabilirea produsului-tip, pentru orice produs pe care acesta dorește să îl introducă pe piață. În același context, logica subiacentă Regulamentului (UE) nr. 305/2011 nu implică existența unei certificări a produsului: organismele notificate sunt responsabile doar cu evaluarea performanței produselor de construcții, această performanță trebuind să fie ulterior certificată. Anexa V ar trebui să reflecte mai bine această repartizare a competențelor între producător și organismele notificate, fără a antrena un transfer de responsabilități între actorii implicați.
- (5) Întrucât supravegherea constantă a controlului producției în fabrică de către organismele notificate nu este posibilă în fapt și nu este asigurată în practică, ar trebui să se facă mai degrabă referire la caracterul continuu al acestei supravegheri.
- (6) Pentru produsele de construcții care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în totalitate de standarde armonizate, evaluările tehnice europene pot fi emise de un organism de evaluare tehnică. În conformitate cu articolul 2 alineatul (13) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, aceste evaluări tehnice europene conțin deja o evaluare a performanței produsului în cauză în ceea ce privește caracteristicile sale esențiale. Ulterioarele controale suplimentare ale corectitudinii procesului de evaluare nu ar aduce nicio valoare adăugată, ci ar genera doar costuri inutile pentru producători. Întreprinderile au depus deja cereri de evaluări tehnice europene și au nevoie de securitate juridică cu privire la sarcinile care urmează să fie executate, în calitate de părți terțe, în cadrul procedurii de evaluare și verificare a constanței performanței acestor produse de construcții.
- (7) Pentru a reflecta mai bine practica actuală, ar trebui ajustate denumirile tipurilor de organisme notificate și descrierea sarcinilor fiecăruia dintre ele.

⁽¹⁾ JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

- (8) Este necesară o adaptare tehnică privind termenul „absorbția zgomotului”, menționat în secțiunea 3 din anexa V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011, pentru a obține o descriere mai precisă a caracteristicilor esențiale care trebuie evaluate și o mai mare coerență cu terminologia utilizată în specificațiile tehnice armonizate relevante.
- (9) Pentru a garanta producătorilor o tranziție lină, aceștia ar trebui să aibă dreptul de a continua să utilizeze certificatele și celelalte documente emise de organisme notificate în conformitate cu anexa V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011, înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 se înlocuiește cu textul anexei la prezentul regulament.

Articolul 2

Certificatele și celelalte documente emise de organismele notificate în conformitate cu anexa V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament se consideră a fi conforme cu prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 februarie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

„ANEXA V

EVALUAREA ȘI VERIFICAREA CONSTANȚEI PERFORMANȚEI**1. SISTEME DE EVALUARE ȘI VERIFICARE A CONSTANȚEI PERFORMANȚEI**

Producătorul întocmește declarația de performanță și determină produsul-tip pe baza evaluărilor și a verificărilor constanței performanței, efectuate conform următoarelor sisteme:

1.1. Sistemul 1+

- (a) Producătorul efectuează următoarele operațiuni:
 - (i) controlul producției în fabrică;
 - (ii) testarea suplimentară a eșantioanelor prelevate în unitatea de producție de către producător în conformitate cu planul de testare prestabilit.
- (b) Organismul notificat de certificare a produsului decide cu privire la emiterea, restricționarea, suspendarea sau retragerea certificatului de constanță a performanței al produsului de construcții, pe baza rezultatelor următoarele evaluări și verificări pe care le efectuează:
 - (i) o evaluare a performanței produsului de construcții, efectuată pe baza testărilor (inclusiv a eșantionării), a calculelor, a valorilor tabulare sau a documentației descriptive a produsului;
 - (ii) inspectarea inițială a unității de producție și a controlului producției în fabrică;
 - (iii) supravegherea, evaluarea și examinarea continuă a controlului producției în fabrică;
 - (iv) testarea prin sondaj a eșantioanelor prelevate în unitatea de producție sau în spațiile de depozitare ale producătorului de către organismul notificat de certificare a produsului.

1.2. Sistemul 1

- (a) Producătorul efectuează următoarele operațiuni:
 - (i) controlul producției în fabrică;
 - (ii) testarea suplimentară a eșantioanelor prelevate în unitatea de producție de către producător în conformitate cu planul de testare prestabilit.
- (b) Organismul notificat de certificare a produsului decide cu privire la emiterea, restricționarea, suspendarea sau retragerea certificatului de constanță a performanței al produsului de construcții, pe baza rezultatelor următoarelor evaluări și verificări pe care le efectuează:
 - (i) o evaluare a performanței produsului de construcții, efectuată pe baza testărilor (inclusiv a eșantionării), a calculelor, a valorilor tabulare sau a documentației descriptive a produsului;
 - (ii) inspectarea inițială a unității de producție și a controlului producției în fabrică;
 - (iii) supravegherea, evaluarea și examinarea continuă a controlului producției în fabrică.

1.3. Sistemul 2+

- (a) Producătorul efectuează următoarele operațiuni:
 - (i) o evaluare a performanței produsului de construcții, pe baza testărilor (inclusiv a eșantionării), a calculelor, a valorilor tabulare sau a documentației descriptive a produsului respectiv;
 - (ii) controlul producției în fabrică;
 - (iii) testarea eșantioanelor prelevate în unitatea de producție de către producător în conformitate cu planul de testare prestabilit.

- (b) Organismul notificat de certificare a controlului producției în fabrică decide cu privire la emiterea, restricționarea, suspendarea sau retragerea certificatului de conformitate a controlului producției în fabrică, pe baza rezultatelor următoarelor evaluări și verificări pe care le efectuează:
 - (i) inspectarea inițială a unității de producție și a controlului producției în fabrică;
 - (ii) supravegherea, evaluarea și examinarea continuă a controlului producției în fabrică.

1.4. Sistemul 3

- (a) Producătorul efectuează controlul producției în fabrică.
- (b) Laboratorul notificat evaluează performanța pe baza testărilor (utilizând eșantioanele prelevate de producător), a calculelor, a valorilor tabulare sau a documentației descriptive a produsului de construcții.

1.5. Sistemul 4

- (a) Producătorul efectuează următoarele operațiuni:
 - (i) o evaluare a performanței produsului de construcții, pe baza testărilor, a calculelor, a valorilor tabulare sau a documentației descriptive a produsului respectiv;
 - (ii) controlul producției în fabrică.
- (b) Niciuna dintre sarcini nu necesită intervenția organismelor notificate.

1.6. Produse de construcții pentru care s-a emis o evaluare tehnică europeană

Organismele notificate care execută sarcini conform sistemelor 1+, 1 și 3, precum și producătorii care execută sarcini conform sistemelor 2+ și 4 consideră evaluarea tehnică europeană emisă pentru produsul de construcții în cauză drept evaluarea performanței acestui produs. Prin urmare, organismele notificate și producătorii nu execută sarcinile menționate la punctul 1.1 litera (b) punctul (i), punctul 1.2 litera (b) punctul (i), punctul 1.3 litera (a) punctul (i), punctul 1.4 litera (b) și punctul 1.5 litera (a) punctul (i).

2. ORGANISME IMPLICATE ÎN EVALUAREA ȘI VERIFICAREA CONSTANȚEI PERFORMANȚEI

În ceea ce privește funcția organismelor notificate implicate în evaluarea și verificarea constanței performanței produselor de construcții, se face distincție între:

1. organismul de certificare a produsului, care este un organism notificat conform capitolului VII pentru a efectua certificarea constanței performanței;
2. organismul de certificare a controlului producției în fabrică, care este un organism notificat conform capitolului VII pentru a efectua certificarea controlului producției în fabrică;
3. laborator, care este un organism notificat conform capitolului VII, pentru a măsura, a examina, a testa, a calcula sau a evalua în orice alt mod performanțele produselor de construcții.

3. NOTIFICĂRI ORIZONTALE: CAZURI DE CARACTERISTICI ESENȚIALE PENTRU CARE NU ESTE NECESARĂ TRIMITEREA LA O SPECIFICAȚIE TEHNICĂ ARMONIZATĂ RELEVANTĂ

1. Comportarea la foc
 2. Rezistența la foc
 3. Performanța la foc exterior
 4. Performanța acustică
 5. Emisiile de substanțe periculoase”
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 569/2014 AL COMISIEI**din 23 mai 2014****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tricloroizocianuric originar din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări în ceea ce privește un nou exportator în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 11 alineatul (4),

întrucât:

A. MĂSURI ÎN VIGOARE

- (1) În octombrie 2005, Consiliul a instituit măsuri antidumping definitive asupra importurilor de acid tricloroizocianuric (denumit în continuare „TCCA”) originar din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) prin Regulamentul (CE) nr. 1631/2005 ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul inițial”). Nivelurile taxei antidumping au variat între 7,3 % și 42,6 %.
- (2) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 855/2010 ⁽³⁾, Consiliul a modificat regulamentul inițial, reducând taxa antidumping pentru un producător-exportator la 3,2 %.
- (3) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, Consiliul a instituit, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011 ⁽⁴⁾, măsuri antidumping definitive la importurile de TCCA originar din RPC, care constau în niveluri individuale ale taxei cuprinse între 3,2 % și 40,5 %, cu o taxă reziduală de 42,6 %.

B. PROCEDURA CURENTĂ**1. Cererea de reexaminare**

- (4) La 3 mai 2013, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a primit o cerere de deschidere a unei reexaminări în ceea ce privește un nou exportator, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din regulamentul de bază. Cererea a fost depusă de Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd. (denumit în continuare „solicitantul”), un producător-exportator din RPC.
- (5) Solicitantul a susținut că nu a exportat TCCA în Uniune în perioada inițială a anchetei, respectiv în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2003 și 31 martie 2004 (denumită în continuare „perioada anchetei inițiale”).
- (6) În plus, solicitantul a susținut că nu a fost afiliat cu niciunul dintre producătorii-exportatori ai TCCA care fac obiectul măsurilor antidumping menționate mai sus.
- (7) Solicitantul a susținut, de asemenea, că a început să exporte TCCA în Uniune după încheierea perioadei anchetei inițiale.

2. Deschiderea reexaminării în ceea ce privește un exportator nou

- (8) Comisia a examinat dovezile *prima facie* prezentate de solicitant și a considerat că acestea sunt suficiente pentru a justifica deschiderea unei reexaminări în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din regulamentul de bază. După consultarea Comitetului consultativ și după ce a oferit industriei respective din Uniune posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Comisia a deschis, prin Regulamentul (UE) nr. 809/2013 ⁽⁵⁾, o reexaminare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011 în ceea ce privește solicitantul.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.⁽²⁾ JO L 261, 7.10.2005, p. 1.⁽³⁾ JO L 254, 29.9.2010, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 346, 30.12.2011, p. 6.⁽⁵⁾ JO L 229, 28.8.2013, p. 2.

- (9) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 809/2013, taxa antidumping instituită prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011 a fost abrogată în ceea ce privește importurile de TCCA produs și vândut pentru export în Uniune de către solicitant. În același timp, în temeiul articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, autoritățile vamale au primit instrucțiuni să ia măsurile adecvate pentru înregistrarea acestor importuri.

3. Produsul în cauză

- (10) Produsul vizat de actuala reexaminare este același cu cel descris în regulamentul inițial, acidul trichloroizocianuric și preparatele pe baza acestuia, denumit, de asemenea, „simclozen”, în conformitate cu denumirea comună internațională (DCI), încadrat în prezent la codurile NC ex 2933 69 80 și ex 3808 94 20 și originar din Republica Populară Chineză (denumit în continuare „produsul în cauză” sau „TCCA”).
- (11) TCCA este un produs chimic utilizat ca dezinfectant organoclorurat cu spectru larg și înălbitor, utilizat în special pentru dezinfectarea apei din piscine. Este vândut sub formă de pudră, granule, tablete sau fulgi. Toate formele de TCCA și preparatele pe baza acestuia prezintă aceleași caracteristici de bază (compoziția chimică) și proprietăți (dezinfectant), sunt destinate pentru utilizări similare și sunt, prin urmare, considerate ca fiind un singur produs.

4. Părțile interesate

- (12) Comisia a informat oficial solicitantul, industria Uniunii, precum și reprezentanții țării exportatoare cu privire la inițierea reexaminării. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere în scris și de a fi audiate.
- (13) Pentru a obține informațiile considerate necesare pentru această anchetă, Comisia a trimis solicitantului un formular de cerere pentru tratament de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „TEP”), precum și un chestionar și a primit răspunsuri în termenele stabilite în acest scop. Comisia s-a străduit să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru stabilirea statutului de nou exportator și a marjei de dumping. A avut loc o vizită de verificare în spațiile de lucru ale solicitantului în RPC.

5. Perioada de anchetă

- (14) Ancheta privind dumpingul a acoperit perioada cuprinsă între 1 august 2012 și 31 iulie 2013 (denumită în continuare „perioada de anchetă” sau „PA”).

C. REZULTATELE ANCHETEI

1. Statutul de „nou exportator”

- (15) Ancheta a confirmat faptul că solicitantul nu a exportat produsul în cauză în cursul perioadei anchetei inițiale și că a început să îl exporte în Uniune după respectiva perioadă.
- (16) În ceea ce privește celelalte condiții necesare pentru recunoașterea statutului de nou exportator, solicitantul a fost în măsură să demonstreze că nu a avut nicio legătură, directă sau indirectă, cu niciunul dintre producătorii-exportatori chinezi care fac obiectul măsurilor antidumping în vigoare pentru produsul în cauză.
- (17) Prin urmare, se confirmă faptul că solicitantul ar trebui să fie considerat „nou exportator”, în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din regulamentul de bază și, astfel, pentru solicitantul respectiv ar trebui să se determine o marjă individuală.

2. Dumpingul

Tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (TEP)

- (18) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, în cazul unor anchete antidumping referitoare la importurile originare din RPC, valoarea normală se determină în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază pentru acei producători-exportatori despre care s-a constatat că îndeplinesc criteriile menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, respectiv atunci când se dovedește că fabricarea și vânzarea produsului similar se fac în condiții predominante de economie de piață.
- (19) Aceste criterii sunt rezumate după cum urmează:
- deciziile comerciale se adoptă ca răspuns la semnalele pieței, fără o intervenție semnificativă din partea statului, iar costurile reflectă valorile de piață;
 - firmele dispun de un set unic și clar de evidențe contabile, care sunt auditate independent în conformitate cu Standardele internaționale de contabilitate (IAS) și aplicate în toate scopurile;

- nu există denaturări semnificative moștenite de la precedentul sistem economic care nu funcționa după principiile economiei de piață;
 - legislația privind falimentul și proprietatea garantează stabilitatea și securitatea juridică;
 - operațiunile de schimb valutar se realizează la cursurile pieței.
- (20) Ancheta a stabilit că evidențele contabile ale solicitantului nu erau în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate și, prin urmare, că practicile contabile ale societății nu îndeplinesc cerințele celui de al doilea criteriu. În special, solicitantul nu a indicat în conturile sale, în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate, existența unui sistem de stimulente destinat personalului de conducere.
- (21) În consecință, bilanțul nu reprezenta fidel situația financiară a societății, iar contul de profit și pierdere și situația fluxurilor de trezorerie au fost grevate de costuri financiare pentru care nu exista o justificare.
- (22) Pe baza acestor considerente, solicitantului nu i s-a putut acorda TEP.
- (23) Solicitantului și altor părți interesate li s-a oferit posibilitatea de a își prezenta observațiile cu privire la constatările de mai sus.
- (24) Solicitantul a subliniat că regimul de stimulente ar trebui înregistrat în 2013, că nu avea legătură cu bilanțul din 2012 și că, în 2012, nu fusese încă stabilită natura regimului. Potrivit solicitantului, natura regimului ar fi determinată în conformitate cu recomandările auditorilor formulate în momentul auditului conturilor financiare pentru 2013 și ar putea lua forma unor remunerații, dobânzi pentru fondurile împrumutate sau cvasi-contribuții.
- (25) Regimul a fost stabilit contractual între societate și conducere în 2012. Cu toate acestea, nu există nicio mențiune cu privire la acest fapt în conturile auditate din 2012, nici măcar în notele la conturile financiare. De asemenea, nu s-a efectuat nicio înregistrare contabilă care să identifice regimul de stimulente în cursul exercițiului financiar 2013, până la perioada de anchetă (noiembrie 2013).
- (26) Această omitere de a reflecta regimul în conturi este un fapt grav. Într-adevăr, totalul pasivului raportat în bilanța de verificare la sfârșitul PA, 31 iulie 2013, era semnificativ subraportat întrucât suma totală a împrumutului contractat de conducere ar fi crescut valoarea pasivului cu 14 %. În plus, contul de profit și pierdere din 2013 va conține costuri financiare pentru care nu există nici un temei juridic, deoarece nu s-a înregistrat nicio intrare de numerar care să corespundă regimului de stimulente și totuși s-au plătit efectiv dobânzi în 2013. În consecință, costurile financiare pentru 2013 vor fi de 9 de ori mai mari decât costurile raportate pentru 2012. Prin urmare, informațiile financiare prezentate în conturi nu ofereau o reprezentare fiabilă și fidelă a situației financiare a societății.
- (27) De asemenea, trebuie remarcat faptul că natura regimului și contabilizarea acestuia nu pot depinde de concluziile auditului și că înregistrarea lui trebuie efectuată corect și în timp util și nu în mod retroactiv. Prin urmare, nedeclararea exactă a situației financiare și a fluxurilor aferente regimului nu pot fi considerate a fi în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate.
- (28) În urma comunicării de către Comisie a acestor concluzii, solicitantul și-a reiterat cererea de acordare a TEP, fără a prezenta însă vreun argument nou. Constatările cu privire la determinarea TEP sunt, așadar, confirmate.

Valoarea normală

- (29) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul țărilor care nu au o economie de piață și, atunci când este imposibilă acordarea TEP, în cazul țărilor în tranziție, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară analogă.
- (30) Astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 809/2013, Comisia a preconizat să utilizeze Japonia ca țară analogă pentru a stabili valoarea normală pentru solicitant, în cazul în care acestuia nu i se acordă tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, astfel cum s-a procedat în cadrul anchetei care a dus la instituirea măsurilor prin regulamentul inițial.
- (31) Părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile privind oportunitatea alegerii Japoniei ca țară analogă și nu au formulat nicio observație. Comisia a contactat, de asemenea, producători din Statele Unite ale Americii, dar niciunul dintre ei nu a cooperat. Prin urmare, Japonia este considerată ca fiind o țară analogă adecvată. Un producător din Japonia a acceptat să coopereze și a furnizat informațiile solicitate.

- (32) În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a examinat în primul rând dacă vânzările de TCCA ale acestui producător japonez către clienți independenți erau reprezentative. S-a constatat, în acest sens, că volumul total al vânzărilor respective era egal cu cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor la export către Uniune ale solicitantului.
- (33) Comisia a examinat apoi dacă existau tipuri de TCCA vândute pe piața internă de către producătorul japonez cooperant care să fi fost suficient de comparabile cu tipurile de produs vândute la export către Uniune de către solicitant. Comisia a identificat tipurile de TCCA despre care s-a constatat că sunt identice sau comparabile în mod direct cu tipul vândut la export către Uniune de către solicitant. S-a stabilit, de asemenea, că aceste tipuri de TCCA au fost vândute la niveluri de preț profitabile și în cadrul unor operațiuni comerciale normale de către societatea japoneză și că prețurile de vânzare pe piața internă ar putea fi luate în considerare pentru determinarea valorii normale.
- (34) Prin urmare, valoarea normală s-a bazat pe prețul real pe piața internă, calculat ca medie ponderată a tipurilor de TCCA considerate a fi comparabile.

Prețul de export

- (35) Deoarece produsul în cauză a fost exportat direct către clienți independenți din Uniune, prețul de export a fost stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, și anume pe baza prețurilor de export plătite efectiv sau care urmează să fie plătite efectiv pentru produs atunci când este vândut la export către Uniune.

Comparație

- (36) Valoarea normală și prețurile de export au fost comparate pe baza prețului franco fabrică și la același nivel comercial. În vederea asigurării unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor. În acest scop, costurile de transport și cheltuielile de ambalare au fost eliminate atât din prețurile de export din China, cât și din prețurile de vânzare pe piața internă ale producătorului japonez cooperant.

Marja de dumping

- (37) În conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, marja de dumping a fost stabilită pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată pe tip de produs și prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză. Această comparație a dovedit existența unui dumping.
- (38) S-a constatat că marja de dumping a solicitantului, exprimată ca procent al prețului net, franco-frontieră a Uniunii, era de 32,8 %.

D. MODIFICAREA MĂSURILOR REEXAMINATE

- (39) Având în vedere constatările anchetei și în conformitate cu regula taxei mai mici, se constată că solicitantului ar trebui să i se aplice o măsură antidumping definitivă la nivelul marjei de dumping constatate, care în acest caz este mai mică decât marja de prejudiciu în cazul inițial.

E. ÎNREGISTRAREA

- (40) Având în vedere cele de mai sus, taxa antidumping aplicabilă solicitantului se percepe retroactiv pentru importurile de produs în cauză înregistrate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) nr. 809/2013.

F. NOTIFICAREA ȘI DURATA APLICĂRII MĂSURILOR

- (41) Părțile în cauză au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora s-a intenționat instituirea unei taxe antidumping definitive modificate pentru importurile de TCCA provenite de la solicitant și perceperea retroactivă a respectivei taxe pentru importurile care au făcut obiectul înregistrării. Au fost primite observații din partea solicitantului, însă, după cum a fost explicat mai sus, ele nu au fost de natură să influențeze constatările expuse anterior.
- (42) Prezenta reexaminare nu aduce atingere datei expirării măsurilor instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011.

G. AVIZUL COMITETULUI

- (43) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) La articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011 se introduce următorul rând în tabel:

Întreprinderea	Nivelul taxei antidumping	Codul adițional TARIC
„Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998”.

- (2) Astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011, aplicarea nivelurilor individuale ale taxei este condiționată de prezentarea, la autoritățile vamale ale statelor membre, a unei facturi comerciale valabile, care corespunde cerințelor stabilite în anexa la regulamentul respectiv. În cazul în care nu este prezentată această factură, se aplică nivelul taxei antidumping aplicabil „tuturor celorlalte societăți” menționat în tabelul de la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1389/2011.

Taxa astfel instituită se percepe, de asemenea, retroactiv pentru importurile produsului în cauză care au fost înregistrate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) nr. 809/2013. Aceste importuri nu se supun condiției de prezentare a unei facturi comerciale, dat fiind că au fost înregistrate.

Autoritățile vamale sunt invitate să înceteze înregistrarea importurilor produsului în cauză originar din Republica Populară Chineză, produs și vândut la export către Uniune de Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd.

- (3) În lipsa unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 mai 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 570/2014 AL COMISIEI**din 26 mai 2014****de încheiere a redeschiderii parțiale a anchetei antidumping privind importurile de anumiți alcooli grași și amestecurile lor originare din India, Indonezia și Malaysia**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

A. MĂSURI EXISTENTE

- (1) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 ⁽²⁾, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumiți alcooli grași și amestecurile lor („FOH”), originari din India, Indonezia și Malaysia (denumit în continuare „regulamentul definitiv”). Regulamentul definitiv a fost precedat de Regulamentul (UE) nr. 446/2011 al Comisiei ⁽³⁾ de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumiți alcooli grași și amestecurile lor originare din India, Indonezia și Malaysia (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”). Concluziile care au condus la instituirea taxelor antidumping definitive vor fi denumite în continuare „concluziile anchetei inițiale”.
- (2) La 21 ianuarie 2012, PT Ecogreen Oleochemicals, producător-exportator de alcooli grași și amestecurile lor din Indonezia, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd și Ecogreen Oleochemicals GmbH (denumite în continuare în mod colectiv „Ecogreen”) au sesizat Tribunalul (cauza T-28/12) cu o cerere de anulare a regulamentului definitiv în ceea ce privește taxa antidumping aplicată Ecogreen. Ecogreen a contestat ajustarea prețului său de export efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază pentru compararea prețului de export respectiv cu valoarea normală a întreprinderii.
- (3) În cauza T-249/06 [Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT)/Consiliul Uniunii Europene], Tribunalul a anulat articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 954/2006 cu privire la Interpipe NTRP VAT, printre altele, pe motiv de eroare vădită de apreciere în ceea ce privește ajustarea în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) și cu privire la Interpipe Niko Tube ZAT pentru alte motive. La 16 februarie 2012, Curtea de Justiție a respins recursul introdus de Consiliu și Comisie (cauzele conexe C-191/09 P și C-200/09 P).
- (4) Având în vedere că situația de fapt a Ecogreen este similară cu cea a Interpipe NTRP VAT în ceea ce privește ajustarea efectuată în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, s-a considerat adecvat să se recalculeze marja de dumping a Ecogreen fără a efectua o ajustare în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i).
- (5) Prin urmare, la 21 decembrie 2012 a fost publicat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1241/2012 al Consiliului din 11 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumiți alcooli grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia ⁽⁴⁾, cu aplicare retroactivă începând cu 12 noiembrie 2011 (denumit în continuare „regulamentul de modificare”).
- (6) Marja de dumping stabilită prin acesta pentru Ecogreen a fost la nivelul *de minimis* în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază. Prin urmare, ancheta în ceea ce privește Ecogreen a fost încheiată fără a se institui măsuri. Tribunalul a decis ulterior, la 9 aprilie 2013, că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei T-28/12.
- (7) Deși toți ceilalți producători-exportatori din India, Indonezia și Malaysia au fost supuși în continuare taxelor antidumping, concluziile anchetei inițiale, în special efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping, ar trebui reevaluate ținând cont de noile concluzii din regulamentul de modificare referitoare la dumping.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.⁽²⁾ JO L 293, 11.11.2011, p. 1.⁽³⁾ JO L 122, 11.5.2011, p. 47.⁽⁴⁾ JO L 352, 21.12.2012, p. 1.

B. REEVALUAREA CONCLUZIILOR ANCHETEI INIȚIALE**1. Cadrul reevaluării**

- (8) Un aviz cu privire la o redeschidere parțială a anchetei antidumping privind importurile de anumiți alcooli grași și amestecurile lor originare din India, Indonezia și Malaysia (denumite în continuare „țările în cauză”) a fost publicat la 28 februarie 2013 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „redeschiderea”). În aviz s-a menționat că scopul redeschiderii se limitează la examinarea impactului pe care marjele de dumping nou-introduse l-ar putea avea asupra concluziilor privind, în special, prejudiciul și legătura de cauzalitate formulate în ancheta inițială (denumită în continuare „noua anchetă”).
- (9) Comisia a informat în mod oficial producătorii-exportatori, importatorii și utilizatorii cunoscuți a fi interesați și industria din Uniune cu privire la redeschiderea parțială a anchetei. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere în scris și de a fi audiate în termenul prevăzut în aviz.
- (10) Mai multe părți au afirmat că nu era clar temeiul juridic pe baza căruia Comisia a redeschis ancheta inițială și datele pe care Comisia le va colecta pentru a stabili faptele și pentru a formula concluziile în noua anchetă.
- (11) De asemenea, părțile au susținut că nu era clar care a fost tipul anchetei inițiate și care ar putea fi rezultatul final în contextul nivelului măsurilor definitive, care ar fi perioada acoperită și aspectele anchetei inițiale care erau supuse reexaminării.
- (12) Se reamintește că redeschiderea reprezintă consecința necesară a adoptării regulamentului de modificare, care, la rândul său, a reprezentat rezultatul concluziilor Tribunalului în cauza T-249/06 [Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT)/Consiliul Uniunii Europene].
- (13) Se reamintește că, în ancheta inițială, așa-numita perioadă de anchetă (PA) a fost cuprinsă între 1 iulie 2009 și 30 iunie 2010. Evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și sfârșitul perioadei de anchetă, denumită „perioada examinată”.
- (14) Noua anchetă se concentrează pe aceeași perioadă de anchetă și aceeași perioadă examinată. Concluziile formulate cu privire la cele două perioade în cursul anchetei inițiale în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate sunt reexaminare ținându-se cont de marjele de dumping nou stabilite pentru exportatorii din Indonezia în regulamentul de modificare.
- (15) Mai exact, astfel cum se menționează în avizul de redeschidere, scopul noii anchete este de a determina dacă marja de dumping *de minimis* stabilită pentru un producător-exportator din Indonezia și modificarea nivelului marjelor de dumping pentru celelalte întreprinderi din Indonezia stabilite în regulamentul de modificare pot avea vreun impact asupra concluziilor anchetei inițiale privind prejudiciul și legătura de cauzalitate.
- (16) Rezultatele noii anchete sunt prezentate în cele ce urmează. La fel precum în cazul anchetei inițiale, anumite date și informații sunt furnizate sub formă de indici pentru a proteja confidențialitatea datelor transmise inițial.

2. Produsul în cauză și produsul similar

- (17) Se reamintește faptul că produsul în cauză este cel definit în ancheta inițială, și anume, alcooli grași saturați având lungimi ale lanțului de atomi de carbon de C8, C10, C12, C14, C16 sau C18 (fără a include izomerii cu catenă ramificată), incluzând alcooli grași saturați individuali (denumiți, de asemenea, „monocatenari”) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (categorizate în mod obișnuit ca C8-C10), amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (categorizate în mod obișnuit ca C12-C14) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C16-C18, originare din India, Indonezia și Malaysia și încadrându-se în prezent la codurile NC ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 și ex 3823 70 00 (denumiți în continuare „alcooli grași”).
- (18) Concluziile regulamentului de modificare nu afectează concluziile stabilite în ancheta inițială cu privire la produsul în cauză și produsul similar.

3. Dumping

- (19) Astfel cum se menționează în considerentul 7 din regulamentul de modificare, marjele de dumping pentru toate întreprinderile din Indonezia, cu excepția celui alt producător-exportator cu o marjă individuală, care au fost calculate pe baza celei mai ridicate marje constatate în rândul producătorilor-exportatori indonezieni cooperanți, au fost revizuite pentru a ține seama de marja de dumping recalculată pentru Ecogreen.

⁽¹⁾ JO C 58, 28.2.2013, p. 24.

- (20) Marjele de dumping stabilite în considerentul 23 din regulamentul definitiv pentru producătorii-exportatori din India și cele stabilite în considerentul 55 pentru producătorii-exportatori din Malaysia nu au fost afectate de regulamentul de modificare.
- (21) Astfel cum se menționează în considerentul 6 din regulamentul de modificare, marja de dumping pentru Ecogreen a fost stabilită la mai puțin de 2 %, situându-se, prin urmare, sub pragul *de minimis* prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază. Astfel, importurile în Uniune efectuate de respectivul producător-exportator ar trebui considerate importuri care nu fac obiectul unui dumping în noua anchetă.
- (22) Volumul, prețul și cota de piață a importurilor care nu fac obiectul unui dumping efectuate de respectivul producător-exportator din Indonezia au evoluat, în cursul perioadei examinate, astfel cum sunt prezentate în tabelul de mai jos. Astfel cum se menționează în considerentul 16 mai sus, datele sunt prezentate sub formă de indici.

Importuri	2007	2008	2009	Perioada de anchetă
Tone				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	110	107	115
Variație anuală (%)		9,6	- 2,3	7,5
Cotă de piață				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	107	110	113
Variație anuală (%)		6,8	2,9	2,8
Preț mediu EUR/tonă				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	110	91	91
Variație anuală (%)		9,9	- 17,0	0,2

Sursă: Răspunsurile la chestionar.

- (23) Referitor la tabelul prezentat la considerentul 70 din regulamentul provizoriu, care a fost confirmat de considerentul 64 din regulamentul definitiv, precum și la tabelul de mai sus, ancheta a arătat că importurile care nu fac obiectul unui dumping au reprezentat un procent limitat din importurile totale din țările în cauză și că acestea au crescut proporțional într-o măsură mai mică decât importurile care fac obiectul unui dumping în perioada examinată. Într-adevăr, importurile care nu fac obiectul unui dumping au reprezentat aproximativ 15-18 % din volumul total al importurilor originare din țările în cauză în 2007 și doar aproximativ 10-13 % în cursul perioadei de anchetă.
- (24) Noua anchetă arată faptul că prețurile medii ale importurilor care nu fac obiectul unui dumping ale Ecogreen au scăzut cu 9 % în perioada examinată, dar că acestea au rămas stabile între 2009 și perioada de anchetă.

4. Prejudiciu

4.1. Producția Uniunii și industria din Uniune

- (25) Concluziile formulate în considerentele 57-61 din regulamentul definitiv cu privire la producția Uniunii și industria din Uniune nu sunt afectate de noua anchetă și, prin urmare, sunt confirmate.

4.2. Consumul la nivelul Uniunii

- (26) Concluziile formulate în considerentele 64-66 din regulamentul provizoriu, care au fost confirmate de considerentul 62 din regulamentul definitiv, rămân neschimbate. Astfel cum se arată în tabelul de mai jos, se confirmă faptul că la nivelul Uniunii consumul de alcoolii grași a fost destul de stabil, acesta crescând ușor cu doar 2 % în perioada examinată. Astfel cum se menționează în considerentul 64 din regulamentul provizoriu, informațiile privind consumul sunt furnizate sub formă de indici pentru a proteja confidențialitatea datelor.

Consum	2007	2008	2009	Perioada de anchetă
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	102	97	102
Variație anuală (%)		2,2	- 4,8	4,6

4.3. Importurile în Uniune din țările în cauză și subcotarea prețurilor

4.3.1. Evaluare cumulativă a importurilor care fac obiectul unui dumping

- (27) La fel precum în cazul anchetei inițiale, s-a examinat dacă o evaluare cumulativă a importurilor care fac obiectul unui dumping pentru cele trei țări în cauză este justificată în continuare în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (4) din regulamentul de bază, având în vedere marjele de dumping revizuite pentru producătorii-exportatori din Indonezia menționate în considerentele 19 și 21 de mai sus.
- (28) Se reamintește faptul că articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că, în cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor anchete antidumping, efectele importurilor respective nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care: (a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și (b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul din Uniune similar.
- (29) Concluziile privind volumele și prețul importurilor care fac obiectul unui dumping pentru fiecare dintre țările în cauză au fost reevaluate pentru perioada examinată. Informațiile privind volumul de import folosite pentru a stabili prețurile medii prezentate în tabelul de la considerentul 63 litera (b) din regulamentul definitiv rămân neschimbate în ceea ce privește Malaysia și India. Datele referitoare la Indonezia au fost revizuite pentru a ține cont, astfel cum s-a menționat la considerentul 21 mai sus, de faptul că s-a constatat că un producător-exportator nu a practicat dumpingul pe piața Uniunii. Importurile care fac obiectul unui dumping nou-stabilite au evoluat astfel cum se arată mai jos. Cu referire la considerentului 16 de mai sus, informațiile privind volumul de import sunt furnizate sub formă de indici pentru fiecare dintre țările în cauză.

Volumul importurilor care fac obiectul unui dumping	2007	2008	2009	Perioada de anchetă
Malaysia				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	161	141	137
Variație anuală (%)		61,4	- 12,5	- 2,9
India				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	118	104	143
Variație anuală (%)		18,2	- 11,8	37,5
Indonezia				
<i>Indice: 2008 = 100</i>		100	142	168
Variație anuală (%)			42,1	17,9

- (30) Ancheta a arătat că volumul importurilor care fac obiectul unui dumping pentru fiecare dintre țările în cauză nu a fost unul neglijabil în cursul perioadei de anchetă și că prezența importurilor respective pe piața Uniunii a rămas semnificativă pe durata perioadei examinate și, în special, în cursul perioadei de anchetă. Faptul că s-a constatat în regulamentul de modificare că unul dintre producătorii-exportatori din Indonezia nu a practicat dumpingul nu modifică această concluzie.
- (31) Concluziile privind prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping pentru fiecare dintre țările în cauză au fost, de asemenea, reevaluate pentru perioada examinată și sunt prezentate în tabelul de mai jos. Prețurile menționate în tabelul de la considerentul 63 litera (b) din regulamentul definitiv rămân neschimbate în ceea ce privește Malaysia și India. Datele referitoare la Indonezia au fost revizuite pentru a ține cont, astfel cum s-a menționat la considerentul 21 mai sus, de faptul că s-a constatat că un producător-exportator nu a practicat dumpingul pe piața Uniunii. Cu referire la considerentul 16 de mai sus, informațiile privind prețul exportatorului din Indonezia despre care s-a constatat că nu practica dumpingul sunt furnizate sub formă de indici.

Importuri pe baza datelor Eurostat (ajustate pentru a acoperi produsul în cauză și importurile care fac obiectul unui dumping)	2007	2008	2009	Perioada de anchetă
Preț mediu în EUR/tonă Malaysia	911	944	799	857
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	104	88	94
Variație anuală (%)		3,6	- 15,4	7,3
Preț mediu în EUR/tonă India	997	1 141	897	915
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	114	90	92
Variație anuală (%)		14,4	- 21,4	2,1
Preț mediu în EUR/tonă Indonezia				
<i>Indice: 2008 = 100</i>		100	70	72
Variație anuală (%)			- 30,0	2,6

Sursă: Eurostat și răspunsurile la chestionar.

- (32) Ancheta a arătat că, exceptând anul 2007, când nu au fost efectuate importuri din Indonezia, prețurile producătorilor-exportatori din Indonezia au rămas aproximativ aceleași precum în cazul anchetei inițiale. Prin urmare, concluzia formulată în considerentul 63 litera (b) din regulamentul definitiv conform căreia prețurile și comportamentul de stabilire a prețurilor al țărilor în cauză au fost în mare măsură similare, în special în cursul perioadei de anchetă, poate fi confirmată. Faptul că s-a constatat în regulamentul de modificare că unul dintre producătorii-exportatori din Indonezia nu a practicat dumpingul nu modifică această concluzie.
- (33) De asemenea, concluziile formulate în considerentul 127 din regulamentul provizoriu și confirmate în considerentul 122 din regulamentul definitiv, în special faptul că nivelurile de eliminare a prejudiciului stabilite pentru țările în cauză au depășit în mod semnificativ pragul *de minimis* de 2 %, rămân, la rândul lor, valabile. În plus, canalele de vânzare și tendințele prețurilor pentru fiecare dintre țările în cauză au fost analizate și s-a constatat că acestea sunt similare, astfel cum indică tabelul de mai sus. Prețurile de import din țările în cauză au urmat o tendință descrescătoare după vârful din 2008 și au fost, la nivel global, deosebit de mici comparativ cu prețurile medii ale industriei din Uniune, astfel cum a indicat ancheta.
- (34) Tabelul de mai jos arată că pe durata perioadei examinate cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping originare din fiecare țară în cauză a crescut pe ansamblu. Cu referire la considerentul 16 de mai sus, informațiile sunt furnizate sub formă de indici.

Cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping	2007	2008	2009	Perioada de anchetă
Malaysia				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	157	145	135
Variație anuală (%)		57	- 8	- 7
India				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	115	107	141
Variație anuală (%)		15	- 7	31
Indonezia				
<i>Indice: 2008 = 100</i>		100	142	168
Variație anuală (%)			50	13

- (35) Pe baza faptelor și a considerentelor de mai sus, noua anchetă arată că rămân neschimbate concluziile privind cumularea formulate în ancheta inițială. Astfel, se consideră că sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază privind evaluarea cumulativă a importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din țările în cauză. Prin urmare, efectele importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză pot fi evaluate în comun în scopul noii anchete în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate.

4.3.2. Volumul, prețul și cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping

- (36) Pentru a stabili nivelul cumulativ al importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii în perioada examinată, trebuie să se țină seama de faptul că regulamentul de modificare a confirmat concluziile pozitive privind dumpingul pentru toți producătorii-exportatori din Indonezia, cu excepția Ecogreen. Se consideră că exporturile acestora fac obiectul unui dumping, prin urmare, acestea sunt supuse în continuare taxelor antidumping.
- (37) În mod similar, noua anchetă ia în considerare faptul că marjele de dumping stabilite în ancheta inițială pentru toți producătorii-exportatori din India și Malaysia rămân neschimbate și faptul că se consideră că importurile acestora fac obiectul unui dumping și sunt supuse în continuare taxelor antidumping.
- (38) Volumul importurilor care fac obiectul unui dumping din țările în cauză a fost ajustat prin deducerea volumului importurilor care nu fac obiectul unui dumping ale unui producător-exportator din Indonezia, astfel cum s-a menționat în considerentul 29 de mai sus.
- (39) Pe baza celor de mai sus, datele menționate în considerentul 70 din regulamentul provizoriu și confirmate de considerentul 64 din regulamentul definitiv, precum și concluziile formulate în considerentele 71-73 din regulamentul provizoriu privind evaluarea importurilor care fac obiectul unui dumping pe durata perioadei examinate, astfel cum sunt confirmate de considerentul 65 din regulamentul definitiv, sunt revizuite astfel cum se arată mai jos. Cu referire la considerentul 16 de mai sus, informațiile privind volumele totale de import și cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping sunt furnizate sub formă de indici.

Importuri care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză	2007	2008	2009	Perioada de anchetă
Tone				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	167	155	165
Variație anuală (%)		67,0	- 7,3	6,5
Cotă de piață				
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	163	159	162
Variație anuală (%)		62,7	- 2,3	1,8
Preț mediu EUR/tonă pentru importurile care fac obiectul unui dumping	931	1 007	827	878
<i>Indice: 2007 = 100</i>	100	108	89	94
Variație anuală (%)		8,2	- 17,9	6,1

Sursă: Eurostat și răspunsurile la chestionar.

- (40) Volumul importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză stabilit în noua anchetă a crescut semnificativ, cu 65 %, în cursul perioadei examinate. Cea mai mare creștere a avut loc în perioada 2007-2008, când importurile au crescut cu 67 %. Ulterior, importurile au scăzut ușor în 2009 pentru a crește din nou aproape la nivelul din 2008 în cursul perioadei de anchetă.
- (41) Prețurile medii revizuite ale importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză au variat considerabil în perioada examinată, reflectând o scădere globală de 6 %. Trebuie observat însă că între 2008 și perioada de anchetă rata de scădere a fost de 14 %. În cursul perioadei examinate, prețurile medii ale importurilor din țările în cauză au fost constant mai mici decât cele stabilite de restul lumii și au subcotat prețurile industriei din Uniune, având astfel drept rezultat o creștere a cotei de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping.

- (42) Cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză a crescut semnificativ, cu 62 %, în cursul perioadei examinate. Creșterea cea mai semnificativă a avut loc în perioada 2007-2008. Pe durata crizei economice s-a înregistrat o ușoară scădere a importurilor, fapt care a determinat o reducere ușoară, cu 4 %, a cotei de piață a țărilor în cauză în perioada 2008-2009, însă acestea și-au recâștigat cota de piață până la sfârșitul perioadei examinate.
- (43) În consecință, excluderea importurilor care nu fac obiectul unui dumping efectuate de Ecogreen nu modifică în niciun mod concluziile formulate în ancheta inițială privind volumul, prețul și cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping și care sunt, prin urmare, confirmate.

4.3.3. Subcotarea prețurilor

- (44) Se reamintește faptul că intervalele privind subcotarea prețurilor constatate în ancheta inițială au fost explicate în considerentele 74 și 75 din regulamentul provizoriu și confirmate în considerentul 67 din regulamentul definitiv. Calculele individuale stabilite pentru fiecare dintre exportatorii în cauză nu au fost afectate de regulamentul de modificare. Prin urmare, concluziile respective sunt confirmate.
- (45) Subcotarea medie constatată pentru importurile care fac obiectul unui dumping, evaluate în mod cumulativ, pentru cele trei țări, după excluderea importurilor care nu fac obiectul unui dumping, este de 2 %. Această subcotare medie aparent scăzută trebuie examinată în contextul în care industria din Uniune a fost nevoită să-și reducă prețurile ca urmare a prezenței importurilor cu prețuri mici pe piața UE. Prețurile nu au acoperit însă costurile de producție, în special în cursul perioadei de anchetă. Subcotarea medie pentru importurile care fac obiectul unui dumping, evaluate în mod cumulativ, cu excepția Ecogreen, a fost de 22 %.
- (46) Ca răspuns la comunicarea concluziilor Comisiei, un importator de alcoolii grași și amestecurile lor originare din Indonezia a susținut că prețul mediu al importurilor care nu fac obiectul unui dumping ar fi mai scăzut decât prețul mediu al importurilor produse de către producătorul-exportator supus în continuare măsurilor. Cu toate acestea, afirmația respectivă nu afectează concluzia referitoare la subcotarea prețurilor pentru importurile care fac obiectul unui dumping evaluate în mod cumulativ.

4.4. Situația economică a industriei din Uniune

- (47) Concluziile formulate în considerentele 76-91 din regulamentul provizoriu și confirmate în considerentele 71-84 din regulamentul definitiv privind situația economică a industriei din Uniune nu sunt afectate de regulamentul de modificare, prin urmare, acestea pot fi confirmate.
- (48) Se reamintește faptul că ancheta inițială a arătat că majoritatea indicatorilor de prejudiciu referitori la industria din Uniune, precum producția (- 17 %), utilizarea capacității (- 15 %), volumul de vânzări (- 18 %), cota de piață (- 12 %) și ocuparea forței de muncă (- 13 %), s-au deteriorat pe durata perioadei examinate. În special indicatorii de prejudiciu referitori la performanța financiară a industriei din Uniune, cum ar fi fluxul de lichidități și profitabilitatea, au fost considerabil afectați. Aceasta înseamnă că a fost subminată capacitatea industriei din Uniune de a mobiliza capital, în special în cursul perioadei de anchetă.
- (49) Având în vedere cele menționate anterior, se confirmă concluzia conform căreia industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

5. Legătura de cauzalitate

- (50) În urma confirmării existenței unui prejudiciu important suferit de industria din Uniune, s-a reevaluat dacă există în continuare o legătură de cauzalitate între prejudiciul respectiv, în urma concluziilor revizuite privind dumpingul, astfel cum au fost stabilite în regulamentul de modificare, și importurile revizuite care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză.

5.1. Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping

- (51) Astfel cum se indică în considerentul 26 mai sus, consumul la nivelul Uniunii a fost destul de stabil și a crescut cu doar 2 % în perioada examinată.
- (52) Tabelul de la considerentul 39 de mai sus, care exclude importurile realizate de exportatorul din Indonezia despre care s-a stabilit prin regulamentul de modificare că nu a practicat dumpingul pe piața Uniunii, arată că volumul revizuit al importurilor care fac obiectul unui dumping originare din cele trei țări în cauză a rămas important și a crescut semnificativ cu peste 60 000 de tone în termeni absoluți și cu peste 60 % în termeni relativi pe durata perioadei examinate. De asemenea, cota de piață deținută de importurile care fac obiectul unui dumping a crescut semnificativ, câștigând peste 5 puncte procentuale în perioada respectivă.

- (53) Aceste tendințe sunt foarte similare cu cele stabilite în ancheta inițială, în special în considerentele 86-94 din regulamentul definitiv. Creșterea cotei de piață, care a fost stabilită la 57 % în ancheta inițială, este evaluată în noua anchetă la peste 60 % pe baza datelor revizuite pentru perioada examinată.
- (54) Într-adevăr, noua anchetă a confirmat faptul că importurile care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză au exercitat o presiune asupra industriei din Uniune, începând cu anul 2008, când importurile respective au crescut cu 67 %. În anul în cauză, prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping, astfel cum se arată în considerentul 39, au fost mult mai mici decât prețurile industriei din Uniune. Acest lucru a avut drept rezultat o scădere semnificativă a volumului vânzărilor (- 15,4 %) și a cotei de piață pentru industria din Uniune, pe care aceasta nu a mai recuperat-o ulterior până la sfârșitul perioadei examinate. În același timp, importurile care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză și-au majorat cota de piață cu peste 9 puncte procentuale.
- (55) În considerentul 72 din regulamentul definitiv s-a arătat că, pentru a răspunde presiunii, industria din Uniune a fost nevoită să-și reducă în mod semnificativ prețurile de vânzare cu 16,9 % în 2009, iar ulterior cu încă 5,3 % în cursul perioadei de anchetă. Chiar dacă un astfel de comportament de stabilire a prețurilor a permis industriei din Uniune să-și limiteze pierderea în ceea ce privește cota de piață, acesta a condus la pierderi semnificative acumulate pe durata perioadei examinate, astfel cum se arată în considerentul 86 din regulamentul provizoriu și după cum a fost confirmat în considerentul 78 din regulamentul definitiv. Situația a coincis cu prezența volumelor mari de importuri cu prețuri mici care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii, în special în cursul perioadei de anchetă.
- (56) În 2009, deși volumul absolut al importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză a scăzut cu 7,3 %, ca urmare a crizei economice și a restrângerii pieței UE, se observă că prețul mediu al importurilor care fac obiectul unui dumping a scăzut cu 17,9 %, și anume cu mai mult decât reducerea de 16,9 % a prețului industriei din Uniune. În cursul perioadei de anchetă, industria din Uniune a fost nevoită să-și micșoreze prețurile și a acumulat pierderi financiare.
- (57) Considerațiile de mai sus arată consecințele grave ale prezenței volumelor mari de importuri cu prețuri mici care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii asupra comportamentului de stabilire a prețurilor al industriei din Uniune pe piața sa principală și impactul negativ pe care aceasta l-a avut asupra situației sale economice, în special în cursul perioadei de anchetă.
- (58) Importatorul menționat mai sus a susținut că, în analiza legăturii de cauzalitate, restul importurilor care fac obiectul unui dumping originare din Indonezia nu ar trebui cumulate cu importurile originare din India și Malaysia, pe baza unor factori precum cota de piață stabilă, nivelul mai ridicat al prețurilor, lipsa subcotării, marja de subcotare mai mică a importurilor din Indonezia și evoluția paralelă a cotelor de piață aferente Indoneziei și industriei din Uniune. Importatorul afirmă în continuare că nu există o legătură de cauzalitate între prejudiciu și importurile care fac obiectul unui dumping originare din Indonezia, odată ce acestea sunt disociate.
- (59) Afirmarea a fost respinsă deoarece factorii invocați de către importator, uneori pe bază selectivă, nu se numără printre factorii considerați relevanți în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază pentru a determina dacă ar trebui aplicată sau nu cumularea, în special în ceea ce privește condițiile de concurență între produsele importate și produsele similare din Uniune. Într-adevăr, ancheta inițială a concluzionat că produsul în cauză este un produs pur intermediar folosit, în principal, ca materie primă pentru producerea de sulfați, etoxilați și eter sulfați de alcooli grași și că produsul importat concurează în mod direct cu produsul din Uniune, indiferent de țara de origine. Prin urmare, uniformitatea concurenței pe piața Uniunii justifică evaluarea cumulativă a importurilor în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (b) din regulamentul de bază. Argumentele importatorului nu abordează această concluzie și ar putea deveni relevante doar în urma aplicării disocierii. Având în vedere că nu există nicio bază pentru a modifica concluziile anchetei inițiale cu privire la cumulare, se confirmă analiza efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping.
- (60) De asemenea, ar trebui menționat faptul că restul importurilor din Indonezia a fost realizat la prețuri de dumping, acestea și-au majorat semnificativ cota de piață în cursul perioadei examinate și au subcotat prețurile de vânzare ale industriei din Uniune.
- (61) În sfârșit, importatorul a menționat că Ecogreen a subcotat prețurile într-o mai mare măsură decât restul producătorilor-exportatori din Indonezia și că, prin urmare, deoarece importurile întreprinderii Ecogreen sunt considerate ca având un impact neglijabil, aceeași concluzie ar trebui să se aplice, de asemenea, *a fortiori* în cazul celorlalte importuri din Indonezia.
- (62) O astfel de concluzie se bazează pe premise greșite. Hotărârea Tribunalului a determinat o modificare a calculului privind dumpingul practicat de Ecogreen, care a devenit în consecință *de minimis*. Exclusiv din acest motiv a fost necesar ca impactul importurilor Ecogreen să fie considerat neglijabil. Prin urmare, afirmația este respinsă.

- (63) Pe baza constatărilor de mai sus, se concluzionează că importurile care fac obiectul unui dumping au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune.

5.2. Efectul altor factori

- (64) Efectul altor factori asupra situației industriei din Uniune în contextul legăturii de cauzalitate a fost, de asemenea, reexaminat.

5.2.1. Importurile care nu fac obiectul unui dumping, originare din Indonezia

- (65) Astfel cum se menționează în considerentul 23 mai sus, importurile care nu fac obiectul unui dumping au crescut proporțional într-o măsură mai mică decât importurile care fac obiectul unui dumping și au reprezentat doar un procent limitat din importurile totale din țările în cauză în cursul perioadei de anchetă. De asemenea, ancheta a arătat, în plus, că importurile respective au avut o cotă de piață modestă în perioada examinată și, în special, în cursul perioadei de anchetă.
- (66) Volumul importurilor care fac obiectul unui dumping a crescut cu 6,5 % între 2009 și perioada de anchetă, și anume cu mai mult decât recuperarea de piață ilustrată de creșterea de 4,6 % a consumului la nivelul Uniunii, câștigând astfel cotă de piață.
- (67) Prin urmare, se consideră că orice impact pe care l-ar fi putut avea importurile care nu fac obiectul unui dumping asupra pieței Uniunii în cursul perioadei de anchetă nu poate prevala în raport cu impactul negativ semnificativ al importurilor care fac obiectul unui dumping, descris în detaliu în considerentele 51-57.

- (68) Pe baza constatărilor de mai sus, se consideră că prezența importurilor care nu fac obiectul unui dumping efectuate de Ecogreen pe piața Uniunii în cursul perioadei de anchetă nu este de natură să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă.

5.2.2. Alți factori examinați în ancheta inițială

- (69) În ancheta inițială, ceilalți factori examinați în contextul cauzelor potențiale ale prejudiciului important suferit de industria din Uniune au fost: importurile în Uniune din restul lumii, performanța la export a industriei din Uniune, impactul crizei economice și vânzările de izomeri cu catenă ramificată care nu sunt incluși în definiția produsului.
- (70) Având în vedere faptul că factorii menționați nu sunt afectați de marjele de dumping revizuite stabilite pentru producătorii-exportatori din Indonezia, se confirmă constatările și concluzia formulate în considerentele 95-100 din regulamentul definitiv cu privire la aceștia. Impactul factorilor respectivi nu este de natură să rupă legătura de cauzalitate stabilită între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

5.3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (71) Noua anchetă arată că există în continuare o legătură clară și directă între creșterea în volum și efectul negativ asupra prețurilor al importurilor care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă.
- (72) Analiza de mai sus arată că volumul importurilor care nu fac obiectul unui dumping a fost limitat comparativ cu cantitatea de produse care au făcut obiectul unui dumping importate din țările în cauză. În contextul unui consum relativ stabil, importurile care fac obiectul unui dumping au crescut semnificativ atât în termeni absoluți, cât și în termeni relativi în cursul perioadei examinate, iar prezența acestora a avut un impact negativ considerabil asupra pieței Uniunii. Într-adevăr, s-a observat că, din cauza denaturării create pe piață, industria din Uniune a fost nevoită să își reducă semnificativ prețurile cu 22,2 % începând cu 2008 și nu a putut să-și recupereze costurile și să realizeze un profit rezonabil, în special în cursul perioadei de anchetă.
- (73) De asemenea, noua anchetă a confirmat faptul că efectele altor factori decât importurile care fac obiectul unui dumping nu pot rupe legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.
- (74) Prin urmare, noua anchetă arată că există o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping originare din India, Indonezia și Malaysia și prejudiciul important suferit de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă. Concluziile formulate în considerentele 101 și 102 din regulamentul definitiv sunt confirmate.

6. Interesul Uniunii

- (75) Concluziile formulate în considerentul 118 din regulamentul definitiv cu privire la interesul Uniunii nu se constată că ar fi afectate de regulamentul de modificare, prin urmare, acestea sunt confirmate.

C. REEVALUAREA MĂSURILOR DEFINITIVE

- (76) Astfel cum s-a indicat mai sus, noua anchetă privind faptele și concluziile relevante stabilite în ancheta inițială ținând cont de noile marje de dumping astfel cum sunt stabilite în regulamentul de modificare a arătat că restul importurilor care fac obiectul unui dumping originare din India, Indonezia și Malaysia pe piața Uniunii cauzează un prejudiciu important pentru industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă.
- (77) Având în vedere concluziile formulate în ancheta inițială cu privire la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și având în vedere faptul că noua anchetă a confirmat existența unei legături de cauzalitate între prejudiciul important suferit de industria din Uniune și restul importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țările în cauză, măsurile definitive instituite prin regulamentul de modificare ar trebui confirmate la același nivel. Prin urmare, se concluzionează că noua anchetă ar trebui încheiată fără a se modifica măsurile definitive astfel cum au fost instituite prin regulamentul definitiv.
- (78) Măsurile antidumping în vigoare, astfel cum sunt stabilite în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011, modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1241/2012, sunt valabile, prin urmare, acestea ar trebui să rămână în vigoare. Se reamintește faptul că măsurile instituite au reprezentat taxe specifice și au fost stabilite pentru fiecare producător-exportator în cauză după cum urmează:

Țara	Întreprinderea	Taxă antidumping specifică definitivă (EUR/tonă net)
India	VVF (India) Ltd	46,98
	Toate celelalte întreprinderi	86,99
Indonezia	P.T.Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	Toate celelalte întreprinderi	45,63
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Toate celelalte întreprinderi	61,01

- (79) Autoritățile din țările în cauză, exportatorii și asociațiile acestora, toate părțile interesate din Uniune, în special industria din Uniune, importatorii, asociațiile de utilizatori și asociațiile profesionale, au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a decis încheierea redeschiderii parțiale a noii anchete anti-dumping privind importurile de alcooli grași originari din țările în cauză, acestora oferindu-li-se posibilitatea de a prezenta observații și de a fi audiate. Observațiile prezentate oral sau în scris de către părțile interesate au fost analizate, însă nu au modificat concluziile formulate în prezentul regulament.
- (80) Un producător-exportator a oferit un angajament de preț în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- (81) S-a constatat, în special, că producătorul-exportator în cauză produce o gamă de produse pe lângă produsul în cauză și că acesta comercializează produsele respective aceluiași clienți. Acest fapt ar putea crea un risc grav de compensare încrucișată și ar face foarte dificilă monitorizarea efectivă, subminând eficacitatea unui angajament de preț în cazul de față. Pe această bază, Comisia a concluzionat că oferta de angajament nu poate fi acceptată.
- (82) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Redeschiderea parțială a anchetei antidumping privind importurile de alcooli grași saturați având lungimi ale lanțului de atomi de carbon de C8, C10, C12, C14, C16 sau C18 (fără a include izomerii cu catenă ramificată), incluzând alcooli grași saturați individuali (denumiți, de asemenea, „monocatenari”) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (categorizate în mod obișnuit ca C8-C10), amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (categorizate în mod obișnuit ca C12-C14) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C16-C18, originare din India, Indonezia și Malaysia și încadrându-se în prezent la codurile NC ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 și ex 3823 70 00 (codurile TARIC 2905216285210, 2905219200260, 3823270200211 și 3823270200291) este încheiată fără a se modifica taxele în vigoare.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 mai 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 571/2014 AL COMISIEI**din 26 mai 2014****de autorizare a substanței active ipconazol, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (2) și articolul 78 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 80 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, Directiva 91/414/CEE a Consiliului ⁽²⁾ se aplică, în ceea ce privește procedura și condițiile de autorizare, substanțelor active pentru care s-a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din directiva respectivă înainte de 14 iunie 2011. Pentru ipconazol, condițiile de la articolul 80 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 sunt îndeplinite prin Decizia 2008/20/CE a Comisiei ⁽³⁾.
- (2) În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE, Regatul Unit a primit, la 30 martie 2007, o cerere din partea Kureha GmbH de înscriere a substanței active ipconazol în anexa I la Directiva 91/414/CEE. Decizia 2008/20/CE a confirmat faptul că dosarul era „complet”, în sensul că se putea considera că îndeplinea, în principiu, cerințele privind datele și informațiile prevăzute în anexele II și III la Directiva 91/414/CEE.
- (3) Au fost evaluate efectele acestei substanțe active asupra sănătății umane și animale și asupra mediului, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/414/CEE, pentru utilizările propuse de solicitant. La data de 22 mai 2008, statul membru raportor desemnat, Regatul Unit, a transmis un proiect de raport de evaluare. În conformitate cu articolul 11 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 188/2011 al Comisiei ⁽⁴⁾, solicitantului i s-au cerut informații suplimentare la 20 mai 2011. Evaluarea datelor suplimentare, realizată de către Regatul Unit, a fost prezentată în noiembrie 2011, sub forma unui proiect de raport de evaluare actualizat.
- (4) Proiectul de raport de evaluare a fost reexaminat de statele membre și de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”). La 2 aprilie 2013, autoritatea a prezentat Comisiei concluzia sa ⁽⁵⁾ cu privire la revizuirea *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active ipconazol. Proiectul de raport de evaluare și concluzia autorității au fost reexaminat de statele membre și de Comisie în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală și au fost finalizate la 20 martie 2014 sub forma raportului de reexaminare de către Comisie a substanței ipconazol.
- (5) Din diversele examinări efectuate a reieșit că este de așteptat ca produsele de protecție a plantelor care conțin ipconazol să îndeplinească, în general, cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b) și la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 91/414/CEE, în special în ceea ce privește utilizările examinate și detaliate în raportul de reexaminare întocmit de Comisie. Prin urmare, este adecvat să se autorizeze substanța ipconazol.
- (6) Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2), coroborat cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și având în vedere cunoștințele științifice și tehnice actuale, este necesară includerea anumitor condiții și restricții. În special, este necesar să fie solicitate informații de confirmare suplimentare.

⁽¹⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, 19.8.1991, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2008/20/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 privind recunoașterea, în principiu, a conformității dosarelor prezentate pentru examinare detaliată în vederea posibilei înscrieri a ipconazolului și maltodextrinei în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului (JO L 1, 4.1.2008, p. 5).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 188/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de stabilire a normelor detaliate de punere în aplicare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în ceea ce privește procedura de evaluare a substanțelor active care nu existau pe piață la doi ani de la data notificării directivei menționate (JO L 53, 26.2.2011, p. 51).

⁽⁵⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazol* (Concluzia reexaminării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active ipconazol). *EFSA Journal* 2013;11(4):3181. [76 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Document disponibil online la adresa: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

- (7) Ar trebui prevăzută o perioadă rezonabilă de timp înainte de autorizare pentru a permite statelor membre și părților interesate să se pregătească în scopul îndeplinirii noilor cerințe care decurg din autorizarea menționată.
- (8) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 ca urmare a autorizării, ținând seama de situația specifică creată de tranziția de la Directiva 91/414/CEE la Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, ar trebui, cu toate acestea, să se aplice următoarele dispoziții. Statelor membre ar trebui să li se acorde o perioadă de șase luni după autorizare pentru a reexamina autorizațiile produselor de protecție a plantelor ce conțin ipconazol. După caz, statele membre ar trebui să modifice, să înlocuiască sau să retragă autorizațiile. Prin derogare de la termenul respectiv, ar trebui acordată o perioadă mai lungă pentru transmiterea și evaluarea dosarului complet menționat în anexa III la Directiva 91/414/CEE, pentru fiecare produs de protecție a plantelor și pentru fiecare utilizare preconizată, în conformitate cu principiile uniforme.
- (9) Experiența dobândită ca urmare a includerilor în anexa I la Directiva 91/414/CEE a substanțelor active evaluate în cadrul Regulamentului (CEE) nr. 3600/92 al Comisiei ⁽¹⁾ a arătat că pot apărea dificultăți în interpretarea obligațiilor titularilor autorizațiilor existente în ceea ce privește accesul la informații. Prin urmare, pentru a se evita noi dificultăți, este necesar să se clarifice obligațiile statelor membre, în special aceea de a verifica că titularul unei autorizații poate dovedi că are acces la un dosar care respectă cerințele din anexa II la directiva respectivă. Totuși, această clarificare nu impune nicio altă nouă obligație statelor membre sau titularilor de autorizații în raport cu directivele adoptate până în prezent de modificare a anexei I la directiva menționată anterior sau cu regulamentele de autorizare a substanțelor active.
- (10) În conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽²⁾ ar trebui modificată în consecință.
- (11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Autorizarea substanței active

Substanța activă ipconazol, astfel cum este specificată în anexa I, este autorizată în condițiile stabilite în anexa respectivă.

Articolul 2

Reevaluarea produselor de protecție a plantelor

(1) Atunci când este necesar, statele membre modifică sau retrag, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin ipconazol ca substanță activă până la 28 februarie 2015.

Până la data menționată, statele membre verifică în special dacă sunt respectate condițiile din anexa I la prezentul regulament, cu excepția celor menționate în coloana privind dispozițiile specifice din anexa respectivă, precum și dacă titularul autorizației deține sau are acces la un dosar care îndeplinește cerințele din anexa II la Directiva 91/414/CEE în conformitate cu condițiile de la articolul 13 alineatele (1)-(4) din directiva menționată și de la articolul 62 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru fiecare produs de protecție a plantelor autorizat care conține ipconazol fie ca substanță activă unică, fie ca una dintre mai multe substanțe active care au fost incluse în lista din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 până la 31 august 2014 cel târziu, statele membre reevaluează produsul în conformitate cu principiile uniforme prevăzute la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, pe baza unui dosar care îndeplinește cerințele din anexa III la Directiva 91/414/CEE și ținând seama de coloana privind dispozițiile specifice din anexa I la prezentul regulament. Pe baza respectivei evaluări, statele membre stabilesc dacă produsul îndeplinește condițiile menționate la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 3600/92 al Comisiei din 11 decembrie 1992 de stabilire a normelor de punere în aplicare a primei etape a programului de lucru prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 366, 15.12.1992, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista substanțelor active autorizate (JO L 153, 11.6.2011, p. 1).

După stabilirea acestui fapt, statele membre:

- (a) în cazul unui produs care conține ipconazol ca substanță activă unică și dacă este necesar, modifică sau retrag autorizația până la 29 februarie 2016 cel târziu; sau
- (b) în cazul unui produs care conține ipconazol ca una dintre mai multe substanțe active și dacă este necesar, modifică sau retrag autorizația până la 29 februarie 2016 sau până la data stabilită pentru o astfel de modificare sau retragere în actul sau actele respective prin care s-au adăugat substanța sau substanțele relevante în anexa I la Directiva 91/414/CEE sau prin care s-au autorizat substanța sau substanțele respective, aplicându-se data care survine mai târziu.

Articolul 3

Modificări ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 4

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 septembrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 mai 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate (1)	Data autorizării	Expirarea autorizării	Dispoziții specifice
<p>Ipconazol</p> <p>Nr. CAS 125225-28-7 (amestec de stereozomeri)</p> <p>115850-69-6 (ipconazol cc, izomer cis)</p> <p>115937-89-8 (ipconazol ct, izomer trans)</p> <p>Nr. CIPAC 798</p>	<p>(1R,2SR,5RS;1RS,2SR,5SR)-2-(4-clorobenzil)-5-izopropil-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ilmetil) ciclopentanol</p>	<p>≥ 955 g/kg</p> <p>Ipconazol cc: 875-930 g/kg</p> <p>Ipconazol ct: 65-95 g/kg</p>	1 septembrie 2014	31 august 2024	<p>Pentru punerea în aplicare a principiilor uniforme prevăzute la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, se ține cont de concluziile raportului de reexaminare pentru ipconazol, în special din apendicele I și II, astfel cum au fost finalizate în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală la 20 martie 2014.</p> <p>În cadrul acestei evaluări generale, statele membre acordă o atenție deosebită:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. riscului pentru păsările granivore; 2. protecției lucrătorilor și a operatorilor; 3. riscului pentru pești. Condițiile de utilizare includ, după caz, măsuri de diminuare a riscurilor. <p>Solicitantul transmite informații de confirmare privind:</p> <ol style="list-style-type: none"> (a) acceptabilitatea riscului pe termen lung pentru păsările granivore; (b) acceptabilitatea riscului pe termen lung pentru macroorganismele din sol; (c) riscul de metabolizare sau degradare enantioselectivă; (d) proprietățile ipconazolului care pot provoca tulburări ale sistemului endocrin al peștilor și păsărilor. Solicitantul înaintează Comisiei, statelor membre și autorității informațiile menționate la litera (a) și (b) până la 31 august 2016; informațiile menționate la litera (c) în termen de doi ani de la adoptarea documentului de orientare relevant privind evaluarea amestecurilor de izomeri; și informațiile menționate la litera (d) în termen de doi ani de la adoptarea orientărilor OCDE pentru testele privind tulburările sistemului endocrin sau, în mod alternativ, a orientărilor convenite la nivelul UE.

(1) Detalii suplimentare privind identitatea și specificațiile substanței active se găsesc în raportul de examinare.

ANEXA II

În partea B din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se adaugă următoarea rubrică:

Număr	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate (*)	Data autorizării	Expirarea autorizării	Dispoziții specifice
„73	Ipconazol Nr. CAS 125225-28-7 (amestec de stereozomeri) 115850-69-6 (ipconazol cc, izomer cis) 115937-89-8 (ipconazol ct, izomer trans) Nr. CIPAC 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S-R,5SR)-2-(4-clorobenzil)-5-izopropil-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ilmetil) ciclopentanol	≥ 955 g/kg Ipconazol cc: 875-930 g/kg Ipconazol ct: 65-95 g/kg	1 septembrie 2014	31 august 2024	<p>Pentru punerea în aplicare a principiilor uniforme prevăzute la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, se ține cont de concluziile raportului de reexaminare pentru ipconazol, în special din apendicele I și II, astfel cum au fost finalizate în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală la 20 martie 2014.</p> <p>În cadrul acestei evaluări generale, statele membre acordă o atenție deosebită:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. riscului pentru păsările granivore; 2. protecției lucrătorilor și a operatorilor; 3. riscului pentru pești. Condițiile de utilizare includ, după caz, măsuri de diminuare a riscurilor. <p>Solicitantul transmite informații de confirmare privind:</p> <ol style="list-style-type: none"> (a) acceptabilitatea riscului pe termen lung pentru păsările granivore; (b) acceptabilitatea riscului pe termen lung pentru macroorganismele din sol; (c) riscul de metabolizare sau degradare enantioselectivă; (d) proprietățile ipconazolului care pot provoca tulburări ale sistemului endocrin al peștilor și păsărilor. Solicitantul înaintează Comisiei, statelor membre și autorității informațiile menționate la litera (a) și (b) până la 31 august 2016; informațiile menționate la litera (c) în termen de doi ani de la adoptarea documentului de orientare relevant privind evaluarea amestecurilor de izomeri; și informațiile menționate la litera (d) în termen de doi ani de la adoptarea orientărilor OCDE pentru testele privind tulburările sistemului endocrin sau, în mod alternativ, a orientărilor convenite la nivelul UE.”

(*) Detalii suplimentare privind identitatea și specificațiile substanței active se găsesc în raportul de reexaminare.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 572/2014 AL COMISIEI**din 26 mai 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 mai 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
0808 10 80	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
	US	185,3
	ZA	110,0
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul delegat (UE) nr. 240/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 privind Codul european de conduită referitor la parteneriat, în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 74 din 14 martie 2014)

1. La pagina 4, la articolul 5 alineatul (1):

în loc de: „Pentru a asigura transparența și implicarea efectivă a partenerilor relevanți, statele membre și autoritățile de gestionare îi vor consulta pe aceștia cu privire la procesul și calendarul de pregătire a acordului de parteneriat și a programelor. Astfel, ele trebuie să le informeze pe larg cu privire la conținutul acestora și eventualele modificări conexe.”,

se va citi: „Pentru a asigura transparența și implicarea efectivă a partenerilor relevanți, statele membre și autoritățile de management îi vor consulta pe aceștia cu privire la procesul și calendarul de pregătire a acordului de parteneriat și a programelor. Astfel, ele trebuie să le informeze pe larg cu privire la conținutul acestora și eventualele modificări conexe.”

2. La pagina 4, la articolul 6 litera (b):

în loc de: „rezumatele condițiilor ex-ante ale programelor și principalele constatări ale eventualelor evaluări ex-ante ale acordului de parteneriat, realizate la inițiativa statului membru;”,

se va citi: „rezumatele condiționalităților ex ante ale programelor și principalele constatări ale eventualelor evaluări ex ante ale acordului de parteneriat, realizate la inițiativa statului membru;”.

3. La pagina 6, la articolul 17 alineatul (1):

în loc de: „Autoritatea de gestionare examinează dacă este necesar să se facă uz de asistență tehnică pentru a sprijini consolidarea capacității instituționale a partenerilor, în special în ceea ce privește micile autorități locale, partenerii economici și sociali și organizațiile neguvernamentale, cu scopul de a le ajuta să poată participa în mod activ la pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea programelor.”,

se va citi: „Autoritatea de management examinează dacă este necesar să se facă uz de asistență tehnică pentru a sprijini consolidarea capacității instituționale a partenerilor, în special în ceea ce privește autoritățile locale de dimensiuni reduse, partenerii economici și sociali și organizațiile neguvernamentale, cu scopul de a le ajuta să poată participa în mod activ la pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea programelor.”

4. La pagina 6, la articolul 17 alineatul (4):

în loc de: „Pentru programele FSE, autoritățile de gestionare din regiunile mai puțin dezvoltate sau în tranziție ori din statele membre eligibile pentru sprijinul acordat din Fondul de coeziune se asigură că, în funcție de necesitate, sunt alocate resursele FSE necesare pentru consolidarea capacităților partenerilor sociali și a organizațiilor neguvernamentale care participă la programe.”,

se va citi: „Pentru programele FSE, autoritățile de management din regiunile mai puțin dezvoltate sau în tranziție ori din statele membre eligibile pentru sprijinul acordat din Fondul de coeziune se asigură că, în funcție de necesitate, sunt alocate resursele FSE necesare pentru consolidarea capacităților partenerilor sociali și a organizațiilor neguvernamentale care participă la programe.”

5. La pagina 6, la articolul 18 alineatul (1):

în loc de: „Comisia instituie un mecanism de cooperare denumit Comunitatea europeană de practică pentru parteneriat, care va fi comună fondurilor ESI și accesibilă statelor membre interesate, autorităților de gestionare și organizațiilor care reprezintă partenerii la nivelul Uniunii.”,

se va citi: „Comisia instituie un mecanism de cooperare denumit Comunitatea europeană de practică pentru parteneriat, care va fi comună fondurilor ESI și accesibilă statelor membre interesate, autorităților de management și organizațiilor care reprezintă partenerii la nivelul Uniunii.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO